

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ

**ЩЕ
УМРЕМ
ЛИ?**

**БИБЛИОТЕКА
СВЕТЛИНА В ПЪТЯ**

КНИГА ОСМА
София'94

© Съставили: Трендафила Балдевска
Ангел Ст.Кермедчиев

Сътрудник: Димитър Чернокожев

ISBN 954-799-347-X

ПРЕДГОВОР

Вие мислите за другия свят, но не се готвите, защото ви е страх. Комуто и да кажа, че ще умре, ще заmine за онзи свят, непременно ще му протекат сълзи. Трябва да имате разбиране на нещата. Когато кажеш, че искаш да умреш, то значи да си готов да отидеш в другия свят и да ти е приятно това. Онзи, който умира по този начин, ще го повикат в онзи свят, но няма да го заровят, свещеници няма да го опяват. Заминете ли така, никой няма да знае къде сте, и гроба ви никой няма да знае. Това значи отиване в онзи свят. А сега заминавате на онзи свят с голяма мъчнотия. Защо? - Защото хората имат връзки. Като отидете с тия връзки в другия свят няма да мине много време, и вие пак ще се върнете в този свят. Ще престоите там 40-50 години, и от онзи свят ще ви кажат: хайде сега на земята! Тук нямате работа. - Ще дойдете при вас трима ангели, не от много големите, ще ви вземаш на ръце, ще ви донесат около земята, ще ви приспят, като прекарат няколко пъти ръцете си над вас. След това ще ви прекарат през една вода. Минете ли я, всичко ще забравите. Като ви доведат до земята, ще намерят вратата, ще дойдат при майка ви, която ви чака и ще се върнат назад. След девет месеца ще се явите на този свят. 42.23-17

Петър Дънов

ЗАБЕЛЕЖКА:

Книгата е съставена само от цитати извадени от мъдростта дадена в беседите на Учителя Петър Дънов/Беинса Дуно/.

Цифрите, поставени на края на всеки цитат, показват номера на книгата от библиографията, от която е взет цитатът, а втората цифра показва страницата.

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ	9
СЪДБА.....	9
ЗАКОНИ.....	13
КАРМА.....	14
ПОСЛЕДСТВИЯТА - ВЪЗМЕЗДИЕТО.....	16
СЪЗДАВАНЕ НА КАРМА.....	21
МИНАЛОТО.....	23
ВИДОВЕ КАРМА.....	25
ОСЪЗНАВАНЕ.....	26
ЛИКВИДИРАНЕ НА КАРМАТА - ИЗПЛАЩАНЕ.....	27
ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ КАРМА.....	30
ДИХАРМА.....	32
БЪДЕЩЕ.....	33
КРАЯ НА ЖИВОТА	35
ЗАПАЗВАНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА ЖИВОТА.....	35
ДЪЛЪГ ЖИВОТ.....	35
ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЖИВОТА.....	37
СТАРЕЕНЕ.....	38
СТАРОСТ.....	38
ОСТАРЯВАНЕ.....	40
ПРИЧИНИ ЗА СТАРЕЕНЕ.....	43
ПРЕЖДЕВРЕМЕННО ОСТАРЯВАНЕ.....	45
СТАР И МЛАД.....	47
СТАР ЧОВЕК.....	53
РАБОТА И УЧЕНИЕ.....	55
ПРЕМИНАВАНЕ В ДРУГ ЖИВОТ	57
СМЪРТТА.....	57
ПОДГОТОВКА.....	57
КАКВО Е СМЪРТ.....	59
УМИРАНЕ.....	63
САМОУБИЙСТВО.....	65
ПРИЧИНИ ЗА СМЪРТТА.....	67
КОГА ЩЕ УМРЕМ?.....	70

КАК СЕ УМИРА.....	72
ЧАСЪТ НА СМЪРТТА.....	74
МЕЖДИНЕН ПЕРИОД.....	77
В ГРОБА.....	78
ТЪМНАТА ЗОНА.....	80
ФИЛМЪТ НА ЖИВОТА.....	81
НА ПРАГА.....	82
НА КЪДЕ?.....	86
ОТ СМЪРТ КЪМ ЖИВОТ..... :	87
ЗАВРЪЩАНЕ.....	89
В ДРУГИЯ СВЯТ.....	92
ДРУГО ТЯЛО.....	95
РАБОТАТА В ДРУГИЯ СВЯТ.....	96
СМЪРТТА И ДРУГИТЕ.....	99
ВРЪЗКА С УМРЕЛИТЕ.....	100
ВРЪЗКА С БОГА.....	103
ВЕЧЕН ЖИВОТ.....	104
БЕЗСМЪРТИЕ.....	104
ВЕЧНА МЛАДОСТ.....	ПО
ПОДМЛАДЯВАНЕ.....	111
ПРЕЧИСТВАНЕ.....	П7
ОБНОВЯВАНЕ.....	118
ПРЕРАЖДАНЕ.....	120
КАКВО Е ПРЕРАЖДАНЕ.....	120
КОЛКО ПЪТИ СЕ ПРЕРАЖДА ЧОВЕК?.....	122
ПАК НА ЗЕМЯТА.....	124
ВЪЗКРЕСЕНИЕ.....	128
КАКВО Е ВЪЗКРЕСЕНИЕ?.....	128
КАК СЕ ВЪЗКРЪСВА?.....	130
КОЙ ШЕ ВЪЗКРЪСНЕ?.....	134
ВЕЧЕН ЖИВОТ.....	135
Б И Б Л И О Г Р А Ф И Я.....	140

Животът е без начало и без край

85-153

*Човек трябва да мине от
условията*

на

временния живот

КЪМ

вечния

82-119

ПРИЧИНИ И ПОСЛЕДСТВИЯ

СЪДБА

Животът е предопределен не фатално, но има ред причини, които предопределят съдбините на хората и нашия живот. 50% сме фактори на нашата съдба, а има други 50% фактори, които регулират живота ни. Върху нашия живот оказват влияние 50% - съдбата, 25% - ние самите и 25% - обществото. **120-38**

Човешкият живот се обуславя от законите, в които Бог го е поставил. **49-61**

Бог е създал един разумен свят, но вие не сте вървели правилно, вследствие на което носите последствията на вашия изопачен живот. **136-23**

Съдба има за онези, които вървят в пътя на злото; обаче за праведния няма съдба. В света има закон за съдене на грешните, но не и за праведните. **134-24**

Човек не може да живее както си иска. **86-42**

Всичко, което става в живота ви, то е определено, то е наредено, създадено за вас. **122-108**

Произволно нещо ли е съдбата? - Съдбата не е произволна, но е строга, а понякога и безпощадна. Когато човек нарушава Божествените закони, съдбата го преследва до девети род. Тя иска да му даде добър урок, да го научи, как да постъпва с великите закони на Битието. Временно тя може да отложи урока, който е предвиждала за даден човек, но никога няма да го забрави. Гледате някой човек учи, занимава се и тъкмо се готви да заеме някоя добра служба, съдбата излиза срещу него и му препяства. За да успее в предприятията си, човек

трябва да се обърне към съдбата си с молба да не го преследва, като обещае, че ще работи съзнателно, да изправи погрешките си. Иначе, каквото и да прави, все няма да успява. Колко художници има в света, картините на които стоят не продадени. Колко музиканти има в света, които няма на кого да свирят. Колко поети и писатели има в света, чиито произведения не се оценяват. Защо? - Защото съдбата ги преследва.

53-304

Едно трябва да знаят хората: Бог определя съдбата на хората - никой друг. При това, съдбата на хората не е нещо фатално. Тя се определя според техните мисли, чувства и постъпки. Следователно никой не е в сила да избави човека от собствената му съдба. Ако има някой, който може да му помогне, това е той самия. Как? - Като измени мислите, чувствата и постъпките си, едновременно с това и Бог ще измени своите решения към него. **136-276**

Време е вече хората да пристъпят към новото разбиране на Божиите пътища. За да дойде до новото разбиране на живота, човек трябва да бъде чист. Той трябва да ликвидира със своите погрешки и престъпления. Не ликвидира ли с тях, съдбата непременно ще го преследва. Никой не може да избяга от ръцете на съдбата си. Какъвто и да е човек, прост или учен, цар или обикновен, съдбата ще му даде нужния урок. „Ама ние сме ученици, искаме да учим, да се развиваме“. И ученици да сте, пак няма да избягате от ръката на съдбата. „ Ние се молим по три пъти на ден“. Съдбата ще ви хване в момента, когато не се молите. „ Ние се стремим“. Колкото и да се стремите, съдбата ще ви посети със своята пръчица. Какъвто и да е стремежът ви, преди всичко вие трябва да изправите погрешките на своя минал живот. Миналият ви живот се извява в сегашния. Страданията, нещастията, неприятностите, които сега ви се случват, се дължат на миналия ви живот. Те са резултат на погрешки, правени в миналото. **53-304**

Съдбата е неумолим закон. Със съдбата заедно вървят много същества, които пазят човека от нейните тежки удари. Достатъчно е човек да върви в Божествения път, за да се ползва от помощта на тия светли същества. Запример, някой добър човек мисли да пътува по море. Нещо го побутва да тръгне още на другия ден да се ползва с половин билет. Кое е това, което го подтиква? Съдбата му този ден именно е предвидела някаква катастрофа, от която той трябва да загине. Добрите същества обаче, неговите приятели, го съветват да не пътува утре, да отложи за други ден. **53-305**

Щом сте свързани с Първата Причина, лошата съдба няма да ви преследва. Дето ходите, с когото и да говорите, бъдете всякога в молитва, помнете, че лошата съдба или, както индусите я наричат, „карма“, всякога преследва човека. Понякога тя е глуха: минава и отминава човека и нищо не му казва. Но чуе ли една дума, която не ѝ харесва, тя веднага го хваща. Някой седи и си дава отчет за живота, за постъпките си. Той намира, че е живял добре, не е вършил грехове, на никого лоша дума не е казал. Щом започне да мисли така, съдбата веднага поставя на пътя му изкушения и го заставя да греши. С това тя иска да каже, че като е толкова праведен, нека плаща. Ако някой казва за себе си, че е грешен, съдбата още повече го товари, като му казва: И така дължиш много, можеш да задлъжнееш още повече. **53-31 з**

Стане ли въпрос за вашите постъпки, не се произнасяйте дали те са добри или лоши. Когато хората се произнасят за вашите постъпки, вие трябва да мълчите. Нито те са меродавни да се произнасят за вашите постъпки, нито вие сте меродавни да се произнасяте за техните или за своите постъпки. Помолете се да влезете в светлината на Бога, в Неговото съзнание и оттам да разглеждате постъпките си, да се произнесете върху тях и да ги коригирате. Проверката трябва да става в Божественото съзнание. **53-314**

Мнозина мислят, че като влязат в Божествения път, небето ще гледа на тях като на царски синове и няма да смее да ги бутне. Някой от вас се изправи пред съдбата си и казва: Знаеш ли кой съм аз? - Кой си ти? - Аз съм член на Бялото Братство. - Член на Бялото Братство ли? - Чакай да видиш аз кой съм! - Хване те и те разтърси. След това ти се връщаш с пукната глава. Няма пророк в света, който да е проповядвал новите идеи и да не е бил в ръцете на съдбата. Тя казва: Ти ли си този, който проповядваш? Чакай и аз да те опитам! - Не мислете, че вие можете да избегнете съдбата си. Няма човек в света, който да не е страдал от ударите на съдбата. Съдбата е безпощадна. Тя има свои дълбоки причини. Тя не е механически закон. **53-314**

От всички се изисква будност, да знаете как да постъпвате със съдбата си. Когато съдбата дойде при тебе и започне да те съди, ти мълчи, нищо не казвай. Съдят ли, убиват ли, бесят ли някого, мълчи. Пред съдбата и мъдрецът мълчи. **53-3ю**

Човек сам е създал съдбата си и сам трябва да се справи с нея. **86-150**

Всеки трябва да бъде творец на съдбата си. Това се постига чрез мисъл, чрез молитва и чрез работа. **84-63**

Ако не разбираме своя ум и воля, то в живота често влизаме в противоречия, които наричаме „съдба“ и според нея, едни биха били щастливи, а други - нещастни. Като вървите по посока на течението, то ще ви способства, но ако вървите против течението, то ще ви противодейства. Щом вървите в разрез с него ще страдате, защото силите, които направляват вашия живот, са в разрез със самите вас. Когато някому не върви в живота, това показва, че мисълта му е в разрез с неговата воля. **5-223**

Ако съзнанието ви е будно, ще разберете, че тъй, както стават нещата, това е най-добре. **136-22**

Ще създадем мисълта, че тези условия са най-добрите за нас, този живот е най-добрият, страданията, които ни се дават, са най-добрите, всичко това е за наше добро, и ще знаем, че Бог е, Който разполага с нашите съдбини, и няма защо да се плашим. **120-23**

Съдбата, както и разумната природа са всякога добре разположени към всички живи същества по лицето на Земята. **0-24.11.90**

Каквото съдбата ви носи, използвайте го разумно. Който иска да постигне нещо, което не е в програмата му и прави усилия, в края на краищата, вместо постижения ще има загуби. И обратно: който трябва да постигне нещо, а се отказва да работи, ще изгуби това, което е придобил. Първият ще страда, защото се е качил преждевременно. Вторият ще страда, понеже е закъснял да се качи на върха - други са го изпреварили. **85-269**

Който среща препятствия в живота си, той трябва да знае, че причината на това не седи в неговата съдба, а в неговата неразумност. **0-24.11.90**

Защо ни къса съдбата? Защото мислим, че тя нищо не може да ни направи. Искаме да я победим. Едно е вярно: Можеш да победиш само това, което си направил. С него можеш да се справиш, обаче има една съдба, която никога не можеш да победиш. **91-286**

Като излезеш против нея, тя ще те стъпче на общо основание. Тя тъпче всеки, без разлика; не тъпче безразборно, но без разлика. Справедлива е съдбата. **91-286**

Ще ти заповядвам, казва съдбата. Дотогава, докато се противиш на волята Божия, ще ти заповядва. **42.9-12**

Туй е съдба - да се подчиниш на волята Божия. Някой се оплаква от съдбата си. Аз казвам: има един изходен път - ще се подчиниш на

волята Божия, а волята Божия се изпълнява само чрез любовта. Вън от любовта действа съдбата, вътре в любовта - волята Божия. **42-9-13**

ЗАКОНИ

Никога досега не правя опити, не съм правил опит да изменя своята съдба. Ако изменя своята съдба, ще ми се случат неща, сто пъти по-лоши. Природата заедно с всички възвишени същества, които работят съобразно нейните закони, като са пратили човека на Земята, те са изчислили всички възможности, предвидили са всички условия, при които неговият ум, неговото сърце и неговата воля могат да се развиват нормално. Следователно условията на вашия живот, в които се намирате, са най-добри за вас. По-добър живот от този, който имате сега, не може да ви се даде. За в бъдеще може, но при сегашните условия, при разбиранията, които имате сега, този ви живот е най-добрият. **75.1-37**

Два велики закона, които формулирам така: „Закон за противоположностите“ и „Закон за подобие.“ Законът на противоположностите включва в себе си закона на отлива, а закона на подобие - закона на прилива. **4-6**

Това са закони, които можем да проверим всеки ден. **4-4**

Когато старите философи са казвали: „Познай себе си!“ те са разбирали да познае човек тия два закона на отмерените движения, на „прилив и отлив“ и закона за „ритмичното движение.“ Във всички неща има течение от центъра към периферията и от периферията към центъра. Във всички неща има приливи и отливи; повдигане и спадане, зараждане и израждане. **4-s**

Единият закон, на подобие, е закон на небето; другият закон, на противоположностите, това е законът на Земята, на органичния свят, на плътта. **4-7**

Законът на плътта, това е законът на отлива, законът на Духа, това е законът на прилива. **4-6**

Вие трябва да излезете от закона на противоположностите и да влезете в закона на подобие. Законът на подобие е самоотричане. Да се самоотречеш, ни най-малко не значи да изгубиш живота си, но

да замениш една служба с друга. Христос слезе на Земята, за да установи закона на подобие. **4-и**

Ако сте разумни и живеете съобразно законите на разумната природа, вие можете да измените вашата съдба. **54-зв**

КАРМА

Днес всеки човек, всеки дом, всяко общество, всеки народ, може да се похвали със свободата, която му е дадена от Бога. **127-387**

Не, човек не може да живее както иска. Впрочем, човек може да живее както иска, но той неизбежно ще носи последствията на своя живот. **21-5**

Всички съвременни хора носят и отговорност за своите дела. Туй е, което те наричат съдба или карма. **127-337**

Що е карма? - Последствие от всички лоши плодове, които сами си посадил в миналото. **130-182**

На научен език лошите отношения между хората се наричат карма, лош съвпад на планетите. **85-44**

На когото има да дава нещо, дава му го; от когото има да взема, взема си го. Това наричат индусите карма. **112-257**

Под карма се разбира закон, който заставя човека да плаща, т.е. да оправи сметките си. Карма съществува за всеки, който не е оправил сметките си. Той ял и пил безразборно, поради което обеднял. Който живее не както трябва, непременно ще се натъкне на кармата. **112-257**

Когато говорим за кармата, ние подразбираме времето, съобразено не само от един, но от много животи. При кармата имаме положения, като че невидимият свят е събрал времето в бутилка. Кармата носи времето от миналото. Тя държи човека отговорен за делата му отпреди четири-пет поколения насам. Когато направи човек някакъв грях или някакво престъпление, кармата дебне да го улови. В който живот го хване, тя го заставя да плати. **51-141**

Карма, или закон за причините и последствията. Според този закон кой какво е направил - сам ще го изправи. Ако е направил нещо лошо, пръв той ще понесе последствията и сам ще се изправи; ако е

направил нещо добро, пръв той ще се ползва от благата на направеното **добро. 85-53**

Като отлагал от ден на ден да изправя погрешките си, човек направил голям дълг, който индусите наричат карма. **145-490**

Кармата - това са все отрицателни величини, които човек е извършил в минал живот. Бил е господар, измъчвал е своите слуги и като го намерят, те го измъчват. **0-23.3.91**

Всичко, което умът, сърцето и душата вършат, се връща към оня, който го е направил. Това е неизменен закон - закон на Божествения **порядък. 70-252**

Всяка лоша мисъл или всяко лошо чувство е дете на онзи, който ги отхранва. Това става по закона на кармата. **4-4в**

Ако една дисхармонична мисъл докосне Божието съзнание, Господ казва: Този да понесе наказанието си. - Това е карма. **112-154**

Ако през целия си живот сте правили добрини, а най-после направите едно зло, това зло няма да заличи добрите дела, т.е. доброто във вас, но ще му противодейства. Щом му противодейства, то кармически ще спре добрите ви начинания. Тогава във вашия живот ще дойдат ред нещастия, които временно ще спрат развитието ви. **45-34**

Кармата е резултат на нехармоничната проява на любовта между хората. **71-136**

Когато човек изгуби любовта си, кармата дохожда на мястото ѝ. **71 - 128**

Всичко, каквото човек направи в живота си - добро или зло, се отнася за самия него. **45-7**

Цялата човешка карма не е нищо друго, освен сбор от недовършени работи. В този живот човек трябва да ликвидира със своята карма. **148-134**

Какво представлява кармата на човека? - Кармата е бомба, заровена в Земята, която хората разравят и започват да изследват. Бутнат ли я не на място или изпуснат ли я на Земята, тя веднага експлодира. Много бомби има човек в себе си, които не трябва да пипа. Докато не ги пипа, той е добре. Пипне ли ги, кармата се проявява. И грешният, и праведният имат бомби в себе си. Разликата между тях се заключава в това, че грешният постоянно пипа своите бомби, а праведният ги заобикаля. **141-189**

Кармата не е нищо друго, освен отклонение от правия път на човешкото развитие. **5-242**

В небето има специални комисии, които разглеждат сметките и делата на хората. **5-208**

Законът на кармата не е да сплаши човека, но да му покаже причините и последствията на нещата. И всяко страдание, което ще изпита човек, съответства на престъплението, което е направил т.е. когато болка си причинил другиму, същата болка ще се върне на теб по същия начин, за да знае човек, че каквото прави, за себе си го прави. **41.17-6**

Днес повечето хора са натоварени със своята карма, поради което правят това, което не искат, а не това, което искат.

И най-малкото добро или зло, което сте направили на Земята, ще ви посрещне в другия свят. **45-7**

Казват: когато някой човек страда, това е карма. Кармата няма нищо общо със страданията и със скърбите в света. Страданията и скърбите, това е езикът на природата, това е езикът на Бога - първият език, с който Бог започва да ни говори, за да ни пробуди от дълбокия сън, в който духът пада. Бог го пораздрусва и казва: „Стани, синко, събуди се и започни да мислиш!“ Тук няма никаква карма. Кармата е езикът, с който ни се говори да не се отклоняваме от Божествения път. Да не смесвате скръбта и страданията с вашите грехове. **42.18-11**

ПОСЛЕДСТВИЯТА - ВЪЗМЕЗДИЕТО

Постъпвайте с хората така, както вие искате да постъпват с вас. Както постъпвате с хората, така ще постъпват и с вас. **134-70**

Всяка мисъл, всяко чувство, което човек е създал, непременно ще се върне при него. Дето и да ги изпрати той, дори в безпределните пространства на Вселената, те пак ще се върнат при него. Такъв е законът. **11-6**

Какви мисли и чувства сте създали и изпратили в пространството, един ден ще ги изпитате. Те ще се върнат пак към вас и ще проверите техните добри или лоши резултати. Това подразбира българската поговорка: „Каквото посееш, това ще пожънеш.“ **71-130**

Страданията и радостите, които сме причинили на другите хора, един ден непременно ще се върнат при нас. **11-6**

Смеете ли се над погрешките на хората, и вие ще изпаднете в тяхното положение. **106-107**

Сегашните страдания в живота на всеки човек индивидуално се дължат на предшестващи причини на миналото. Понеже природата сама по себе си е разумна, тя държи отчет за всяка наша постъпка. **9.16-15**

Бог не извинява погрешките на хората. Всяка погрешка носи своите последствия. На същото основание Бог, възнаграждава човека и за най-малкото добро, което той прави. Той вижда микроскопическото добро и го възнаграждава, но и микроскопическото зло не забравя. Обаче разликата от последствията при правене на зло и на добро е следната: всяко зло носи последствията си за четири поколения, а всяко добро носи възнагражденията си хиляда поколения. Следователно, със злото се ликвидира в четири поколения, а доброто се възнаграждава до хиляда поколения. Тъй щото, и добро да правиш, и зло да правиш, знай, че Бог те дебне. Нито злото, нито доброто се укрива. В това седи красотата на живота. Има едно око в света, което всичко вижда и от което никой не може да се скрие. Никой не може да се избави от окото на живота, което поставя всичко в равновесие. **134-81**

Божественото съзнание никога не забравя. То отдава на всекиго заслуженото. Рано или късно, човек ще понесе последствията на своя **ЖИВОТ - добри или лоши. 83-273**

Който не разбира законите на природата и живота, той обяснява нещата по крив път. Той казва, че се е уморил, защото пътят му е бил лош, товарът - тежък, хората - жестоки, и т.н. Той казва, че е осиромашал, защото крадци го ограбили, че болести и нещастия го сполетели. Този човек не познава законите за причините и последствията и търси виновници вън от себе си. **58-245**

В природата съществува закон на периодичността, според който, каквото човек прави по отношение на другите, след известен период от време същото ще се върне при него. **0-15.4.91**

„Не прави на другите това, което не искаш и на теб да правят”. **4-83**

Каквото и да прави човек, не може да избегне последствията на **СВОЯ ЖИВОТ. 4-47**

Това, което майката е предала на сина, пак се връща към нея. И това, което синът дава на майка си, също се връща към него. **102-76**

Това, на което учим хората, те първо го прилагат върху вас. **192-47**

Всеки акт или всяка реакция има обратно действие. Няма да мине дълго време, този човек от друго място ще получи същия удар. **51-103**

Всички лоши постъпки в живота носят и своите лоши последствия. Те създават особени форми, през които ще мине този, който ги е **създал. 44-44**

Всяко нещо, което правите за другите, и на вас ще го направят. **0-6.6.91**

Всяка лоша мисъл по отношение на когото и да е, се връща към този, който я е изпратил вън от себе си. **143-243**

Доброто и злото, които прашаш, се връща при тебе. **0-28.4.91**

Каквото мислиш за другите, ще дойде до главата ти. Ако мислиш, че някой е глупав, и ти ще оглупееш. **70-185**

И най-малката лоша мисъл, или лошо чувство се връща към оня, от когото са излезли. **70-322**

Казано е в Писанието: „С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери“. Значи, **ако** искате да те обичат, трябва да обичаш; ако искаш **да** те уважават, трябва да уважаваеш. Всичко, което желаеш да получиш, трябва да **го** дадеш на другите. Щом приложиш Божия закон, и Бог ще приложи закона си към тебе. **145-66**

Ако сте недоволни, и от вас ще бъдат недоволни; ако обичате, и вас ще обичат; ако вярвате във Великото начало на живота, и във вас ще вярват; ако сте справедливи към другите, и към вас ще бъдат справедливи. Такъв е Божественият закон. **99-95**

Ти биеш някого, и той ще те бие; ти обичаш, и той ще те обича, сир., каквото правиш, такова ще ти правят. **4-10**

Дръжте в ума си мисълта: каквато плесница ударите на брата си, такава и вие ще получите. Ако го ударите с любов, и вас ще ударят с любов; ако го ударите с мъдрост, и вас ще ударят с мъдрост. **142-148**

Имате неразположение към някого, трябва да се обоснове, има ли причина за това, или няма. Не обоснове ли вашето неразположение, няма да мине дълго време, и това неразположение ще дойде върху вас. **136-106**

Всяка постъпка се връща към този, който я е направил. Ако е добра, ще се ползуваш; ако не е добра, ще носиш последствията ѝ. **145-374**

Който отнеме живота на някого, той му дължи друг живот. Мойсей, който беше велик адепт, трябваше да се ожени, за да се прероди чрез него убитият египтянин. Той отне живот и трябваше да плати пак с **ЖИВОТ. 86-108**

Каквото бащата и майката дават, те пак го взимат назад. Според закона на прераждането, бащата дава тялото на своя син, но в другия

живот той ще стане син или дъщеря на сегашния свой син, който по този начин ще се изплати на баща си. В третото прераждане синът пак ще стане баща и т.н. **133-182**

Безпощаден е законът на възмездието. **136-106**

Вие живеете десетки години в къщата си - вашето тяло, без да плащате поне малък наем. Знаете ли какви дългове трупате. Ще дойде ден, когато ще плащате задълженията си с лихвата заедно. За да не се намерите в затруднения, отправяйте всеки ден по една добра мисъл към природата. Добрите мисли представляват за нея красиви цветя и доброкачествени плодове. **38-142**

Проявите ли най-малкото пренебрежение към кое и да е живо същество, вие си създавате кармични отношения с него. След това трябва да минат много години, да прекарате в големи страдания, за да изправите погрешката си. **85-60**

Колкото кокошки или пуйки е изял човек в живота си, на толкова кокошки и пуйки ще служи. Колкото агнета е изял в живота си, на толкова агнета ще служи. Такъв е законът в природата. Нарушеното равновесие трябва да се възстанови. Следователно, вие сте свободни да ядете каквато храна искате, но ще знаете, че за всичко това се плаща със слугуване. **20-125**

Няма естественик, който да не е платил скъпо за препариранията, които е направил. Няма рибар, който да не е платил скъпо за уловените риби. Няма касапин, който да не е платил скъпо за закланите овце и говеда. Изобщо няма човек в света, който като е нарушил Божествения закон, да не е платил скъпо за това. **74-311**

Кармата е неразумният човек, който мисли, че е свободен да прави каквото иска, без да носи някаква отговорност. Мислиш ли, че ако заколиш едно агне, не носиш отговорност? Какво ще отговориш, ако ти кажа, че агнето е дете на някой архангел? Ще кажеш, че това е глупаво. Когато ви заставят да отговаряте за постъпката си, тогава ще разберете. Бащата на агнето ще иска отчет за неговия живот. Днес може да премълчава, но един ден ще отговаряте за всичките си постъпки. **23-186**

Бог се застъпва за всяка неправда. Той е Баща на всички - няма по-силен от Него. Ако някой ви нападне несправедливо, то преди да се застъпи вашият баща, Бог ще се застъпи. Бог забавя, но не забравя. Може след хиляди години да се чуе Неговия глас, но ще се чуе. Той е дълготърпелив. **23-186**

Еднакви причини произвеждат еднакви последствия. **4-9**

Наблюдавайте постъпките си, да видите какви последствия имат. Търговец си, седиш на касата си. Дойде един беден, иска помощ. Ти можеш да му дадеш нещо, но те мързи да си повдигнеш ръката да бръкнеш в касата си, да извадиш два-три лева. Тоя ден ще изгубиш стотина лева. Трябва ли да се чудиш защо губиш? **70149**

Кармата е резултата на нехармоничните прояви на любовта между хората. Докато в любовта на хората няма хармония, кармата между тях ще се увеличава, ще натежава все повече и повече. **71-136**

Христос е казал: "Когато един грешник реши да заживее чист живот, голяма радост наставя между ангелите на небето." **134-69**

Помнете, че каквото и да правите, вие сте под наблюдение на разумни същества. Те следят всяка ваша постъпка и ви плащат заслуженото. **33-22**

Що се отнася за съществата, които следят кармата на човека, те не се интересуват от вашия анализ. Те сами следят всички ваши външни и вътрешни прояви и отбелязват, пишат сегашния и бъдещия ви живот. Тези същества са много строги. Те не пропускат нищо от вашия живот. Те изваждат лентата на миналите ви животи, развиват я и в най-малки подробности преглеждат формите през които сте минали. Те следят вашите прояви и определят условията на бъдещия ви живот. **74-148**

Бог въздава на човека до четвърто коляно, до четвърти род. Ако жена от черната раса има сношение с мъж от бялата раса, в първото поколение детето може да бъде бяло. Обаче във второто, третото или четвъртото поколение, непременно ще се роди черно дете. Ако пък още в първото поколение се роди черно дете, с това се прекратява кармата. **4-47**

Една от най-малките добродетели, това е да простиш. Върху тази най-малка добродетел почива цялата съвременна култура. И плодородието на Земята почива върху прошката. Ако съвременните културни хора биха държали една статистика, щяха да забележат един велик закон на причини и последствия. Ще забележат, че всички гладни години се дължат на липсата на тази най-малка добродетел. Липсва ли тя, веднага идват тези велики катастрофи. Най-първо започват между самото общество, запример, започват между църквите. Явяват се гонения между една и друга църква, коя от тях е на правата страна. Аз наричам права църква само онази, която прилага закона на прощението, прилага Любовта. Тя не трябва да вижда погрешките у брата си. **8-366**

За всяка дума, за всяка мисъл и за всяко чувство ще даваш отчет. За всяко нещо, което правиш, ще получиш или благословия, или нака-

зание. Една постъпка - добра или лоша, не отива само до човека, към когото е отправена, но и до ангелите, и до Бога, и носи своите последиствия. Добрата постъпка ще донесе благословение десетократно. Лошата постъпка, като мине през ада, и тя ще донесе своя принос. Добро или лошо, всичко се слага на гърба на човека. **102-71**

Лошият и добрият живот са резултат на миналото. Небето следи всичко и отдава всекиму заслуженото. В небето има две крайности: или съвсем изкоренява човека от лицето на Земята, или го повдига. Строг е законът на възмездието. Средно положение в него няма. На Земята обаче има средни положения, които наричат „обстоятелства, смекчаващи вината“. Те са резултат на любовта. Само любовта е в сила да смекчи условията. **47-85**

Ако от деня на раждането до деня на смъртта си вие сте прекарвали само страдания и скърби, без да видите някакво добро, срещу всеки изминат ден ще има написано нещо без черна линия. Като отидете на небето, вие ще се радвате на красив живот. Ако на Земята сте живели добре, имали сте добра жена, добри деца, заемали сте високо обществено положение, като отидете на небето, там ще имате живот, пълен с черни линии. Това показва, че на Земята всичко ви е заплатено. **45-69**

СЪЗДАВАНЕ НА КАРМА

Кармата се създава, когато хората не живеят в съгласие с Божествените закони. Те се отклоняват от правия път и вървят по крива вълнообразна линия, наречена път на „астралната змия“. **0-3.2.91**

Неизплатените дългове не са нищо друго, освен кармата, от която всеки се страхува. Който не плаща дълговете си, пада под тежестта на кармата, т.е. на лошите условия, които го заробват. **88-14**

Като прилагате лошите мисли, а отлагате приложението на добрите, вие сами си създавате кармата. **85-254**

Каквото посееш, това ще получиш. Същият закон се отнася и до духовния живот на човека. Ако посееш нещо ценно в ума, в сърцето и в тялото си, Божието благословение ще дойде върху тебе. **145-91**

Как се е явил закона за кармата: Когато първото съзнание в света е ограничило второто съзнание. **71-93**

Когато някой пожелае да стане господар, да разполага със знанията на другите. **71-93**

Когато някой има някаква идея в себе? си и желае всички да приемат тази идея. **71-94**

Или някой има известен навик в характера си. известни сили, които непременно иска да прокара между другите. **71-94**

Кармата може да започне даже и от една горчива дума, казана на някой човек при неблагоприятни съчетания на условията. Тази дума може да е казана привидно, деликатно, с усмивка на лицето, но щом е горчива, тя произвежда своя ефект. Бъдете внимателни към всяко свое чувство, към всяка своя мисъл. Преди да ги изречете, прецедете ги. Сърцето, умът и волята на човека са фактори, с които се прецеждат неговите чувства, мисли и действия. **71-99**

Всяка лоша мисъл или всяко лошо чувство е дете на онзи, който го отхранва. Това става по закона на кармата. **4-48**

Всичко, което се продава, създава карма. Нещастията на хората се дължат на това, че продават нещата. **112-260**

Човек трябва да бъде предпазлив, да знае как да постъпва. Законът на справедливостта е неизменен и се прилага еднакво към всички живи същества. Няма същество, което може да избегне този закон. Някой го нарича закон на „възмездие“. Според този закон кой каквото мисли и чувства, един ден ще се върне към него. Както постъпва човек към другите, така ще постъпват и към него. Всички хора са опитали и опитват този закон. **145-75**

Представи си, че минаваш край един затвор и виждаш, че бесят някого. Казваш: Така му трябва. - Щом одобряваш това, ти вземаш участие в обесването на този човек. **102-90**

Недоволен си от една сестра и казваш: Тя ме обиди, но аз ще и покажа кой съм, та да ме помни! - След време чуваш, че тя е пострадала нещо. Казваш: Ето Бог ме послуша. - Бог не те е послушал, но ти си със своето отрицателно чувство към нея взе участие в злото. **102-90**

Въздържай гнева си и не казвай, че искаш да се освободиш от жена си, от брата си или сестра си. Ако ти се освободиш от тях, и Бог ще се освободи от тебе, помен няма да остане от тебе.

Този, който плюе, той си създава карма. Вие не знаете какви са последствията от плюенето. Ако минеш през мястото, дето е плюл един разбойник или прокажен, и ти ще се заразиш от тях. Плюй всякога в кърпа, която сам ще переш. След това изкопай малка дупка и в нея изливай водата. **112-232**

Който коли, и него колят. Мислите ли, че касапинът, който коли половете, ще избегне наказанието? И той ще получи съответното възмездие за делата си. **45-14**

Харчим ли Божествена енергия напразно, с това ние си създаваме карма, страдания. Казано е обаче да се пести енергия, а да се харчи времето. **45-124**

Не можем да изменим реда на нещата, които Бог е положил в природата, защото, ако ги изменим, съдбата на нашия живот се изменя и се ражда кармата. **5-242**

МИНАЛОТО

Днес много хора говорят за кармата, представят си я нещо **страшно**. Нищо страшно няма в кармата. Кармата не е нищо друго, освен непотребна стока, която не може да се продаде. Успее ли човек да я продаде, ще му олекне, ще се освободи от кармата. Кармата е тор, с който хората трябва да наторяват нивите си. Съвременните хора имат криви понятия за кармата. Де каквото стане, те все на кармата го отдават. Някой пострадал нещо, карма било това. Разболял се, карма било това. Умрял, карма било. Ученик пропаднал на изпитите си, пак карма. Пукнали някому главата - карма. Това не е решение на въпроса. Кармата е задача, дадена на човека, която той трябва правилно да реши. Тя подразбира разумно справяне с миналото. Може ли човек да се справи с миналото си, той е разрешил задачата си, освободил се е от кармата. **136-209**

Какво представляват лошите условия? - Миналия живот на човека. Ако в миналото някой е бил княз, разполагал с къщи, ниви, лозя, градини, но се отнасял зле със своите слуги и съседи, той си приготвя лошо бъдеще. Слугите, съседите му въстават против него и се явяват като преграда, като противодействие между неговата душа и Бога. Той **се** чуди защо условията му са толкова лоши и не подозира, че в миналото, като княз, не е използвал добрите условия и, вместо приятели, си създал неприятели. Сега иде на Земята не като княз, но като слуга, като обикновен човек, да съзнае положението си и да изправи погрешните **СИ**. **146-379**

Казваш, нямам нищо общо е миналото. - Можеш да се откажеш, но последствията не можеш да избегнеш. Ние сме свързани с минало-

то и не можем да се освободим от него. Баща ти оставил дългове, ти си негов наследник, ще плащаш. Ние вървим по известна линия, по която получаваме блага и задължения. **70-134**

В сегашния си живот вие ще срещнете всички ония хора, на които в миналото сте правили зло и добро. **0-22.9.90**

Който не познава законите на прераждането, той се чуди защо някой го мрази. Много просто - направил си му пакост в миналото. Обърни една от страниците на миналия си живот и ще видиш, че си отнел несправедливо къщата на този човек. **26-65**

Срещнеш един човек и без да знаеш защо, ти направя едно добро. Ти си свързан по съзнание с неговото минало. Това е подсъзнателна проява на любовта. В миналото някога ти си направил добро на този човек, и днес той ти благодари. По същия начин някой може да ти причини и пакост. Причината за това пак се крие в далечното минало. Всичко, каквото е направил човек в миналото, добро или зло, се връща. И най-малката лоша мисъл, и лошо чувство се връщат към оня, от който са излезли. Доброто и злото, които днес се изявяват, се крият в далечното минало. Техните корени са дълбоко заровени в съкровищницата на човешкото подсъзнание. Каквото си помислил за Господа, или каквото си проявил към Него, всичко ще ти се върне. В Господа не може да се задържи нищо нечисто. Отправиш ли една нечиста мисъл към Него, тя веднага се връща към тебе. Само така ти ще се изправиш. **70-32**

Някой богат човек не вярва, че страданията, които днес има, са резултат на неправдите, които е вършил в миналото. Той не вярва, защото не иска да плаща. Обаче безверието не смекчава съдбата на човека. Вярваш или невярваш, ще плащаш. Щом сте дошли на Земята, вашата задача е да се изправите, да платите дълговете си. **83-272**

Щом говорим за спънки, то е нашето минало. С него вие сами ще ликвидирате. - Ама как да се освободя от миналото? - Начинът е да плащаш. Ще плащаш и ще останеш без нищо. Тогава ще си свободен. **42.11-34**

Ще дойде ден, когато нещастията ще се сипят върху главите им, без да подозират, че те са резултат на кражби, лъжи и престъпления, направени в далечно минало. **191-90**

Да разберете, защо едни същества ви обичат, а други не ви обичат. Кое е по-хубаво за вас: да срещнете едно същество, което има пълно доверие във вас за доброто, което някога сте му направили, или да ви поглежда с недоверие. **134-20**

Трябва да се обичате. Да обичате своите си, да обичате себе си, това е една обич. Тя е частична обич. Да обичаме Бога, това е друга обич. Който има такава любов, той и на мравката ще помага и ще я обича. Един ден тази малка мравка ще достигне положението на ангел, който ще помага на всеки, който ѝ е помагал, който ѝ правил добро. И след това този човек ще се чуди, защо се излива толкова обич върху него, но мравката ще му каже: едно време, когато бях мравка, ти ми помогна, ти спаси моя живот. Това, което имам днес, дължа на тебе. Ти стана причина да прогресирам. Питам: знаете ли колко ангели работят днес върху вас за доброто, което някога сте им направили? Знаете ли, обаче, и колко ангели сте спрели в развитието им със злато, което сте им направили? **134-19**

Сегашните дългове са направени от по-рано и сега ги изплащаме. Има минали дългове, които са правени преди хиляди години и там е всичкото зло. Сега трябва да се живее добре, за да можем да влезем в новата епоха без дълг. През малкото години, които ви остават тук, до 1999 година, какво ще правите. В този живот каквото направите, това е. **0-13.2.89**

ВИДОВЕ КАРМА

Кармата може да бъде карма в прилив и карма в отлив, сиреч, добра карма и лоша карма. На търговски език значи: да даваш и да взимаш. **4-9**

Даваш ли - това е отлив, взимаш ли - това е прилив. **4-9**

Когато се справи с кармата си, човек живее в дихармата. Ако сте внимателни и разумни, добре ще ликвидирате кармата си и ще влезете в дихармата, иначе кармата ви ще ви завлече. **0-30.3.91**

Засега има една обща карма и ние носим всички последствията от минали грешки. Не разрешаваме вече една карма индивидуална, а общочовешка карма. **0-23.5.87**

Какви грехове съм направил, че ми се случват такива нещастия?
- Не участвуващ в общото добро. **0-23.5.87**

ОСЪЗНАВАНЕ

Когато човек дойде на Земята и признае прераждането, той трябва да се наеме с изплащане на всичките си дългове, които е направил **В миналото. 13-42**

Човек трябва да се стреми към правилно разбиране на живота. Като дойде до това разбиране, при всяко изпитание той може да намери причините, които са го предизвикали. Ако причините не са вън и вътре в него, той ще потърси в своето минало. Това значи да проникне човек в причините на своята карма и да се справи с нея. **80-157**

Бог е скрил греховете на хората дълбоко в тяхното подсъзнание и един ден, когато те се натъкнат на своята карма, греховете им постепенно ще изпъкнат в тяхното съзнание. Някой казва: Много ми е тежко! Слязъл съм в ада, между грешните същества. - Не, ти не си в ада, но си попаднал в твоята карма. В съзнанието си човек трябва да мине през всички свои съществувания, да се види в най-ниските положения, когато е вършил такива престъпления, каквито съзнанието му днес не позволява да направи. Той трябва да изкупи тия престъпления, да ги изплати. В сегашния живот вие ще се срещнете с всички ония хора, на които в миналото сте правили зло и добро. Ето защо днес човек трябва да живее добре, да изличи от съзнанието си всички грехове на миналото, за да се домогне до положителното знание. Съвременната наука в това отношение дава ред методи и познания на човека как да се справи с кармата си, т. е. как да ликвидира с нея. Когато хората ликвидират със своята карма, тогава и науката ще мине в нова фаза. **47-88**

Когато някой човек иска да умре, това подразбира, че той иска да се скрие от кармическия закон. Ти си живял с някоя душа, задлъжнял си по отношение на нея и след като минат хиляда, две хиляди години, мислиш, че тя е забравила този дълг. Не, тази душа не престава да те преследва. Случва се, че ти си долу, тя е горе; после тя слезе, ти се качваш, но тя постоянно те търси, не те забравя. Някой път може да имаш не само един кредитор, но много кредитори могат да те преследват. Ти не можеш да се избавиш от тях и казваш: да умра по-добре, че да се скрия някъде. Но и като умреш, те пак ще тръгнат по петите ти. Единственото спасение е да се изплатиш по правилния начин. Да не мислиш, че може да минете лесно, без да си платите дълговете. Кармическият закон ще ви хване и ще ви застави да си платите. Чрез него работят разумни същества, които ще ви спрат в пътя и ще ви научат, че като сте яли и пили, трябва да платите. **76.3-181**

Значи всичко, което мислиш, чувстваш и правиш в момента, е Божествено. И онзи, който в момента прави престъпление, е в периода на жътвата. Той ще понесе последствията на своите дела като плодове. И тогава, като опиташ последствията на своите дела, ти си по-близо до Бога, отколкото, ако не го направиш. Как ще разбере това? - По-близо до Бога, подразбира повече светлина. По-рано не си могъл да видиш грешките си, а като пострадаш, веднага съзнаваш какво си направил. Страданието разкрива истината на човека. Така той познава Бога, познава и себе си. По-добре желанието за престъпление да излезе вън от човека, отколкото да остане скрито в него. **105-58**

Грехът пък се явява като резултат на желанието у човек да заобиколи по някакъв начин кармата, да я избегне. Дадат някому някаква работа, но той не иска да я свърши, търси този-онзи, да му я стовари. **136-209**

ЛИКВИДИРАНЕ НА КАРМАТА - ИЗПЛАЩАНЕ

Бог мълчи, но ще ви постави в положение да преживеете това, което сте направили на другите. **142-364**

Докато се не справим с кармата, не можем да приложим новото. То ще чака други прераждания. Не мисли, че другите прераждания носят по-добри условия. **112-321**

Ще кажете, че ще се изправите в друго прераждане. Това не може да ви спаси. Ако не използвате сегашния си живот, бъдещето прераждане не може да ви спаси. Който не използва сегашното си прераждане ще остане назад. Ако не използвате условията на този живот, бъдещият живот ще се намерите в Сахара. Не мислете, че в бъдеще ви чака нещо по-добро. Не ви обезсърчавам, но казвам, че ако изгубите сегашните условия, трябва да чакате хиляди години, за да се върне сегашното. Предупреждавам ви да не изгубите условията. Ако използвате сегашните условия разумно, очаква ви светло бъдеще. Вашето добро зависи от сегашния ви живот. Само така ще разчитате на добрите условия в бъдещето. **112-154**

Законът на кармата е такъв. Той е строг закон. Кармата преследва човека най-малко четири поколения, докато изплати всичките си дългове. **63-110**

Всяко зло носи последствията си за четири поколения, а всяко добро носи възнаграденията си хиляда поколения. **0-28.8.91**

Ще платиш - нищо повече. Изплащането става насилствено. Искаш не искаш, ще даваш от себе си, докато се облекчиш. **64-70**

Всички престъпления, които човек е извършил в миналото си, днес трябва да ги изправи. Ако някога е бил крадец, днес трябва да дава; ако някога си е служил с лъжа, днес трябва да говори изключително истината. Ако е говорил лошо за хората, днес ще говори добро. **143-160**

Ако искате да ликвидирате със закона на кармата, дръжте се за Божествения закон, за закона на Божествената Любов. Всеки може да ликвидира кармата си, при условие да приложи Любовта в живота си. **71-130**

Според този закон всички хора се намират в близки и далечни отношения, с цел да се разплатят. Съвременните хора трябва да знаят този закон, за да ликвидират правилно със своята карма. **71-97**

От последствията не можеш да се освободиш, но трябва да приемеш страданията разумно, да ги понесеш разумно, да ги понесеш геройски за да се пречистиш. **145-487**

Ако запалиш къщата на някого, ще я платиш. Опиташ ли се още в началото да изправиш грешката си, по-малко ще платиш. Колкото по-бързо изплатиш грешката си, толкова по-добре. **93-138**

Не мислете, че с ропот ще облекчите положението си. Ако Жан Валжан не бягаше от затвора, щеше да ликвидира скоро, щеше да лежи само пет години. Понеже избяга от затвора, наказанието му се увеличи на 19 години. **83-274**

Когато природата ти наложи някакво наказание, не роптай, но бъди готов да платиш дълга си. Щом платиш доброволни и съзнателно задълженията си, ти ставаш господар, влизаш в неограничените условия на живота. Ако роптаеш и противодействаш на природните закони, ще увеличиш наказанието си. **83-274**

Който не плаща дълговете си, не може да влезе в Царството Божие. Плащайте и не се страхувайте. Някой казва: Как ще плащам, когато дълговете ми са много? Мога ли да внасям малки суми срещу задълженията си? - Вие знаете българската поговорка, че капка по капка вир става. Внасяйте всеки ден, без прекъсване, поне по един лев срещу дълга си, и ще видите как незабелязано дългът намалява, като същевременно ще развиете постоянството си. **108-344**

Плащайте дълговете си с любов и получавайте с любов. **108-345**

Това, което днес можете да направите, не отлагайте за утрешния ден. Днешният ден спасява положението. Засега не сте закъснели, но

ако отлагате, ще закъснеете. Днешният ден решава съдбата ви. Ако го използвате добре, той ще определи бъдещето ви. **108-346**

За да ликвидирате с кармата си, трябва да се примирите с всички хора. Докато са живи, по-лесно може да се примирите, щом идат в другия свят, по-мъчно може да се примирите, изменят се вече условията и вследствие на това кармата по-мъчно се ликвидира. Ще гледате по възможност бързо да изглаждате всичките си отношения. **39.2-11**

За да ликвидира с кармата си, човек трябва да работи върху себе си, да трансформира своите мисли и чувства, да ги преобрази. **71-98**

Сега е време на ликвидация на кармата. Казвате: Как аз да призная греховете и престъпленията си? Не съм съгласен с това. - Не, ще признаеш всички свои погрешки и грехове, ще се изповядаш и така ще ликвидираш с кармата си. Ако днес не искаш да ликвидираш, утре, в бъдещия живот ще сториш това. За предпочитане е обаче днес да ликвидираш. По-добре днес, отколкото утре. По-добре сами да се съдите, сами да изправите погрешките си, отколкото други да ви съдят и да изправят погрешките ви. **74-148**

Вие трябва да пресявате вашите стари вярвания, събирани от вековете, и да останете с ония положителни възгледи и знания, които носите в себе си от създаването ви още. Това значи ликвидиране на кармата. **48-213**

Когато човек даде свобода на хората, той ликвидира със своята карма. **71-98**

Скарал си се с някого. Значи свързал си се. Какво трябва да направиш? Срещни този човек, прегърни го, целуни го. **101-55**

Ами ако той лъже, че му дължа? - Който лъже, скъпо плаща. Ще излъже, но веднага ще му се разстрои сърцето или стомахът. За да се излекува, той трябва да плати повече, отколкото иска да вземе. Така той ще забрави за парите, които иска да вземе от човека. Ако искаш да му помогнеш, ще купиш лекарство и ще му го занесеш. Ето един начин за изплащане, независимо от това, дължиш ли му, или не. Ако наистина му дължиш, по този начин ще се изплатиш; ако не му дължиш, като му помогнеш да оздравее, той ще ти стане приятел. **105-57**

Отворете сърцето си според свободата, която Бог ви е дал. Защото кой, каквото е сял, това ще жъне. Законът е строг. Кой, каквото прави, сам ще носи последствията си. В бъдеще бащата няма да отговаря за сина си, нито майката - за своята дъщеря. Мина времето, когато родителите отговаряха за децата си. Едно време за злото се въздаваше до

четвърто поколение. Сега всеки сам ще отговаря за погрешките си. Никой за никого няма да плаща. **102-8**

Ако нямаш предвид Божията воля, законът на кармата ще дойде, и ти ще се натъкнеш на големи противоречия. Векове ще минат, докато се справиш с тях. В Евангелието се казва за онзи длъжник, който паднал под нозете на господаря си и молил да му се прости дългът. Господарят му простил дълговете. И вашата карма може още днес да се ликвидира. - Как? - Чрез закона на Любовта. **112-246**

Това, което християните наричат благодат, представя добрите условия, чрез които невидимият свят иска да помогне на хората, да ги освободи от кармата им. **136-210**

Когато добрите хора в един град надделяват над лошите, техните молитви могат да отменят тежката карма на този град. Когато някой пророк предскаже нещо, което в последствие не се сбъдва, това показва, че тия хора, на които е предсказано това нещо, са се молили много и, като отговор на техните молитви Бог е отменил присъдата. **45-73**

Човечеството ще ликвидира с кармата си, когато всеки по отделно ликвидира със своята карма, когато се освободи от всички връзки на миналото си. **51-юз**

Според индуското учение Господ слиза на Земята на всеки триста милиона години, да освободи човечеството от неговата карма, от натрупалата се гъста материя. Той трансформира тази гъста материя, преработва я, и така освобождава хората от нея. **48-76**

От две хиляди години насам християнството се сили да освободи човечеството от тези омотавания, да ликвидира със своята карма. **51-юз**

Тези, които са готови ще имат винаги добри условия, да ликвидират с кармата си, а когато не са готови, ще имат възможност за това в 1999 година. **0-28.2.87**

Изкупването на кармата е влизане на ново в правия път на човешката **еволюция**. **5-242**

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ КАРМА

Докато хората не изплатят кармата си, те няма да влязат в новите **форми**. **21-13**

Който иска да **смекчи** съдбата си и да избегне закона на кармата, трябва да приложи доброволно любовта, а не насилствено. **148-31**

В любовта не съществува никаква карма. **190-69**

Най-добрият начин за плащане на дълговете е любовта. Чрез любовта човек може да изплати най-тежката си карма. **38-142**

Онова, което може да освободи човека от неговата съдба, това е любовта му към Бога, чрез която ще научи закона за служенето. Когато човек реши да почне да служи на Бога, тогава той се освобождава от своята тежка съдба, от тъмното робство, в което е изпаднал. Тогава ще паднат оковите, които свързват нозете му. **99-104**

Чрез работа и страдания може да изплатиш кармата си. **116-100**

Най-добри и най-бързи методи за ликвидиране на кармата са безкористието и самопожертването - по-бързо от тях няма. **116-100**

За да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто, на всички хора. По този начин вие повдигате себе си, а същевременно помагате на ближните си, както и на цялото човечество. **141-189**

От последствията не можеш да се освободиш, но трябва да приемеш страданията разумно, да ги понесеш разумно, да ги понесеш геройски, за да се пречистиш. **145-487**

Сегашната карма не е нищо друго, освен едно отклонение от истината. Кармата се е зародила в момента, когато ние сами сме се отказали да говорим истината. За да се освободим от нея, ние трябва да говорим истината и да започнем да я прилагаме в живота си. **122-166**

Майката и бащата са едно от смекчаващите положения на кармата. **71-97**

Законът на кармата може да се регулира само когато човек е готов да се самопожертва за другите, да стане техен служител, да отдаде правото на всяко живо същество. Правото, което искате за себе си, трябва да желаете и за другите.. **71-94**

В природата съществува следният закон: когато някой човек изнася погрешките на другите, тия погрешки ще окажат известно влияние върху него тъй, както някой отровен или задушлив газ, ще окаже влияние върху този, който работи с него. Но този човек изнася верни факти! - Това нищо не значи. Законът действа и в този случай. Когато се изнасят чужди погрешки, това трябва да става по възможност с голяма благост и чистота. С голямо благородство от страна на този, който ги изнася. Друго нещо е по-важно: изнасяйте погрешките на хората само тогава, когато Господ ви каже. Когато изнасям погрешката публично, аз намалявам силата ѝ като вземам върху себе си половината от товара. Аз искам по този начин да ви изнеса метода, чрез който

може да се въздействува на хората, когато искаме да изправим някоя тяхна погрешка: направо, или лично на тях да ги казваме, или публично? - Всеки, който попада в този закон, ако не може да носи товара, лицето му потъмнява, той се обезсърчава и казва: защо се наех да говоря на тия хора, щом не ме разбират. 127-208

Не търсете решаването на въпроса само в сегашния си живот. Да търсите решаването на въпроса в сегашния си живот само, това значи да търсите решаване на въпроса за ябълката само в нейната външна форма. Искате ли да решите въпроса за ябълката, вие трябва да я посадите в Земята, да чакате да израсте, да цъфне, да върже плод, и плодът да узрее. 142-384

Ще видите някое малко дете цял ден играе на войници, на войни. То ходи с пушка из двора, марширува. Един ден това малко дете става генерал, отива на война, избива стотици хора и се връща победоносно, награден с кръст за храброст. И наистина, прославил се е този човек. С какво се е прославил? - С убийства. В друго съществуване този генерал съзнал погрешката си, разбрал какви престъпления е вършил и започва да живее чист живот, става светия. По-напред е ходил с меч, препасан на кръста, а сега, взел тояга в ръка и тръгнал от село в село, от град в град да проповядва и да изправя погрешката си. Той казва: Братя, аз съм този, който едно време с меч в ръка режах главите на хората, но след големи страдания, след големи гонения и преследвания от тяхна страна, аз осъзнах грешката си и днес реших да помагам на хората, да служа на Бога, и по този начин да изправя погрешката си. - Казвате: Докога светията ще проповядва на хората? - Докато намери всички ония, на които е причинил зло или направил някаква пакост, и поправи погрешките си. Щом изкупи греховете си, щом изправи погрешките си, той става красив. Тъй щото, в един живот човек ще бъде генерал, с меч в ръка, ще сече и ще коли; в друг живот той ще бъде светия, с тояга в ръка, ще ходи да учи хората, как да живеят по Бога. Може ли светията да изправи погрешките си, които като генерал е направил, той има вече Божието благословение. 134-67

ДИХАРМА

Христос дойде на Земята, да покаже на хората начин, по който могат да се освободят от своята карма и да влязат в пътя на дихармата. 23-187

Думата „дихарма“ има ватански корен. Тя има връзка с думата „Дар“. 190-39

Какво означава думата „даром“? - Тя означава дихарма - противоположен закон на кармата, според който всичко, което ти се дава, е заслужено. 112-251

Под „дихарма“ християните разбират благодат. 190-39

Дихармата е сбор от светли сили „благата Божи“. 0-30.3.91

Какво представя дихармата? - Тя е закон на благоденствие, при който човек живее в благоприятни условия, в пълна хармония. Дихармата подразбира живот на безсмъртие. Тя е живот на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата и на свободата. 23-187

Българите наричат дихармата дарба. Много естествено, като почнеш да обичаш, това е дарба. Като мислиш право, това е дарба. Като си истинолюбив и говориш истината, това е дарба. За да придобием една от тия дарби, трябва да пуснем живия Бог в себе си. гз-187

Когато прилагате добрите мисли, а отлагате приложението на лошите, вие си създавате дихарма. 85-254

Който поднесе една чаша вода на някой жаден, ще получи големи блага на онзи свят. 116-124

Благата, с които се ползвате в живота, са ваш капитал, който слугата ви някога е взел и днес го връща с придобивките му. 70-252

Днес всички хора минават през своята отрицателна карма. В бъдеще те ще минават през положителната т.е. благоприятни условия на живота, наречени дихарма. 145-25

БЪДЕЩЕ

Изправете миналото си! Изявете настоящето! Стремете се към бъдещето! 145-385

Настоящето определя бъдещето. 147-258

Според техните мисли от миналия живот се определя тяхното настояще, а според сегашните им мисли и желания се определя бъдещето им. 5-215

Според постъпките ми в този момент, когато се е зародило съзнанието в мен, Господ ще определи моя бъдещ живот. 5-215

Като знаете, че човек носи отговорност за всичко, което мисли и върши, не се страхувайте, но живейте така, че да поставите здрава основа на бъдещия си живот. 83-273

Всеки ден, всеки час в живота има своя програма. Ние трябва да завършим тази основна работа на деня, от която зависи нашият прогрес. 5-33

Мнозина отлагат работите си, като казват: Да имаме работа и за другия живот. Другият живот има своя програма. Ти трябва да свършиш това, което е предвидено за този живот, за да продължиш в другия. Ако днес купиш вълна и я определиш, ще си направиш дреха, с която ще се облечеш. Ако не си направиш още днес дреха, в идущия живот ще бъдеш гол. Ако в този живот напълниш хамбарите си с жито, и в другия живот ще има какво да ядеш; ако в този живот не си орал и сял, в бъдещия живот ще търсиш трохички тук-там, да си хапнеш. 146-379

Работете съзнателно, да станете творци на съдбата си. Това подразбира да бъде човек господар на своите сили, да разполага със знанието си във всеки даден момент. 82-190

Строг е кармичният закон. Вие трябва да се пазите от него, защото не можете да избегнете последствията му. **4-48**

Само чрез ликвидиране на кармата и прилагане на дихармата се създава светло бъдеще на човека. 85-254

Време е вече хората да се откажат от своя минал живот, от проявите на животинското си естество и да дадат ход на светлите и красиви мисли и желания. Красивият и чист живот ще спаси човека. Чрез него той ще разреши своята карма и ще влезе в новия живот. **86-305**

Един ден, когато звършите развитието си на Земята, ще дойде при вас един от великите професори и ще ви разходи по всички светове, ще ви разкаже причините за всички страдания и спънки в живота ви. Тогава вие ще се посмеете на себе си и ще благодарите на Бога, че благополучно сте минали всичко. 136-264

КРАЯ НА ЖИВОТА

ЗАПАЗВАНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА ЖИВОТА

Най-ценното нещо, което човек има, това е животът. Човек трябва да бъде разумен, да пази живота си. 85-165

За да запази живота си, той трябва да има будно съзнание. Когато съзнанието на човека е будно, животът му е красив и смислен. 86-82

Във всеки човек е вложен инстинкт за запазване на живота. 86-130

Стомашната, дихателната и мозъчната система играят роля в поддържане живота на човека. 85-5

ДЪЛЪГ ЖИВОТ

Под дълъг живот не разбираме натрупване на много години, например на 100 или 120 години, защото човек може да живее 1000 или 2000 години и пак да не е събрал много опитности. 43.18-5

Като дойдат старини, човек губи интелигентността си и казват за него, че е изветрял. Като престане да чувства както в младините си, казват, че е отслабнал, изгубил силата си. Силен човек е онзи, който е пестил енергиите на тялото си, който придобивал повече, а изразходвал по-малко. Ето защо от всичко се изисква да прилагаме икономията в живота, да пестим благата, които ни са дадени, да не изразходваме повече, отколкото трябва. В това се заключава безсмъртието и продължителният живот. Като уравнисява сметките си, който не изразходва повече енергии, отколкото придобива във физическо, духовно и умствено отношение, той може да се радва на дълъг живот. 146-34

Да допуснем, че вие се интересувате от въпроса, колко години може да живее човек на Земята. Някой може да живее много време, а друг - по-малко. Как ще опрелите колко време ще живее един човек на Земята? Има няколко начина за определяне дължината на човешкия живот. Един от простите начини е следният: туриш пръста си отгоре на кожата, натискаш малко. Ако на мястото, дето си натиснал, остане трапчинка, този човек няма да живее дълго. Ако натиснете с пръста си върху кожата на някого и трапчинката бързо изчезне, той ще живее дълго. У него има енергия за живот. В първия случай природата казва на човека да бъде внимателен към живота и да използва разумно неговите енергии. Във втория случай тя му обещава дълъг живот. Ако искате да имате точни опити, може да си служите и с часовник: някога трапчинката се заличава след две-три секунди или няколко минути, а понякога остава през целия ден. 92-233

Всички хора искат да знаят колко време ще живеят. По линията на ръката може да се определи колко време ще живее човек. Ако линията на живота е дълга, човек ще живее повече; ако е къса, животът ще бъде кратък. Обаче има изключения от това правило. Някой умира по-рано от определената възраст. Например линията на живота ти е дълга, определено ти е да живееш 80 години. Обаче пращат те на бойното поле, дето те убиват, умираш на 33 години. В хороскопа му има особен знак, който предвижда известна катастрофа, която го задига по-рано от определеното време. Коя е причината, че някой умира преждевременно! - Това се дължи на закона за икономията. Когато е радостен, щастлив, човек яде много, облича се хубаво, гуляе, за нищо не мисли. Но бюджетът се съкращава. Ще ядеш по-малко, ще икономисваш енергията на природата. 92-21

Ако долната част на носа е широка, това показва, че стомахът е добре развит. От това зависи дължината на човешкия живот. В широката част на носа е заровено богатството на човека. Ако не се секне, човек преждевременно ще умре. 92-30

Мнозина мислят, че лесно се постига безсмъртие и дълъг живот. За да се придобие дълъг живот, човек трябва да е минал през специална школа, да се научи как да живее. 146-54

Когато се качва нагоре, човек прави по-големи усилия, безпокойствата му са по-големи, но и придобивките му са по-големи. В резултат на това животът му се скъсява. - Искам животът ми да стане по-лек, с по-малко мъчнотии. - Стани растение. Растението като слезе надолу,

не среща големи съпротивления. Ако искаш да бъдеш човек, ще имаш по-голяма свобода, ще правиш повече движения, но и препятствията ще бъдат по-големи. 92-206

Трябва да минат хиляди години още, докато душата на човека остане завинаги да живее в неговото тяло. Това означава истинско възплътяване. Тогава човек става господар на положението си, той става светия. Засега човек е в положението на растение, не е пуснал дълбоки корени в окръжаващата среда, вследствие на което няма условия за дълъг живот. 47-164

ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЖИВОТА

Виждал съм хора, които при заминаването си за другия свят казват: Ех, да бих могъл още малко да поживея! - Че и там ще живееш. Ако пък искаш да живееш на Земята, това от тебе зависи. 21-17

Личността може да живее повече или по-малко в зависимост от това, доколко е в услуга на душата. Душата се нуждае от други източници, а не от тия, от които личността черпи своя живот. Продължителността на земния живот на човека зависи от отношенията, които той е създал с душата си. Ако обича душата си, животът му се продължава; не я ли обича, животът му се съкращава. Невъзможно е човек да живее изключително за личността си и да стигне до дълбока старост. Дългият живот е в зависимост от любовта на човека към душата. 59-42

Две неща продължават живота: разумно хранене, т.е. спазване на известна диета и нормални страдания. Като не преяжда и не си дояжда, човек пак продължава живота си. Ако знае как да се храни, човек ще живее повече години, отколкото, ако преяжда и живее в изобилие. 86-49

Всеки, който иска да живее дълъг живот, той трябва да има някакъв запас. Остане ли да живее на някакво подаяние, да се моли на Бога да се продължи живота му, неговата работа е свършена. Ние трябва да се молим на Бога не да продължи живота ни, а да ни научи как да спазваме законите, за да разработим и увеличим онзи капитал, който ни е даден отпреди хиляди години, от памтивека още. 14-11

От чисто окултно гледище продължителността на живота зависи от развитието на една жлеза, която се намира зад ушите в човека. Развита ли е тази жлеза у него, той може да живее повече от 100

години. По тази жлеза и по ред още признаци може да се предскаже на човека колко време ще живее. 14-11

Някой път продължителността и съкращаването на живота зависи от бързината или интензивността на живеенето. 43.18 -5

Под думите „продължаване на живота“ разбираме разумност. Животът не може да бъде дълъг без разумност. 43.18-5

Разумността е един от факторите за продължаване на живота. Вторият фактор за продължаване на живота е Любовта. Вие не можете да продължите живота си без любов. Това не значи само да говорите за любов, но да имате разширение на чувствата, да сте еднакво разположени спрямо всички хора. Освен това, толкова да сте предвидливи, че да не влизате в стълкновение с никого. 43.35-5

Ако искате вашият живот да се продължи, не трябва да останете в стадият на човешката любов и да се грееете на неговото огнище, нито да четете на неговата светлина, но трябва да излезете вън, на слънчевата светлина, и там да растете, там да се развивате и четете. 43.18-15

Колкото повече идеи човек има, толкова по-голяма е възможността за продължаване на неговия живот. 50-226

За да се продължи човешкият живот, в чувствата на човека трябва да се създаде една вътрешна пластичност. Тъй щото, отдето и да дойде ударът, човек нищо да не почувства, готов да бъде той. 43.18-8

За продължаване на човешкия живот са необходими две неща: здрава и силна мисъл и широчина на чувствата. За постигане на тия две качества е необходимо търпение. 43.18-9

Като престане да греши, грешният продължава живота си. 88-14

Сега като се продължава живота ви, не взимайте на гърба си товара на света. 43.18-9

СТАРЕЕНЕ

СТАРОСТ

Началото на живота е младостта, а краят - старостта. 145-345

Под „старост“ разбирам залязване на живота. 105-3

Престане ли да расте, човек започва да остарява. 58-114

Тъй, както хората разбират старостта, тя е резултат на напразно изразходване на Божествена енергия в човека. 16-176

Детинството на човека е на място. Да бъдеш възрастен, и това е на място. Да бъдеш стар, и това е на място. Детинството в човека е основа за неговото възмъжаване, възмъжаването е основа на старостта. Старостта, т.е. мъдростта в човека е основа за възкресението. 70-115

Днес сте млади, след време ще остарееете. 145-290

Тъй както е създаден, човек не може без добро и зло, не може без изгрев и залез в живота си. 70-111

Старостта представя зимата на живота. 148-52

Старостта, за която хората говорят е хилавост, а хилавият не мисли правилно. В известно отношение децата разбират нещата по-добре от старите. 64-168

Неприятно е на човека, когато минава от младост към старост. 145-195

Бил си млад, енергичен, жизнен, хвърчал си от радост и един ден гледаш, навел си се, едва се движиш и не знаеш кога е станало това. 36-75

Като изучавате живота и проявите на човека, виждате, че съществуват две възрасти, през които той минава: възраст на младите и зелените, които са в зората на живота; възраст на старите, които са в залеза на своя живот. Първите се считат щастливи, а вторите нещастни. Това се дължи на неразбиране на живота. Защото слънцето нито изгрява, нито залязва. Това са привидни състояния. 144-116

Засега човешкото тяло не представлява още завършен образ на Божественото. Днес човек се е изродил, мяза на една стара баба, която някога, преди сто години е била млада, хубава мома, но сега нищо не е останало от нейната красота, сгърбила се е тази баба. Къде е отишла нейната красота? - Мозъкът ѝ се схумил, носът ѝ се изкривил, костите ѝ се разкривили, мускулите отпаднали, всичко се изменило в тази стара баба, дори и мислите ѝ се изменили. Като не може да върви вече напред в живота, тя се спира и започва да прекарва през ума си миналия си живот. По цели дни се върти само около едни и същи мисли: като била млада, какви срещи имала, колко момци любила, колко угощения давала, припомня си всичко това с най-големи подробности. Тя преглежда живота си от единия край до другия, като на кинолента. За нея тава е хубаво, защото другояче животът ѝ ще бъде скучен. Но за един човек, който иска да се развива, това не е полезно. 126-30

Щом разбира законите на Земята, човек гледа съзнателно на фазите, през които човешкият живот минава и разумно ги използва. 145-436

Той казва: Имах някакъв идеал - да порасна, да стана голям - постигнах го. Няма вече накъде да вървя. - Значи старият е дошъл до крайния предел на физическия живот. 70-80

Страшно е, когато човек дойде до положение на старост и мисли, че не може да се подмлади. 141-85

ОСТАРЯВАНЕ

Човек остарява, само когато се откаже да живее. 21-15

Човек се ражда като дете, расте, минава през юношество, младост, възмъжалост, докато най-после остарява. Когато изгубиш живота си, казваш, че си остарял. 105-3

Хората често се обезсърчават и казват: остаряхме вече. - Защо остарява човек? - Защото възлиза нагоре, а възлизането уморява, отнема силите на човека. Детето слиза отгоре, расте, развива се и когато възмъжее, започва да се качва нагоре. 70-62

Човек, който е изразходвал енергията си без сметка, той скоро остарява и казва: Тежък е животът. Остарях вече. - Той е изхарчил преждевременно енергията си и когато трябва да живее, той се намира вече пред фалимент и затова умира. Така умират и стари и млади. 45-124

Щом остарее, човек започва да скърби. Защо скърби. - Защото няма зъби, не може да дъвче; изгубил вкуса си, не може да усеща приятност при ядене. Не само това, но и стомахът му не работи добре, не може да се храни като трябва. Храната му се задържа в стомаха, дето се кисва. Вкисването в живота е признак на старост. Като станеш много учен, започваш да философстваш, не вярваш в щастието. Защо? - Остарял си вече. Не вярваш, че можеш да бъдеш благороден - остарял си. Като изгубиш вяра в сегашния си живот, отлагаш за бъдещия, за друг живот. 104-145

Остаряваш без да искаш и не знаеш как си остарял. 36-75

Не е стар онзи, който е побелял. 145-345

Видите ли, че човек не се интересува от нищо, престава да чете, да учи, да обича хората, знайте, че неговото сърце и неговият ум са започнали вече да остаряват. Страшно нещо е остаряването на тялото,

но по-страшно е остаряването на ума и на сърцето. Ето защо, започне ли тялото да остарява, човек трябва да се стреми да запази младостта на ума и на сърцето.81-5

Като остаряват, не могат да се молят. Като стане от сън, старият казва: Изстинаха ми краката, не съм разположен, ще си легна. - Така е, старият не може да се моли. Той е натоварена камила, как ще се моли? Той си казва: Като бях млад, хората ме почитаха; бях полезен на окръжаващите. Но сега на никого не съм нужен. Какво ще правя? Едва се движа с тези патерици. 104-269

Старият е чувал, който е напълнен догоре. Старият едва се движи, напълнил е чувала си с връх. Старият едва се движи, но все за утрешния ден мисли как да се осигури за повече години. Като мисли за утрешния ден, той все пълни чувала си, докато най-после го напълнил догоре. Пълен е чувалът му, но не може лесно да ходи, не може да изправя главата си. 145-408

Човек остарява, понеже непрекъснато трупа богатство. Когато товарът му става непоносим, той започва да се прегърбва, краката му не държат и най-после умира. Смъртта се явява като облекчение за него. Тя го освобождава от излишния товар и го праща на училище. 85-79

Товарът на стария се дължи на неговите мисли, чувства и желания. Неестествените желания представят непоносим товар за човека. Също така има идеи, които са непоносими за човешкия ум, въпреки това, той се наема да ги реализира. Като не може да издържи на тежестта им, той най-после остарява и заминава за другия свят. 85-80

Някой пита защо е остарял. - Много просто. Той е остарял, за да придобие мъдростта. 145-37

Всъщност остаряване в природата няма. Силите, които взимат участие при известен творчески акт, при стопяване, се оттеглят в по-висока сфера, вследствие на което на Земята няма условия за тяхното проявяване. И тогава ние казваме, че е настъпил процес на остаряване. 49-163

Дойде ден, краката не държат, ръцете не работят, нервите се разстройват и човек казва: Не зная какво ще се прави! - Много просто, човек трябва да се обнови, да научи закона на освобождението. Не можеш да се обновиш, ако не разбереш това, което умът ти носи, сърцето ти носи и силата ти носи. 70-284

Само оня остарява, който е изгубил светлината, топлината и силата си. Щом изгуби светлината, топлината и силата си, човек започва да

остарява, краката му отслабват и не държат. Рече ли, че е остарял, а не е изгубил светлината, топлината и силата си, той си самовнушава. 70-26

Защо остаряват хората? Защото не вярват. Те отслабват, защото губят знанието си. Като остарява, човек губи паметта си и казва: Дошло е време за онзи свят 104-270

Като станете на сто години, ще почнете да преповтаряте всички ваши минали глупости, защото старите хора не се занимават с нещо друго, освен с преповтаряне колелото на своя живот. Не, никакъв смисъл няма в преповтарянето на живота. 75.1-25

Човек може да се състари от много ядене, от много чувстване, от тревожни мисли, от вкисната, гнила храна. 0-12.10.88

Еднообразието състарява, 0-16.10,88

Остаряването на човека се дължи, именно на това, че старите форми не се менят. 28-24

Човек остарява и се прегърбва от дисонансите. 0-16.11.88

За да не остарявате, не се дразнете! 0-10.10.88

Остаряването, или втвърдяването, идва, защото старите хора малко чувстват. 0-10.10.88

Хората остаряват от невежество и от безпокойство. 11.10.88

Остаряваме, защото се смущаваме от какво ли не. 0-14.10.88

Човек по-лесно се състарява, когато не се намира в своя, подходяща среда. 0-14.10.88

Ако искате да остареете по-бързо, оплаквайте се. 0-14.10.88

Бързо остарява този, който по цял ден се занимава с кусурите на хората. 0-16.11.88

От много бързане се остарява. 0-11.10.88

Защо остарява човек? - Защото проповядва неверни неща. 36-43

Погрешките състаряват. 0-11.10.88

Който не изправя погрешките си, остарява. 36-53

Някои религиозни хора казват, че водят чист и свят живот, че Бог ги благословил, а въпреки това преждевременно остаряват. Те не пазят това, което им е дадено. Човек не трябва да бъде разточителен. 144-182

Съвременните хора са толкова силни, толкова умни, че още на 60-годишна възраст те губят силите си, губят знанията си и казват: едно време бяхме даровити, способни, имахме знания, но старини ни налегнаха и всичко изгубихме. 47-1&4

Ако някой иска да запази и на старини знанието си, способностите си, богатството си, които е придобил на млади години, той трябва да живее съвършено чист вътрешен живот. Без чистота човешкият дух не може да се прояви в способности, не може да запази богатството си. 47-165

Ако не оценявате страданията и радостите, остарявате. Остарявате, защото всичко добро, което минава през вас, не го приемате. 0-12.10 88

Ако не благодариш за всичко, което ти е дадено, преждевременно остаряваш. 0-15.10.88

Неблагодарността осакатява и преждевременно състарява човека. 0-8.5 87

Недоволството състарява човека. 0-11.10.88

Вие остарявате, защото не пеете. 0-11.10.88

За да не остаряваш рано, не се събирай с хора, които стоят умствено и духовно по-ниско от тебе. 0-17.11.88

Човек остарява от леност, а се подмладява от работа и учене. 0-11 10.88

Всеки човек, който не изпълнява волята Божия, все остарява. 5-151

Радвайте се, че сте остарели. Остаряването показва, че сте поумнели. По-добре ли е да си млад и да замотаваш главите на момите и на момците? 70-173

И на 120 години да е сърцето на човека е всякога младо. Душата, духът, умът и сърцето на човека не остаряват. Тялото на човека остарява, но душата му - никога. 142-342

Духовните хора не трябва да остаряват. 126-23

ПРИЧИНИ ЗА СТАРЕЕНЕ

Ти се оглеждаш в огледалото и казваш: Остарях вече! - Какво означава старостта? Остаряваш, защото сам си внушаваш тази мисъл. Кажеш ли, че ще остарееш, че краката ти не държат вече, че ръцете ти треперят, всичко ще се сбъдне. Както мислиш, така става. Като остарееш, какво постигаш? - Нищо не постигаш - отслабваш само и губиш всичко. Това е крив път на мислене. 64-267

Защо остарява човек? - Защото не живее в реалността, защото не мисли право. Не е страшна старостта; страшна е, ако не я разбираш. В старостта се крие велико знание, което трябва да се използва.

Ако си стар, носи брадата на старостта, докато придобиеш нейното знание; след това хвърли брадата и се подмлади. Старостта е кола, натоварена с различни материали. Щом свалиш товара, ще бъдеш пак такъв, какъвто си бил по-рано. 64-274

Кога човек остарява? - Когато минава през живота на своите деди и прадеди, в който има ред грехове и престъпления. Дойде дядо му, баща му и казват: синко, ти мене трябва да слушаш, аз съм ти родил! Не, бащата трябва да каже на сива си: синко, ти трябва да слушаш Бога и да изпълняваш Неговата воля. 133-180

За да не остарява, човек трябва да живее нормално, според законите на разумната природа. 79-73

Човек остарява, когато уповава на другите. 70-160

От начина на храненето и от живота, който човек води, може да се определи колко години неговото тяло ще му се подчинява. Това зависи от разумността на човека. 49-57

Ти ставаш сутрин, поглеждаш се в огледалото, не си доволен. Защо? Не се харесваш: лицето ти се набръчкало, повехнало, косите побелели; намираш, че си остарял. Това показва, че не си изпълнил Божи-ята воля. 70-145

Бездейността води към остаряване. 79-22

Каже ли някой, че е остарял, това показва, че е живял по стар начин. 36-13

Старият се отличава по своите установени възгледи. Той има толкова стари установени възгледи, че трябва да ги кърти с длето. Старите възгледи правят човека стар, а не годините. 59-20

Ако искаш да не остаряваш, не допускай противоречията в ума си, не допускай противоречията в сърцето си, не допускай противоречията в душата си. Ти ядеш и допускаш противоречия. Казваш: Сол има много; не е сготвено както трябва; хлябът не е мек; кърпата не е сложена на място; чинията не е добре измита. Тия неща състаряват човека. Безпокоите се за всичко. 191-242

Две причини има за остаряването: нарушаване закона на любовта и нарушаване закона на мъдростта. 105-4

Днес под стар човек разбират онзи, който е живял повече с отрицателни мисли и чувства, отколкото с положителни. Отрицателните мисли и чувства след време изгарят без да оставят нещо дълбоко в човека. Те са динамични. В тях липсва онази потенциална енергия, която гради. 144-117

Старият казва: Остарях вече. - Щом мисли така, той постепенно губи своята подвижност. 36-75

Остаряваме, защото не се храним с Любовта. 0-13.10.88

Губиш любовта - остаряваш. 122-160

Когато вашите близки загубят вяра у вас, вие бързо се състарявате. 0-16.11.88

Щом мисля за себе си без любов - остарявам. Щом мисля за воловете, за къщата, за жената си без любов - остарявам. 0-27.990

Всяка мисъл, която не отговаря на Божествената, води към остаряване. 70-128

Божественото постоянно расте и се развива. То никога не остарява. Ако си остарял, ти си на физическото поле: ако си на Божественото поле, вечно ще се подмладяваш. 105-40

ПРЕЖДЕВРЕМЕННО ОСТАРЯВАНЕ

От Божествено гледище старостта е патологично явление в живота. 34-5

Който не живее разумно, той е осъден на преждевременно остаряване. 49-57

Като остаряват преждевременно, те се осакатяват. 70-26

Защо остаряват хората преждевременно? - Защото изгубват условията на живота. 70-26

Човек трябва да живее при всички условия на живота. Той трябва да яде, да мисли, да чувства при всички условия на живота. Откаже ли се от един от тия процеси, той губи силата си и остарява преждевременно. 85-171

Който е лишен от вода и не я разбира, губи своята пластичност и преждевременно остарява. 70-209

Човек остарява преждевременно, защото уповава на временни неща. Той мисли да забогатее, да се облече добре, да се представи пред хората. И това е на място, но той не уповава на мисълта си. Най-добрата дреха е правата мисъл. 70-160

Достатъчно е по няколко пъти на ден да казваш и да мислиш, че си остарял, за да се свържат краката ти. 36-13

Съвременните хора остаряват преждевременно, защото бързат във всичко: в ядене, в движение, в учение. Те искат да успяват бързо:

като започнат една работа, искат скоро да я свършат. Ако не успеят, те се обезсърчават, изгубват разположение за по-нататъшна работа. Те се поддават повече на чувства, от колкото на мисъл. Ако мислеха повече, те нямаше да остаряват толкова скоро, а същевременно щяха да се ползват от красотата, която природата е вложила във всяко нещо. 59-211

Минаха нашите години. - Да мислиш, че си стар, това значи да живееш в греха. Само в греха има старост. Който грехи и върши престъпления, остарява преждевременно. Старостта на любовта, подразбира подмладяване. 36-13

Когато преждевременно остарява, човек се е отдалечил от закона на Любовта. 70-145

Пазете се от любов, която преждевременно състарява човека. Любовта подмладява. Ако преждевременно остаряваш, любовта ти не е правилна, има нещо криво в нея. На оня сват не приемат стари хора, инвалиди. 70-126

Някой седи и нищо не мисли. Щом токовете на мисълта спрат, човек е преждевременно остарял. 80-37

Хората се страхуват от болести, да не остарееят преждевременно. Те мислят, че като отслабнат и пожълтеят, ще остарееят. Отслабването не е остаряване. Два, три месеца след боледуването си човек отново се поправя и подмладява. 144-117

Ако лишите човека от топлина, чувствата му се атрофират; ако го лишите от светлина, умствените му способности се атрофират. Като знаете това, никога не затваряйте прозорците на своите вътрешни очи, за да премете всякога духовната светлина. Никога не затваряйте прозорците на моралните си чувства, за да възприемате топлината от духовния свят. Затворите ли прозорците, от които иде светлината и топлината на живота, вие ще изпаднете в мрачни, песимистични състояния. Тази е причината, поради която хората остаряват. Те преждевременно затварят прозорците си към физическия и към духовния свят и казват: Не се интересуваме вече от живота. Годишите минават, ние остаряваме и отиваме към смъртта. - Така не се говори. Докато е на Земята, човек трябва да се интересува от всичко, което става в живота. Той трябва да има отворени очи и уши, да възприема светлината и топлината и от физическия, и от духовния свят. 86-322

Да се занимава човек с големи работи, значи преждевременно да остарее.

Старостта се дължи на вътрешния тормоз в човека. 67-180

Който се мисли за голям, преждевременно остарява. За да може да не остарява преждевременно, човек трябва да има готовността на детето да възприема от всички, за да може да расте и да се развива. 145-520

Който живее по старото учение, той винаги ще бъде роб на себе си и на условията. Такъв човек все повече и повече остарява, осиромашава. докато най-после умира и го занасят с кола на гробищата. 133-181

СТАР И МЛАД

Изучавайте младостта и старостта, за да се освободите от илюзиите на живота. 64-275

Човек расте до известна възраст, след което растенето спира. В това отношение, растенето на човека мяза на изкачването му на някой планински връх. Той бърза да се изкачи, иска час по-скоро да стигне върха, вследствие на което се изпотява, изморява. Щом се качи на върха, поогледа се наоколо, поседи малко и мисли вече за слизане. Той вижда, че не може да живее на върха, не познава законите. И наистина, законите на високите места са съвсем различни от тия на низките места. И тъй изкачването нагоре представя младостта; слизането надолу - старостта. Младият се качва на върха, поседи малко, но вижда, че не може да живее там дълго време, и постепенно започва да слиза надолу. Слизането надолу е остаряването на човека. Той вижда, че силите му го напушат, тялото му се прегърбва. очите и ушите му отслабват, не му се яде. нищо не му е сладко и приятно. Тъй щото, докато се качваме на планината, животът има смисъл, Защо? - Защото сме още в младостта. Започнем ли да слизаме, животът губи своя смисъл. - Защо? Защото влизаме в старостта. Младостта и старостта, т.е. качването и слизането са фази на обикновения, на временния живот. Обаче, във вечния живот, човек може да слезе, само когато пожелае да помогне на някого. След това пак се връща назад, т.е пак продължава качването си нагоре. Както във физическия, така и в духовния живот има качване и слизане. Когато човек се обезсърчи. или когато животът ме се обезсмили, той е слязъл от върха. Насърчи ли се. той пак се качва на върха. В този смисъл Любовта, Мъдростта и Истината са високите

върхове, на които, качи ли се човек веднъж, там трябва да остане. Той трябва да устои на законите, които съществуват на тия върхове! Не устои ли. той ще остарее, а едновременно с това ще изгуби и силата си, и здравето си - всичко, което дотогава е имал. И тогава, като мине покрай него великата майка - Любовта, ще каже: Да го събудя! - И като го събуди, тя ще го качи отново на върха. Като знаете това, не трябва да се обезсърчавате. Който веднъж се е събудил, да гледа да не заспи; който спи, да пожелае Господ да го събуди. Който се качва на планината, той трябва да изучава законите на планината, за да не слиза долу; Който слиза от планината, да започне да се изкачва. 133-244

Вие можете да живеете щастливо и сега, и на старини. Човек може да бъде нито стар, нито млад. Младостта и старостта - това са вътрешни, психологични състояния у човека. 76.6-36

Какво нещо е младият? - Имате едно семенце, заровено в почвата - то представлява младия човек, който започва да расте нагоре, като същевременно пуца клонища наляво и надясно, обикаля цялата окръжност. Такова нещо е младият човек, който расте, пуца клончета и листа нагоре, но няма цветове и плодове. 75.4-223

Старият човек пък е достигнал до границите, до крайния предел на възможността за растене, и като излязат неговите клони навън, започват да увисват надолу. 75.4-223

Като погледнете младия, той е гладък, а старият има наоколо си зъбци, т.е., има цветове, има плодове. 75.4-223

Следователно младият и старият са две фази на един е същ живот. 75.4-223

Щом не се интересува от нищо, той е стар. Колкото по-голям интерес и любознателност има човек, толкова по-млад е той. 50-226

Младият трябва да има една основна идея, която да постигне в живота си. Каква е вашата основна идея в дадения случай? - Геометрически ние можем да отбележим единицата с точка. Възможностите, които се крият в точката, това е образуването на правата линия, която означаваме с числото 2. От движението на точката се образува правата линия. Триъгълника означаваме с числото 3. Квадрата - с числото 4. И тъй, имаме първото движение на единицата: движение в известна посока. Човек, като се роди, най-първо в него има желание да расте нагоре, по права линия - имаме движение на точката. От това се определя неговият ръст. След това се определят възможностите на неговия ум, на неговото сърце и на неговата воля - образува се триъгълникът. Триъгълникът показва посоката на

неговия разумен живот. Най-после се образува четириъгълникът. Какво е движението на квадрата, т.е на числото четири? Каква е посоката на туй движение? - То е в четвърто измерение. Всички силови линии се движат в противоположност една на друга. Движението в четвърто измерение и движение навътре. До третото измерение всички движения са навън, в тях има разширение. Щом дадено тяло достигне своя краен предел на разширение, в него се започва един вътрешен процес на вгъване, при което всички сили отиват към центъра, отдето са излезли. Когато едно дърво достигне крайния предел на своето развитие, в него се развиват плодовете. Зреенето на плодовете спада към четвърто измерение. Тогава всички силови линии се обръщат към семката, от която са образувани. Значи става смаяване на предмета. Сега вие ще проверите този закон върху себе си. Мнозина от младите се обезсърчават и ще се обезсърчават, ако не разбирате закона. Най-първо, като ви посеят, вие сте експанзивни, до известна възраст отивате нагоре, надолу, разширявате се, имате особени схващания, мислите, че можете да постигнете всичко, но като достигнете крайния предел, настъпва обратен процес на изправяне. Всъщност това не е изправяне, но един процес на вгъване навътре към центъра на живота, в който трябва да се образува най-добрият плод, за да се даде друга посока на живота. Ако вие не разбирате този основна идея, този основен процес на вгъване, вие ще дойдете до разочарование, до съмнение, до обезсмисляне на живота. **75.4-224**

Коя е мярката, с която определяте кой е стар и кой - млад човек? - Ако под думата стар човек се разбира инвалид, това е друг въпрос. Но ако под думата стар разбираме умен човек, с опитности, тогава вие сте на прав път. Щом сте станали по-умни, няма защо да се спъвате, можете да вървите напред. **137-14**

От Божествено гледище възрастта на човека се определя така: младият носи любовта и живота; възрастният - знанието и мъдростта; старият - истината и свободата. **136-86**

В духовния свят човек се ражда стар и колкото повече живее, все повече се подмладява и, обратно, на физическия свят се ражда млад, дете, и постепенно остарява. **112-225**

Две неща интересуват човека: едновременно да бъде млад и стар. Младият слиза отгоре и черпи от живота; старият възлиза нагоре и проявява живота. Младият отпуска кредит, старият използва тоя кредит. **70-85**

На младини приема енергия, а на старини се ползва от тази енергия. **70-293**

Между млади и стари няма никаква разлика. Младият и старият са все един човек. Стар човек е онзи, който се връща у дома си. Той е ходил на работа и се връща вече у дома си. Млад е този, който отива на работа. Значи разликата между младия и стария се заключава само в посоката на тяхното движение. Дето се срещат, те ще се спрат, ще си кажат по няколко думи и ще продължат пътя си. Когато говорим за стари и млади, ние разбираме физическия живот на хората. Дойдем ли до ангелския живот, там няма стари и млади. Там всички са 33-годиш-
ни. 58-30

Каква е разликата между младия и стария? - Младият вярва в силите си, а старият не вярва. Когато старият заболее, мъчно оздравява. Той казва: Стар съм, краката не ме държат, нямам сила. - Младият не вярва в болестта, а старият вярва. Докато е млад, човек се поглежда в огледалото, харесва се. От ден на ден расте, разхубавява се и той сам не знае какво става, вижда бръчки по лицето си и се ужасява. Какъв трябва да бъде младият и какъв старият? Младият трябва да бъде здрав, а старият умен. Младият и старият трябва да се освободят от своите стари навици. **70-39**

Млад човек е този, съзнанието на когото е едва напъпило. **45-116**

Младият е пъргав, подвижен, лесно се огъва. **70-193**

Ако търсиш сила, търси у младите хора, а ако търсиш мъдрост, търси я у старите хора. Силата включва в себе си човешката воля, а мъдростта - човешкия ум. Ако искате да бъдете стари, мъдри, трябва да сте горе, на небето, а ако искате да бъдете млади, трябва да сте долу, на Земята. **5-222**

Когато младият люби, трябва да добие знание. Когато старият люби, трябва да се подмлади. Любовта подмладява, мъдростта носи знание. **70-9e**

Ние наричаме млади, които се занимават с любовта, а стари, които се занимават с добродетелта. Младият говори повече за сърцето, а старият за - ума. Младият и старият се различават и по стремежите си: младите вървят отвън навътре, а старите - отвътре навън. **88-20**

Под „младост“ аз разбирам вътрешния растеж у човека. Същото нещо се забелязва и в природата. **5-223**

Възрастен съм вече. - Какво означава думата „възрастен?“ Възрастният започва вече да мисли за другия свят. **70-193**

Защо младият се движи свободно? - Защото мисли само за днес. Младият е чувал, който съдържа сто килограма тежест, но турено в

него само един килограм. Младият върви свободно, подскача и леко подхвърля чувала си. **145-408**

Старостта е пак същият чувал, който е напълнен до горе. Стариият едва се движи. **145-408**

Ако стариият не стане мъдър и ако младият не люби. и двамата не са разбрали живота. **145-37**

Стариият разглежда миналия си живот, изправя погрешките си, без да се самоосъжда. **85-31**

Младите лесно изправят погрешките си, а старите мъчно ги изправят. **70-193**

Който не разбира закона, казва: Майка ми и баща ми са остарели, изветрели са вече. - Не е така! Ако те са остарели, и ти ще остарееш; ако те са изветрели, и ти ще изветрееш. Каквото мислиш за другите, ще дойде до главата ти. Ако майката и бащата се повдигат, с тях заедно се повдигат и синът, и дъщерята. 70-184

Младите трябва да се пазят от леността, да не остаряват преждевременно; Старите трябва да прилагат прилежанието, за да се подмладят. Младостта е външен израз на прилежанието. Старостта е външен израз на леността. **83-54**

Стариият трябва да носи благата на всички възрасти в себе си и да ги предава на младите. **147-301**

Отличителната черта на старостта е даването. Като старее, човек дава всичко, което е спечелил, понеже не може да го носи с себе си, и става последен сиромах. **85-79**

Стариият трябва да остави богатството си в наследство на младия. Докато е бил млад, той е събирал богатство, трупал го е като банкер в касата си, но като старее, трябва да раздава. Като старее, човек трябва да се учи на щедрост и самоотричане. Той трябва да се отрече от богатството си, от своята младост, за да придобие истинско знание **и мъдрост. 144-121**

Две възрасти съществуват в света: вечна младост и вечна старост. Вечно младите наричаме хора на любовта, а вечно старите - хора на знанието, на мъдростта. **144-117**

Да бъдеш вечно млад, каквато е душата, това значи да носиш в себе си всички възможности за постигане на своите идеали. Да бъдеш млад, това значи да използваш условията, които ти са дадени за растеж и развитие. **86-126**

Като не разбират смисъла на страданията, хората роптаят и се гневят. Заради роптаенето им ние ги считаме стари хора, баби и дядовци. Младият не роптае. Следователно, ако иска да се подмлади, човек трябва да се откаже от гнева, от роптаенето, от недоволството. - Как? - Като хвърли старите и оцапаните си дрехи. Човек се цапа докато живее в отрицателното. Откаже ли се от него, дрехата му става чиста и светла. **63-107**

Човек е млад, докато мисли и чувства право. Щом престане да мисли и чувства право, той остарява. Щом престане да работи, той остарява. **70-158**

Ако младият изгуби любовта си, той преждевременно остарява. **145-169**

Ако младият изгуби вярата си в новото, остарява. **145-130**

Млади човече, ако не искаш да остаряваш, търси Бога, да го видиш и познаеш. **147-263**

Като остарея, тогава ще търся Бога. - Не се лъжи. И старият, и младият трябва да обичат Бога еднакво и да мислят за Него. Остарях вече, не мога да обичам. - Не си прав. Старият има повече светлина, а младият - повече гориво. Младият се учи да превръща горивото в светлина. Благодарение на младостта си старият е придобил светлина. Той се стреми да я увеличи и предаде на другите. Младият, благодарение на стария, придобил гориво, което предава на другите и се стреми да го превърне в светлина. Така младият и старият се обменят и дохождат до пълно разбиране. Младият носи възможността на стария, а старият носи възможността за младия, както мисълта към чувството и чувството към мисълта. **70-105**

Да мислиш, че си остарял, защото краката ти не държат, това е хилавост, а не старост. Стар е оня, който проявява знание и сила. Младият носи свежест, живот; той придобива капитал, старият обработва тоя капитал. **70-208**

Дойдете ли до известна възраст, и започвате да се мислите, че сте стари. Не е така. И старият, и младият човек трябва да бъдат бодри и свежи. **43.30-106**

Вие се различавате помежду си по възраст, по опитности, по преживявания, вследствие на което едни от вас са стари души, а други - млади души. Дали човек е млад или стар, това зависи от възрастта на неговата душа. Който не разбира живота като изкуство и като наука, той е млада душа, безразлично на каква физическа възраст е на Земята. **50-140**

СТАР ЧОВЕК

Защо остарява човек? - Защото не живее в реалността, защото не мисли право. Не е страшна старостта; страшна е, ако не я разбериш. В старостта се крие великото знание, което трябва да се използва. Старостта е кола, натоварена с различни материали. Щом свалиш товара, ще бъдеш пак такъв, какъвто си бил по-рано. **64-274**

Човек трябва да се освободи от заблудението да се мисли стар. Докато считате, че сте стари, че за нищо ви не бива, това са мисли на вашите деди и прадеди. **45-115**

Всички трябва да се освободите от своите стари навици, стари мисли и чувства. Старото оставя наслоявания в мозъка, от които трябва да се освободите. **45-115**

Който се мисли за стар, той не може да бъде ученик. **45-115**

Стар, древен човек е този, който е разширил съзнанието си и е придобил много знания и опитности. **45-116**

Под „стар“ в прав смисъл на думата, разбираме само това същество, което всякога помага. **36-42**

Казвате: Остаряхме вече. - Според мене стар човек е оня, който ходи добре, вижда добре и чува добре. Колкото по-дълъг път може да извърви човек, толкова по-стар е той. Старият издържа на всичко. **70-124**

Не е стар слабият, немощният, оглупелият човек; стар е мъдрият човек, който се радва на знание и сила, за да помага на своите слаби и невежи братя. Той може правилно да разпределя енергиите на своя организъм, **да** уравни силите му, за да може всякога да запазва придобитото и да се стреми към придобиване на нещо ново. **144-186**

Най-мъчното нещо за човека е да остарее. Откак светът е създаден, досега има само 24 старци, които са на небето. **144-208**

Казвам: Няма старост в света. Това, което хората наричат старост, е хипноза, която съществува от деня на престъпване на Божията заповед. В деня, в който първите човеци са яли от забраненото дърво, дойде и хипнотичното състояние. В деня, в който ядеш от забраненото дърво, ще остарееш. Които живеят в старото, са стари хора. **145-130**

Още от ранна възраст на детето внушават мисълта за остаряване и то постепенно започва да остарява. Близките му казват: И това дете ще порасне, ще възмъжее, докато един ден остарее. - Не допускайте никаква отрицателна мисъл в ума си. **145-200**

Старият се оплаква, че е остарял. Той не е остарял, а се е влюбил

в старостта и не може да се отдели от нея. Той мисли, че като остарее, ще придобие нещо. Като остарява, без да поумнява, той не е разбрал старостта. **145-36**

Време е човек да се откаже от кривата идея за старостта и да се подмлади. Иначе той всякога ще се оправдава, че е стар, че не може да работи, да учи, да люби и т.н. **26-64**

Стар човек е онзи, който е влязъл в областта на мъдростта и прилага Божественото знание, което е придобил в живота. **145-345**

Старият се ръководи от мъдростта. **145-290**

Човек трябва да бъде стар, т.е. мъдър. Ако в старостта няма мъдрост, тя остава неразбрана. **105-3**

Под думата "старост" в прав смисъл на думата се разбира придобиване на опитност. **132-25**

Старият човек живее в библиотеката на знанието и на мъдростта, дето по цял ден чете и прелиства книгите на живота. **145-291**

Старият човек има повече светлина в себе си, затова не се интересува от външния свят. Той живее в своята светлина, за да разглежда живота си, да си даде отчет как е живял и как е използвал условията, които му са били дадени. Той разглежда мисълта си, да види какво е останало от всички мисли, които са минали през главата му. **147-286**

Да остарява човек, това не значи да губи своята енергия. Има смисъл да остарее човек, но да запази своята енергия и знание, да може да се ползва от тях. **144-186**

Ако искаш да помагаш на хората, ще се проявиш като стар, като човек със знание и опитност. Ангелите, които помагат на хората, са стари, на милиони години. А човек, като мине 60 години, казва, че е стар. Смешни са хората със своите години. Какво представят вашите 70-80 години в сравнение с една слънчева година? При това всички бързате да се проявите, да не остарееете. Не бързайте! Ангелите се проявяват, но те могат да се превръщат в млади момичета и момчета и да помагат. Вие владеете ли това изкуство? **70-96**

Като остарява, човек не трябва да оглупява. **141-30**

Старите хора оглупяват, защото искат да живеят само за себе си. Затова съзнанието на старите хора не бива да загасва. **0-24.2.89**

Приятно е да срещнеш човек на 80-90 годишна възраст бодър, със светъл ум, с любещо сърце. Той е запазил своята бодрост, благодарение на умереното хранене. **36-69**

РАБОТА И УЧЕНИЕ

За да се използват всички възрасти като условие за работа и учение, нужно е будно съзнание. **145-436**

Сегашните хора се страхуват от старостта и, като дойдат до 50-60 годишна възраст, те не смеят да предприемат никаква работа, нищо ново, понеже мислят, че тяхното време е минало вече. Тогава какво наследство ще оставите на бъдещето поколение, ако тъй рано се откажете от работата? **145-436**

Страшно е да живее човек с мисълта да бъде пенсионер. Това значи да се откаже от работа. Докато е жив, човек трябва да работи. Щом пенсионират човека, той престава да работи, понеже се е осигурил. Дойде ли до това положение, от невидимия свят му изпращат призовка, викат го там, да видят какви плодове е изработил. **85-181**

За да не остарява, човек трябва нещо постоянно да работи, нито миг да не е без работа. **0-10.10.88**

Човек трябва непрекъснато да работи, да не мисли за старини. Не делете живота си на външен и вътрешен, на младост и старост. Човек трябва да живее и всеки момент да придобива по нещо. Млад ли е, или стар, това не е важно. Той трябва да живее съзнателно и да работи **ПОСТОЯННО. 85-217**

Използвайте добрите условия на живота още днес и не очаквай на бъдещите. **85-217**

Старият трябва да се облече с дрехата на знанието, която води към мъдростта. Под „мъдрост“ разбирам духа в човека. Не можеш да се наречеш човек, ако нямаш дух, който те води към знанието. **105-4**

Старият трябва да има знание. Ако си стар и нямаш мъдрост, ти си осъден на смърт. Старост без знание нищо не струва. Старият умира от липса на знания. **105-4**

Оня, който не допуска излишни мисли и желания в съзнанието си, придобива знания, без да губи силата си. Той запазва своята бодрост за дълги години и живее с радост. Това значи, да запази човек младостта **СИ. 36-75**

И старата баба трябва да има желание да учи. И на 120 години да е човек, пак трябва да има желание за работа и учене. Защо 120-годишната баба да не вземе четката да рисува? Защо да няма желание да се облече хубаво? **36-12**

На стари години човек може да учи. Като млад външните условия са го изкушавали. И като стар има изкушения, но вътрешни. **145-313**

Като млад, човек изучава Любовта, като възрастен - изучава Мъдростта, а като стар, той изучава Истината. Без да са минали през тези училища, мнозина очакват времето на заминаването си за онзи свят. **145-291**

Дали сте млади, или стари, всички трябва да обичате, да бъдете извори, да участвате в работата на цялото битие. **145-153**

ПРЕМИНАВАНЕ В ДРУГ ЖИВОТ

Светът съществува от хиляди години, но хората и досега още се убеждават едни други, че Бог съществува, че има задгробен живот. 136-261

СМЪРТТА

ПОДГОТОВКА

Представете си един млад човек, който иска да живее, обаче, ляга тежко болен от някаква болест. Исак да се обърне на една или друга страна в леглото си, не може, все на гърба си лежи; иска да повдигне малко крака си, не може; да отвори очите си, пак не може. Той започва да плаче и казва: нищо не може да излезе от мен! Ще се мре - нищо повече! - Защо плаче този млад човек? Той иска да работи, чувства, че не е завършил работата си. Как може да му се помогне? Кой ще го дигне от леглото? Трябва да дойде някой човек при него, да го убеди, че той може да стане от леглото си, че може да отвори очите си и да си хапне нещо. Направи ли това, той започва да се движи, да ходи из стаята, да яде по малко и скръбта му се превръща в радост. Той се убеждава, че Бог не го е турил на легло, да лежи с месеци на гърба си, но го е изпратил в света да работи, да разрешава някой задачи. Следователно, животът на човека е мил, защото той съзнава в себе си, че не завършил работата си, а трябва да замине за онзи свят неподготвен. 133-205

Ако отидем на оня свят, трябва да сме свършили работата на Господа. Трябва да отидем на оня свят подготвени. 70-202

Когато Христос казва: събирайте богатства на Земята, Той разбира усилията, които трябва да прави човешкият дух, човешката душа, човешкият ум и човешкото сърце. Този материал, който духът, душата, умът и сърцето на човека са събрали, се препраща в невидимия свят, дето съществата от невидимия свят го обработват. **45-118**

От твоята работа на Земята ще зависи колко и какъв материал ще изпратиш в невидимия свят. **45-118**

Каквата форма си създадете на Земята, с нея ще влезете в другия свят. По тая форма ще четат, как сте живели на Земята, не само в един живот, но във всички минали животи. По формата, която сте изработили на Земята, ще проникнат във всички гънки на душата ви и с най-големи подробности, ще опишат историята на вашия дълъг живот през вечността. **27-221**

Вие трябва да се освободите от мисълта, че и без да се примирите с хората, можете да влезете в Царството Божие. Казвате: аз не мога да търпя еди-кого си. - Едно трябва да знаете: докато не уредите правилно сметките и с това лице, вие никога няма да се освободите от него. И на онзи свят да отидете, той ще бъде първият човек, който ще ви срещне, ще ви попречи да вървите напред. Каквито неуредени сметки имате, изплатете ги още тук. Достатъчно е да имате само една неуредена сметка, за да не можете крачка нагоре да поемете. **47-116**

Казвате: този човек ми изгори сърцето. - Как горите тук, не зная, но помирете се с този човек, докато сте на Земята, за да не горите на онзи свят. Страшен е огънят на Земята, но по-страшен е огънят в онзи свят. Казано е в Писанието: „Примири се с неприятеля си, докато си на път, за да не би той да те предаде на съдника, а съдникът - на слугата си, та да те затвори, докато не дадеш последния си кондрант. И в рая да си, и в затвора да си, неприятелят ти пръв ще те срещне. Слугата, на когото съдникът ще те предаде, ще бъде този, когото ти не обичаш. Щом влезеш в ръцете му, той ще те измъчва както иска. Щом влезеш в рая, той е там, ще те намери и ще каже: понеже си станал голям човек, аз ще дойда да прислужвам. **47-116**

И тъй, вие трябва да се освободите от мисълта, че без да се примирите с хората, можете да влезете в Царството Божие. **47-117**

Казвам му: е, братко, трябва да си заминеш вече, раздай си богатството: Още тази вечер повикай нотариуса и раздай всичко, че утре да не си закъснял. Защо ще оставиш другите да вдигат шум след тебе? Раздай всичко и си тръгни свободен! Ние чакаме другите

да ни уреждат работите. Не, нашите работи никой не може да ги уреди, освен, ние самите. Богатият човек няма право да оставя синът му или дъщеря му да му уреждат работите, да му оправят обърканите тефтери. Защото, ако остави другите да му оправят обърканите сметки, той ще остане между небето и Земята и ще ходи немилнедраг. 9-25

Не носете със себе си неща, които гният и се развалят, но занесете своите дарби, светли и възвишени мисли, чувства и постъпки и благодарете на Бога за тях. 147-87

Страшно е, когато човек умира и не може да скъса връзките си с Земята. Някой лежи на леглото си, минава за умрял, а той е вързан с хиляди нишки за Земята, не може да се освободи: той сам не иска да къса връзките си, окръжаващите не могат да ги разкъсат и го разпъват. Дойде ли часът на заминаване, добре сами да сте скъсали всичките връзки със Земята. 146-388

Докато дойде часът за заминаване на онзи свят, вие трябва да сте се отrekli от всичко земно. 147-87

Когато дойде до края на своя живот, когато се готви да замине за другия свят, човек трябва да е намерил вече Бога в себе си, да се е обновил, да е станал нов човек. 51-48

КАКВО Е СМЪРТ

Какво представлява смъртта? Какъв е нейният вътрешен смисъл? Загуби ли носи, или печалби? - Загуби. Първото нещо, което човек губи със смъртта, е животът. С тази загуба той се лишава от благоприятни условия за растене и развитие. 58-114

Всяко нещо, което се променя и изменя, минава през смъртта. 136-50
Какво се разбира под „смърт и живот“?

Думата „живот“ подразбира органически живот в материята, който расте и се развива, и не може да бъде непрекъснат, вечен: неговата форма може да се измени и туй изменение наричаме смърт. 3-187

Какъв е краят на живота? - Смъртта. Обаче смъртта нито е начало, нито е край. 64-264

Животът не умира, а временно спира своята дейност на едно място и се пренася на друго. 91-124

Каква е разликата между смъртта и живота? - В смъртта нещата се разединяват, а в живота се събират; в смъртта цветята окапват, а в живота отново изникват, растат и цъфтят. В живота плодовете зреят, а в смъртта окапват и гният. Аз разглеждам живота и смъртта като общи **понятия. 91-124**

В пътя на нашето развитие не бива да искаме невъзможното, трябва постоянно да очакваме промяна и изхабяване. Смъртта е овехтяване, скъсване на нашата дреха. Такъв е законът. Тялото постепенно се изменя. **3-46**

Неприятната миризма се дължи на смъртта. Наистина всички мъртви неща миришат неприятно. Всяко нещо, което започва да мирише е предвестник на смъртта. Всяко неразположение и обезсърчение е предвестник на смъртта. **112-120**

Всичко, което е излязло от ръката на Бога, е безсмъртно. Всичко, което е излязло от човешката ръка, е смъртно. И като казваме, че човек умира, ние разбираме, че в него умира само онова, което не е Божествено. **144-137**

Смъртта не е нищо друго, освен събличане на старата дреха, т.е. излизане на човекот тялото. **91-22**

Смъртта е минаване от едно състояние в друго, при което човек постоянно възлиза нагоре. **63-97**

Когато съзнанието минава от едно състояние в друго, това наричаме смърт. **0-14.8.87**

Смъртта е развод, който освобождава духа от материята. **142-31**

Тя не е нищо друго, освен постепенно отделяне на удовете/частите/от общия организъм. **58-16**

Тя не е нищо друго, освен експлозиите на един от главните органи в човека. **47-250**

Както зелената обвивка на ореха се напуква и сама пада, така и тялото на човека един ден ще падне и той ще остане с втората си обвивка. - Кога ще стане това? - Когато човек узрее. Обаче, докато не узрее, никой няма право да отнема външната му обвивка. **24-263**

Сърцето показва дали човек е в хармония с природата. Когато сте в хармония, сърцето бие по един начин, щом сте в дисхармония, бие по съвсем друг начин. Когато този ритъм спре, човек умира. Излиза от ритъма навън, изчезва земният живот. **0-11.9.89**

Когато говорим за сърцето, ние имаме предвид главната двигателна машина, която движи живота. Щом машината спре движението си,

животът спира. Казваме, че човек умира. Смъртта подразбира изгубване на живота за дадени условия само; при други условия животът продължава. Докато клетките живеят, смърт не съществува. В този смисъл всички тела, в които действа сцеплението между частиците, са живи. **86-202**

Да, машината на този човек се развали, а машинистът замина, отиде да търси майстор, да ремонтира машината му, да започне отново да функционира. **47-250**

Машината е дадена за временно ползване на механика, тя не е негова собственост. Щом се научи да управлява и свърши работата си, той си заминава. **68-328**

Вторият момент е, когато човекумира, т.е. когато напуска Земята и заминава за другия свят. Вторият момент е процес на раздаване. **44-163**

Смъртта е процес на разлагане. **54-66**

Какво остава на човека след смъртта му? - Само кости. Главата му се изпразва, сърцето, дробовете, стомахът му изчезват. **147-276**

Да умре някой, това не значи, че той ще изчезне. Смъртта освобождава човека от лошите условия. **136-50**

При сегашните условия на живота човек не може да живее дълго време на Земята. Ако той живее на Земята хиляди години, нищо няма да остане от него. Той ще изопачи характера си толкова много, че в края на краищата, вместо да придобие нещо, всичко ще изгуби. **87-39**

Смъртта е особен род женитба, при която човек ще се ожени или за ангел, за някое светло същество, или за някой черен. **57-31**

Какво представлява смъртта? - Най-голямото ограничение и най-голямата свобода. Мнозина мислят, че като умрат ще бъдат свободни, Само онзи ще бъде свободен, който знае законите да излиза и влиза свободно в тялото си. Който не знае тези закони, той е вързан за тялото си. Такъв човек и след смъртта си не е свободен и се намира в големи ограничения, защото сам се свързал с хиляди нишки за скъсването на които се иска съзнателна, разумна работа. **0-7.12.86**

Смъртта е най-голямото ограничение, което съществува в природата. Страшна е смъртта, защото лишава човека от възможността да се прояви. Представете си един гениален човек, който постоянно пише, работи и твори. Щом умре, той се лишава от ония органи, чрез които се е проявявал. **90-195**

Човек може съзнателно да излезе от тялото си, да отиде в духовния

свят и пак да се върне на Земята. Понякога това става несъзнателно, но душата му се отделя от тялото. Вътрешното „аз“ може временно да напусне тялото. **57-57**

Това, което на физическия свят наричаме смърт, не е нищо друго, освен смяна на формата. Човек не умира, но сменя формата и мястото си. Той излиза от една къща и влиза в друга. Той напусна старата си къща, понеже беше нехигиенична, за да влезе в нова, чиста, хигиенична. **133-90**

Няма по-страшно нещо за човека от това, да съгради къща, която утре ще се събори върху него, ще го затрупа и след това няма кой да му помогне. В този смисъл именно смъртта е страшна за човека. За грешния смъртта е страшна, защото къщата му се събаря, преди той да е излязъл от нея. За праведния обаче не е така. Той излиза от къщата си, преди тя да се е съборила. За нашата къща, за нашето тяло, апостол Павел казва: „Нашето тяло е дом ръкотворен, но има дом неръкотворен, в който трябва да живее. Това трябва да стане още приживе.“ **15-74**

Не се страхувайте от смъртта. Който греши и не търси Бога, само той умира; който изпълнява Божията воля, той не умира. Болни хора има, но умрели не съществуват. Досега аз не съм срещал умрели хора. **24-90**

Човек трябва да казва: Ние ще заспим, ще съблечем старите си дрехи, ще се изменим. Христос казва на хората, че смърт не съществува. **24-90**

Ако гледате на смъртта като на минаване в нов живот, на трансформиране на известно състояние, вие сте разбрали дълбокия смисъл на живота. Животът и смъртта са два важни процеса, които трябва да се разберат. Животът е родил смъртта. Следователно смъртта служи на живота. **90-12**

Всеки човек трябва да мине от смърт в живот. Само така той ще разбере смисъла и на смъртта, и на живота. Ние говорим за смъртта като естествен процес, а не като резултат на неправилен живот. Пазете се от тая смърт. **36-92**

УМИРАНЕ

Защо умираете? - Умирането не е нищо друго, освен отиване в по-висок свят на растене. Когато нямате условия за растене на физическия свят, вие умираете. **4-132**

Човек се ражда и умира, но нито раждането, нито умирането зависят от него. Той е дошъл на Земята като чиновник, назначен с указ. Както е назначен, така един ден ще го уволнят пак с указ. Ние наричаме назначението на служба - раждане; уволнението пък наричаме смърт. **21-26**

Умираете - това значи влизане от едно състояние в друго. **0-31.1.87**

Който се е родил, само той може да умре. **85-35**

Бог ви е поддържал толкова хиляди години насам до днес. След всичко това като дойде смъртта започвате да се страхувате. Като умрете, вие мислите, че отивате при Бога, като при свой Баща. Защо трябва да се страхувате. Ще кажете, че този човек е млад, не трябва да умира. Той не е умрял, на екскурзия е отишъл. **108-155**

Когато плодът узрее, той трябва да падне на Земята и да умре, т.е. да започне нова работа, по-велика от тази, която до това време е вършил. Няма по-велико нещо от умирането, но когато става навреме. Да умреш, значи да свършиш училище. **63-67**

Казваш: как да се откажа от земния живот? - Ако се откажеш преждевременно ще умреш, но ако се откажеш навреме, ще се повдигнеш, ще придобиеш крилца, ще добиеш вечен живот. **8-453**

Трябва ли да мислите какво ще стане с умрелия? - Умрелият трябва да заровят в Земята, отново да оживее. - Какво ще стане с живия? - Ще умре. После. Ще го заровят в Земята, да оживее отново. Като умира и оживява, човек постепенно се качва нагоре. Който мисли, че като умре, всичко е свършено с него, той не разбира какво нещо е смъртта. **63-97**

Човек живее, докато е свързан с Бога. Щом прекъсне тази връзка, той умира. **54-66**

Бог не съизволява в смъртта на човека. Човек сам създава смъртта **СИ. 145-124**

Ние взимаме думата „смърт, умиране“ като едно преходно състояние. Да умреш, това значи да се лишиш от благата, които имаш на Земята. Смъртта, това подразбира в даден момент да се ограничиш. Смъртта представя преходен период. **8-453**

Смъртта се е явила след живота. Смъртта подразбира живот. **85-35**

След време човек напуска Земята-умира, т.е. заминава за другия свят, дето отново се ражда. **147-142**

Какво означава умирането? - Събличане на старата дреха. **114-213**

Хората мислят, че когато умре някой, с него всичко свършва. Всичко се свършва само с онзи човек, който е изгубил любовта си. Докато човек има любов в сърцето си, той не умира. Той заминава за онзи свят, както хората на Земята заминават от едно място на друго, но не умира.

Небето се видяло в чудо как да задоволи човека. Като разбрал, че нищо не може да го задоволи, Бог му изпратил смъртта. Пред смъртта и младият, и старият отстъпват. Тогава човек се отказва от всичките си желания и нищо вече не иска. Той казва: Готов съм да умра. Предпочитам смъртта пред страданията. **91-124**

Мнозина мислят, че със смъртта всичко свършва. Но ако умелият и като умрял може да говори, какво ще кажете за това? Ако се приближите при един умрял и се разговаряте с него, умрял ли е той? Не е умрял. Да умре някой, това подразбира съвършено изчезване на неговото съзнание и абсолютно забравяне на себе си; обаче това не става. Това, което ние наричаме смърт, е временно пренасяне от едно място на друго. **133-91**

Ако са изплатили дълговете си на Земята, ще отидат направо в рая. Обаче, ако не са изплатили дълговете си, много време ще стоят пред райската врата и ще хлопат, докато един ден отново слязат на Земята, облекат се в плът и почнат съзнателно да плащат дълговете си. **63-164**

Всъщност това, което умира, не е истинският човек. Това е временното, преходното в човека - неговата дреха. **54-95**

Умрелите са толкова живи, колкото живите, които виждате да се движат и говорят. **0-29.8.93**

Съвременните хора считат, че със смъртта на човека за него всичко е свършено. Не, когато човек умира, свършват се само неговите безпокойства, илюзии и тогава, освободен от всички ограничения, той се намира пред реалността на живота и казва: едно време, когато живях на Земята, аз бях малко дете, което се смущаваше и безпокоеше от дреболиите на живота, но сега виждам, че за всичко това не заслужава човек да се спира в своя път. **13-44**

Защо умира човек? - Да даде сметка в Божествената банка, как е използвал живота си. **27-205**

Не мислете, че смъртта е нещо естествено, в реда на самата природа. И ние можем да не умираме. **115-6**

В бъдеще, когато се приложи любовта и обичта в живота, хората няма да умират, но ще минават от един свят в друг. 147-118

В бъдеще хората няма да умират, няма да имат нужда от паметници. 120-51

Умирането не е произволен процес. Има закони, които определят умирането. Да умре човек, това значи да му дадат от невидимия свят паспорт, заверен и подписан от държавата, в която е живял, и от тази, в която заминава. Щом вземе паспорта в ръката си, той заминава и се готви да мине през митницата. На всяка митница ще го прегледат и ще му вземат по нещо. Щом му вземат всичко, пуцат го свършено гол, без нищо, със съзнанието само, че някога е бил нещо, а сега е нищо. 142-293

Да допуснем, че повикат някой ваш приятел на онзи свят, при Господа. Какво лошо има в това? - Той не умира! Онзи свят е много красив. Какво лошо има, като отиде там? Аз даже бих казал на своя приятел: много се радвам, че те викат на онзи свят. - Той ще ми каже: братко и аз се радвам. Хайде на добър ти час тогава! Най-после и ние ще идем горе, няма да седим постоянно на Земята. Ние ще се върнем в онова хубаво място, отдето сме излезли някога. 43.18-21

САМОУБИЙСТВО

Щом унищожавате вашия живот, вие се осъждате. 103-160

Самоубийството е неестествено проявление на човека. 85-17

Кога се самоубива човек? - Когато направи големи дългове, които не може да изплати. За да не изгуби достойнството си, той се самоубива. 85-17

Не си струва да живея. Ще се самоубия! - Такава мисъл се явява във всеки човек. Казваш: Ако не забогатяя, ще се самоубия, ако не ме назначат на работа, ще се самоубия! Ако не се ожена за моята възлюбена, ще се самоубия! - Всеки, който не постигне желанието си, е готов да се самоубие. Това се дължи на чрезмерната човешка гордост. Който казва, че ще се самоубие, той унищожавя Бога в себе си! В него се поражда мисълта: Ако Бог не ми помогне да реализирам желанието си, ще прекъсна живота си. Искам да покажа, че трябва да стане моята воля. 103-160

Хора отчаяни се самоубиват. И кой се самоубива? - Не се самоубиват митари, а фарисеи. Поети, художници и държавници казват: „Нас светът не можа да оцени съчиненията ни - произведенията, картините“, и се самоубиват. Се тия фарисеи, тия благородно мислещи, с правилни лица и червени бради се самоубиват. **3-163**

Оня, който се отчайва от този свят, които искат са се самоубият, не обичат светлината. Никой не иска са се самоубива на високо място, на планината, а на някое тъмно място, в някоя изба. Ония егоистични сили, които искат да ви попреча на развитието, произвеждат във вашия ум затъмнение, за да може да извършите престъпление. **5-257**

Учителю, позволи ми да си замина, да се самоубия. - Не ти позволявам. - Защо? - Ами ти си яла и пила толкова време и сега искаш да се измъкнеш, без да платиш. Имам ниви, ще ги прекопаеш, ще ги разореш. Така не можеш да се провреш, без да си платила всички дългове. **42.8-27**

Като кажеш, че ще се самоубиеш, какво може да те постигне? - В другия свят се нуждаят от такива работници. Като се самоубие някой, в другия свят го хващат, турят го на работа, като му дават още по-трудна задача от тази, която е имал на Земята, и той трябва да я реши. **75.1-11**

Ще кажете, че самоубилият ще умре по свое желание. Ако е вярно това, нека самоубилият се съживи по свое желание. Ако самоубилият не може сам да се съживи, това показва, че друг някой го е убил. **85-17**

Да умреш, за да избегнеш страданията, това е неразбиране на живота. В такъв случай по-добре е да страдаш, за да научиш нещо. И като придобиеш знания, можеш да умреш. Тогава ще дойде възкресението. Знанието и страданието вървят паралелно, както смъртта и живота. Ще живееш, докато се учиш. Щом престанеш да се учиш, ще грешиш. Тогава, за да не грешиш, иде смъртта. Смъртта има смисъл, ако води към възкресение. Иначе, тя не е на място. **105-10**

Този, който се е самоубил, се изражда, превръща се в животно, деградира в животинското царство. След това му трябва хиляди години да пъпли като животно, докато дойде до човешкото състояние. Щом не може да понесе страданията си, остава животно, за да не чувства така мъките. **0-1.9.87**

ПРИЧИНИ ЗА СМЪРТТА

Трябва да знаете обаче, че смърт няма да ви се причини никога, защото тя нищо не допринася на човека, а само спира развитието му. Дойде ли смъртта, човек изгубва условията за живот. След това трябва да мине дълъг период от време, докато той придобие загубеното, т.е. новите условия за живот. 76.6-12

Защо човек умира? - Защото не вярва в Бога. Каквото Бог му каже той не вярва; каквото дедите и прадедите му кажат, вярва. 133-181

Ние не сме създадени да умираме. Смъртта е нещо инцидентно, създадено от невниманието на хората. **36-91**

Казвате, че повечето хора умират от естествена смърт. Привидно е така, но всъщност малцина умират от собствена смърт, а още по-малко умират по свое желание. **85-16**

Отнеме ли Бог Духа си, хората умират. 70-321

Докато човек има определено място в Цялото, т.е. в Бога, той живее. Щом изгуби това място, той умира. Значи в това отношение смъртта не е нищо друго, освен това, че частта е изгубила своето място в Цялото. 127-123

Моментта, в който личността помисли, че е свободна, самостоятелна, напълно независима и може да прави каквото желае, смъртта настъпва за нея. 59-42

Когато окръжаващите не ви обичат, вие се чувствате сам, изоставен, и естествено, пожелавате да напуснете Земята. За да не заминете преждевременно, вие трябва да работите, да отворите сърцата и умовете си за хората, да направите връзка с тях. 87-252

Що е умирање? - Господ прави операция, вижда, че вие ще изгубите много, съкратява процеса на вашия живот - „За да не направи дълг повече, вземам му капитала, който съм му дал, времената не са сега благоприятни, оставете го за друг време, доведете го при Мене.“ 3-7

Защо умират хората? - Защото живеят неразумно. Неразумният живот всякога свършва със смърт. **86-109**

Защо умират хората? - От малко ум, от малко храна, от малко въздух, от малко кръв. Под думата „кръв“ подразбирам Божествения живот. **5-94**

Една от причините за смъртта са многото нечистотии. Дали те са събрани съзнателно, или несъзнателно, хората умират от тях. 102-88

Влезе ли един от елементите на нечистотата в живота, смъртта веднага прави крачка напред. Колкото повече се увеличава нечистотата, толкова повече смъртта навлиза в живота. Смъртта и нечистотата се намират в право отношение по между си. Значи нечистотата е свързана със смъртта. **129-3**

Човек, който греши, всякога умира. Умираме, защото нашите деди, прадеди и ние постоянно грешим, защото носим резултатите на своите минали прегрешения, което източните народи наричат „карма“ или закон за причините и последствията. **115-6**

Всяка отрицателна мисъл, чувство и постъпка са предвестници на смъртта. Всяка мъчнотия, всяко страдание и всяка болест са предвестници на смъртта. И, обратно, всички положителни мисли, чувства и постъпки са предвестници на живота. **91-124**

Хората умират преждевременно от отрицателното в живота. **35-120**

Страхът, подозрението, съмнението, безлюбието, безверието съкращават живота на човека. **35-120**

Недоволството, безверието, безнадеждието, омразата, жестокостта умъртвяват човека. **145-308**

Хората умират по причина на тяхното големство. Ако знаеха да се смаляват, щяха да станат невидими и да избегнат смъртта. Станеш ли голям като Витоша, всеки може да хвърли бомба върху тебе и да те улучи. Ако си малък, никой няма да те обстрелва. **70-230**

Който не люби, постепенно изсъхва, докато умре. Ако не обичаш, сам се осъждаш на смърт. Като любиш, и да умреш, пак ще оживееш. **102-59**

Хората умират, защото служат на себе си. Който служи на себе си, в края на краищата той ще се превърне на пръст. Такъв човек няма никакво бъдеще. **142-212**

Мнозина умират преждевременно по единствената причина, че не искат да правят добро. **70-28**

Който живее по Божия закон, той заминава точно на време. Който не живее по този закон, заминава преждевременно, като се лишава от добрите условия на живота. **64-147**

Хората умират, защото няма какво да правят. Ако имаха работа, която да обхваща цялото им естество, нямаше да умират. **86-245**

Щом машината спре движението си, животът спира. Казваме, че човек умира. **86-202**

Защо умират хората, защото не искат да се движат. Като не иска да работи и не иска да се движи някой, най-после идват попове, изнасят го навън и го заравят в Земята. Не се минава много време и на гроба му виждаме изникнали треви и цветя. Те казват: Като не искаш да се движиш доброволно, ние насила ще те заставим да излезеш. **0-23.5.89**

Човек със силно развити лични чувства рано умира. **0-16.10.88**

Всяко чувство, което огорчава човека, носи смърт. **0-18.9.91**

Най-много от страх се умира. **0-16.10.88**

Корените на живота са в сърцето. Ако сърцето се развали, и животът се разваля. Човек умира от дисхармонията, която настъпва между сърцето и ума. Тя показва, че човек е влязъл в разрез с Първата Причина на нещата. **36-25**

Ако няма хармония между мозъчната и симпатичната нервна система, човек не може да се обновява и престава да живее. **70-106**

Хората умират днес по единствената причина, че не са хармонизирали любовта и обичта в себе си. **147-116**

Когато престане да люби, човеку умира. **147-116**

Ако никой не те обича, ти си в греха, а грехът води към смъртта. **36-52**

Съвременните хора не могат да се справят с противоречията на живота, вследствие на което умират преждевременно. **145-124**

Щом нищо не те интересува, ти сам се осъждаш на смърт. **36-6**

Хората не знаят, че в който ден реализират желанията си, ще умрат. Като знаете това, радвайте се, че не сте реализирали всичките си желания, за да се продължи животът ви. **85-84**

Който се откаже от дрехата на страданието, той е осъден на смърт. Питате: Защо иде страданието? - За да обикнете смъртта, т.е. да се примирите с нея. **1057**

Много от сегашните хора умират от изобилие на блага, както пчелите, когато попаднат в собствения си мед. Те стават жертва на лакомството си. Мнозина, като пчелите, отиват при голямото благо и там умират за нищо и никакво. **36-56**

Хората умират все от тая лакомия, да имат много. **5-95**

Който бързо яде, бързо умира. **0-26.7.87**

Отровна и нечиста храна разрушава организма. **36-25**

Който обича личността си повече от душата си, той е осъден на смърт. Който мрази, той е осъден на смърт. Същото се отнася и до другите отрицателни качества. **59-43**

Една от причините за смъртта е тщеславието. 147-305

Защо човек умира преждевременно? - Когато умира преждевременно, човек предизвиква смъртта си, сам се лишава от ония условия, при които животът му може правилно да се развива. Всяка преждевременна смърт е равна на самоубийство. 59-42

Да умре човек преждевременно, това значи да напусне работата си, преди да я е завършил. 85-16

Добрят, като живее, страда и умира, знае защо живее, а лошият не знае това. 115-6

КОГА ЩЕ УМРЕМ?

Строежът във всеки човек не е еднакъв, защото всеки е задължен сам да строи. И вследствие на това ние казваме, че едни индивиди се използвали условията на живота добре, а други не са ги използвали, както трябва. 76.2-76

Философски погледнато, какви причини може да има, че първото лице е умряло на 20 години? - Три причини може да има: първата причина може да се крие в бащата и майката; втората - в обществото, а третата причина в самото дете. То само е скъсало нишките на живота си. Ние можем да кажем, че първото лице е дете с хилаво тяло, което като не може да издържи на външните условия, умира рано. 76.2-69

Ще обясня същата неща по друг начин. Вие хвърляте един камък. Той се издига до известна височина и спира. Значи, вие сте го хвърлили с малка сила. 76.2-70

Ще каже някой, че животът му е дотегнал и желае час по-скоро да умре. Това не зависи от него. 85-268

Смъртта зависи от някакви външни, или вътрешни причини в човека, които и той сам не подозира. 21-8

За да живее човек или да умре, това не зависи от него. Цял колектив решава този въпрос. И ако Бог даде съгласите си, тогава се изпълнява присъдата. 91-6

Както човек не се ражда по свое желание, така не може и да умре по свое желание. 85-16

Някои искат, като остареят, да умрат, да отидат в другия свят, да видят нещо. Какво ще видите там? Какво ще търсите? Ако отидете горе и не намерите там Христос, няма ли да се връщате да Го търсите? Защо искате да умрете преждевременно, когато, ако чакате, ще се измените? Ще чакате и ще продължите вашия живот. Сега трябва да използвате вашите тела. Защо искате да умираете, когато можете да използвате този живот? - Ама моето тяло е хилаво! - По-добре с това тяло да влезе в Царството Божие, отколкото да влязат с здраво тяло в пькала. Сегашните си тела ще ги пазите, разбирате ли? Не е време сега да се умира. Ние за смърт няма да мислим. **122-320**

Човек умира по закон. Затова виждаме, че някой умира веднага след раждането си, друг - на 10,20,30-годишна възраст, трети доживява дълбока старост. На всеки е дадено, колкото му е нужно. **57-36**

Които са ненавременно родени, които бързат, скоро умират. **27-110**

Много хора умират преждевременно благодарение на кръвното налягане. Затова именно Христос казва да се избягват всички видове смущения. Щом имате любов, смущенията бягат от вас. **145-135**

Един човек се отчаял от живота и пожелал да напусне Земята. Една вечер сънувал, че отишъл на оня свят. Показали му различни хубави неща: къщи, градини, палати, които принадлежали на непознати хора. Най-после той видял една малка, недовършена колиба. - Чия е тая колиба? - Твоя. - Защо е недовършена? - Няма материал. Ти трябва да слезеш на Земята, да си приготвиш материал за довършване на колибата. - Като се събудил, спомнил си съня и разбрал, че не е още време да напусне Земята. Той започнал да живее добре, да работи върху себе си, да си приготви повече материал за довършване на колибата. Значи и на оня свят са нужни апартаменти. Христос казва: „Отивам да ви приготвя жилище“. Човек се нуждае от определено жилище на оня свят, да има де да се приюти. **70-152**

Засега на човека е позволено да живее на Земята най-много **120 години**. **145-42**

Кога трябва човек да се върне при Бога? - Когато свърши работата. Някой иска да се върне по-рано, преди да е свършил работата. Друг иска да остане по-дълго време на Земята, отколкото му е определено. Нито единият е прав, нито другият. Ако откъснеш плода преди да е узрял, грешиш; ако го оставиш да презрее, пак грешиш. Ще откъснеш плода точно навреме. Това е най-добре. **70-199**

Раждането е начало на живота, когато човек слиза на Земята да

изправи погрешките си. Смъртта е краят на живота, когато човек ликвидира с погрешките си. Тъй щото дойде ли въпрос до смъртта, трябва да гледате на нея като на ликвидация с греховете, с престъпленията. Не е важно, дали греховете са големи или малки. Важно е, че трябва да се ликвидира с тях по най-разумен начин. **21-26**

Човек кога ще умре? - И за това е определено време. Някой се готви да умре, а не умира? Защо? - Не е платил дълговете си. Докато не пратите дълговете си на Земята, не бързайте да заминавате на оня свят. Ако заминете с неплатени дългове, още на границата ще ви спрат. Щом платите дълговете си, пътят ви за онзи свят е отворен. Опасно е да заминете с неизплатени дългове. Ликвидирайте с дълговете си и тогава заминавайте. **145-57**

И тъй, не си правете илюзии да мислите, че от вас зависи да живеете или да умрете. **85-17**

На всеки човек е определено да живее 120 години. Че умираш по-рано, това значи, че си бързал. **191-240**

Ако имаш десет длъжници, които не те обичат, те могат с мисълта си да те изпратят преждевременно на оня свят. Имаш ли такива длъжници, бъди готов да простиш дълга им, за да ти пожелаят добър живот и дълги дни. **70-27**

Мнозина умират преждевременно по единствената причина, че не искат да правят добро. **70-27**

За да живее човек или да умре по свое желание, това подразбира да владее великата наука на живота. **85-17**

Правилно е човек да пожелае сам да си замине. На каквато възраст и да е, щом пожелае да напусне Земята, той ще извика близките си и ще каже: Отивам си вече. Свърших работата си на Земята и сега заминавам за другия свят. **70-26**

КАК СЕ УМИРА

Страшен процес е смъртта за онзи, който не знае как да умира. **21-12**

Възрастният започва вече да мисли за другия свят. Какво представлява другият свят? Какво означава смъртта? - Няма по-велико нещо от смъртта, но трябва да знаеш как да умреш. **70-194**

Когато човек дойде до умирање, кой е онзи който може да му помогне? Той може да е заобиколен с много приятели, със свои близки роднини, но само тази живи сили вътре в природата, само тази велика Любов е, която може да въздигне духа и душата ни, за да разберем смисъл на живота. **8-486**

Сегашните хора се страхуват от смъртта. **144-129**

Ние умираме като хора, но не като творения на Бога. Плътта е която умира. Тя е онази зараза, която влиза вътре в човека и той трябва да умре. Смъртта в този случай е едно освобождение от човешкото, за да възтържествува Божественото, разумното, да дойдем до истинския живот, където престават да имат власт над нас страданията. **0-24.3.89**

Сегашните хора умират преждевременно. Те умират, без да се борят. Щом дойде смъртта, човек трябва да се бори с нея. Защото Бог не съизволява в смъртта на човека. Човек сам създава смъртта си. Дойде ли смъртта при вас, вие трябва да ѝ обявите двубой. Човек е дошъл на Земята да живее дълъг живот. През това време той ще преживее всичко, което му е нужно. Който умира по-рано от тази възраст, той изкуствено е причинил смъртта си. **145-124**

Не е лесно да мине човек през смъртта! **57-36**

Смъртта е страшна за онези, които не се отказват от себе си, но е благо за онези, които се отказват от себе си. **о-ю.4.87**

Красив процес е смъртта за онзи, който знае как да умре. **21 - 12**

„Как ли ще умрем?“ - Много лесно. Ще отворите вратата на къщата си, ще се поклоните и ще излезете вън. **145-294**

Всеки човек умира, но един напуска Земята с радост, а друг - с мъка. Първият е живял съзнателно и решил задачите на своя живот, а вторият - нищо не е придобил. Последният даже е изгубил това, което е имал. **57-31**

Който лесно се отказва от богатството си, лесно заминава за другия свят. Ако не може лесно да се раздели с богатството си, мъчно умира. Той хърка с часове, докато се освободи от тялото си. Множество същества го обикалят, докато най-после го оберат. В този смисъл смъртта не е нищо друго, освен ограбване на човека от множеството. Човек вика, мъчи се, но никой не го слуша. Положението му е като бента на някоя река. Когато бентът се запуши, водата го разрушава. Колкото и да се чисти, бентът не може да издържи на напора на водата. **70-194**

Човек трябва доброволно да замине на другия свят. **145-311**

Човекът на новото учение не трябва да боледува. И като дойде време да замине за онзи свят, той пак трябва да бъде здрав, да не е боледувал. Заминаването на човек за онзи свят трябва да бъде като заминаването му от един град в друг или от една държава в друга. **49-58**

Хората не желаят доброволно да напуснат Земята, затова насилва ги заставят да отидат в другия свят. **70-26**

Не иска ли да излиза, други го изнасят навън. **0-23.5.89**

Никой не живее сам и не умира сам. Когато пророк Илия заминаваше за другия свят, приятелите му дойдоха със специална колесница да го вземат. **0-23.5.89**

Ние виждаме, че природата е дошла до положение да тури равновесие в законите на света, да изключи смъртта от живота. Това значи, когато умира, да не минава през такива големи мъчения, както сега. **34-5**

ЧАСЪТ НА СМЪРТТА

Как ще запалиш огъня на сърцето си, ако той изгасне? Огънят на сърцето се поддържа от пулса. Щом спре пулсът и сърцето спира, щом спре сърцето, човек спира да диша. След това иде лекарят да констатира смъртта. За умрелия се казва, че е замръзнал. Той няма дърва да запали огъня на своя живот. Ако дойде някой отвън и донесе дърва да запали огъня, умрелият може отново да се върне към живота. Следователно, спирането на сърцето не показва още, че човек е умрял. Има животни, които прекарват зимно време в летаргически сън. През това време, сърцето им престава да работи, без да са умрели. Напролет, когато стане топло, те се съживяват. Значи те владеят изкуството, временно да умират и напролет да се съживяват. **102-81**

Има ли нещо страшно в смъртта? **148-154**

Всички трябва да бъдете герои, да не се плашите от смъртта. Каквото и да правите, не можете да избегнете смъртта. **145-294**

Ако смъртта е в състояние да уплаши човека и той престане да чувства, да мисли и да действа, по никой начин няма да го приемат на небето. **138-13**

И до последния час на живота си човек трябва да има будно съзнание и светла мисъл. Като дойде часът на заминаването му, той да извика приятелите си и да им каже: Радвам се, че прекарах между вас толкова години. Времето на прекарването ми в затвора се свърши, сега съм свободен вече и отивам при своите си, които обичам. Искам да замина спокоен, без дългове на Земята. Един ден и вие ще заминете при вашите близки и там ще се видим. 55-88

Когато се казва, че ще заминете за онзи свят, вие се страхувате. Според мене заминаването не е нищо друго, освен излизане на човека от стеснителното положение, в което се намира. Нищо страшно няма в заминаването. Да замине човек, това значи да възкръсне, да мине от един свят в друг. 55-88

Смъртта с пари не се подкупва; веднъж смъртта е решила да вземе някого, никакви пари не са в състояние да отменят решението ѝ. Смъртта отстъпва само при един случай. Кога? - Когато чуе да се произнася името Божие. Ако болният, при когото смъртта е дошла, чуе от неговата уста това име, тя отстъпва настрана с голямо уважение и казва: Нямам право да бутам този човек! - Тогава болният вижда при себе си един светъл, красив ангел - другото лице на смъртта. Които не знаят името Божие, те ще видят страшното лице на смъртта, те ще видят нейните остри ножове. Смъртта не постъпва еднакво с всички хора. Страшно е да видите човек надупчен от ножовете на смъртта! Тя взема ножовете си, седне при умиращия, започва да бодне и говори: Помниш ли, преди еди-колко си години ти обра една вдовица? Помниш ли, преди еди-колко си години ти изнасили една мома? Помниш ли, когато уби майка си? - Дупчи този ангел и припомня на човека всички грехове и престъпления на миналото му. Не мислете, че като заминете за онзи свят, Духът ще ви посрещне. Не, първо ще минете през ножовете на смъртта. Казвате: Ще се молим! - С молене работа не става. Ще се обърнете към Бога с всичкото си смирение и ще се разкаете за всичко сторено досега. Колкото и да не искате, ножовете ще ви заставят да се покаете. При последния нож, при последното дупчене, ангелът на смъртта ще ти каже: Помни, че преди три хиляди години Господ ти даде последните условия за изправяне, но ти не ги използваш. Ако желаеш, и сега можеш да се изправиш. - Тогава ти започваш да плачеш, да се молиш, да се разкайваш за греховете си. Молитвата не спасява, но помага за пречистване на човека. Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи. Това

очаква всички хора. Те търсят лесен път, но трябва да знаят, че ангелът на смъртта иде вече! Голямо дупчене предстои. Можете да се молите по десет пъти на ден, това нищо не значи, дупчене ще има. Едно може да ви спаси - да произнесете името Божие. Само при това положение смъртта ще покаже светлото си лице. Не знаете ли това име, дупчене ще има. Който се освободи веднъж от ножа на смъртта и види белия свят, той повече не греши. Кой, каквото му обещава, той казва: Ти бил ли си дупчен от ангела на смъртта? Слушал ли си думите, които той говори? Аз съм опитал всичко това и съм решил вече да не нарушавам Божия Закон. **15-16**

Мнозина се плашат от смъртта. Те трябва да знаят, че за праведния няма смърт. Праведният сам остава дрехата си вън, както онзи, който отива на бал, съблича всекидневните си дрехи и облича парадните. Когато праведният умира, окръжаващите го виждат облечен със светли, парадни дрехи. Когато се отдели от тялото си, тази душа тежи едва 5-10 грама. Понякога, тя олеква още повече, достига едва до един грам, а често и това тегло се изгубва. **19-26**

Бъдещата наука ще докаже на хората, че не трябва да се страхуват от смъртта. Има нещо страшно в смъртта, но не е това, от което хората се страхуват. Страшното в смъртта е колът, за който човек е свързан със Земята. Като умре, всички, които са свързани със същия кол, го теглят и той остава на едно и също място. Следователно, дойде ли часът на заминаването ви, скъсайте въжето, с което сте свързани за кола и тръгнете свободно на път. **145-107**

Има хора, които си заминават за онзи свят подготвени, с пълно съзнание. Който не е готов, той се мъчи, огъва се, рита, не може да излезе от тялото си. Значи първият разбира, защо е дошъл на Земята, а вторият не разбира. **104-270**

Приятно е да излезе от тялото си съзнателно и да отиде на разходка в широкия свят. Когато спи, човек несъзнателно излиза. **145-юв**

Като дишате добре, вие ще можете свободно да излизате от тялото си, когато пожелаете. И тогава няма да умирате от задушаване, както днес умират хората, но ще излизате свободно от тялото си. Ще поканите близките и приятелите си на угощение, ще пеете, ще се разговаряте и, когато наближи часа на заминаването ви, ще се сбогувате с всички и ще им кажете: Сбогом, отивам в отечеството си, между своите близки. **145-399**

Кой човек е истински вярващ? - Истински вярващ е онзи, който заминава за другия свят, без да умира. Като дойде часът на заминаването му, той свиква приятелите си на угощение. Като се съберат всички около него, той казва: Приятели, събрах ви да си хапнем и поговорим! Аз заминавам вече за отечеството си. Сбогом, отивам у дома си, между своите близки. - Той се сбогува с всички и изчезва, без да остави гроб след себе си. Така трябва да заминават всички хора, без да се страхуват от смъртта. 145-106

Какво ще стане с мене, когато спре сърцето ми да бие? - Ще се пробуди твоята душа. - Какво ще стане, когато спре работата на моя ум? - Ще се пробуди Божественият дух. 5-256

Когато дишането и биенето на сърцето на физическото поле спре, душата почва да работи. 5-106

МЕЖДИНЕН ПЕРИОД

Какво представя смъртта? - Лишаване на човека от благата на живота: изгубваш зрението си, слуха си, обонянието си, не можеш да се храниш и оставаш само със съзнанието си, че някога си живял. Имаш желание да направиш нещо - нямаш ръце; искаш да видиш нещо - нямаш очи; искаш да чуеш нещо - нямаш уши; искаш да помиришеш нещо - нямаш нос; искаш да кажеш нещо - нямаш уста. Това е истинска смърт. 36-87

Смъртта има преходни фази. 36-91

След заминаването си от Земята непробудените души минават през един преходен свят, дето няма още истински ред и порядък. Тук те престояват известно време, според степента на своето развитие. Пробудените души обаче минават и заминават този свят, без да се спират. Оттук те отиват в ангелския свят - свят на разумност, свят на истина и красота, свят на любов, свят на вечна светлина. 130-93

В ГРОБА

След като каже лекарят, че болникът не е жив, отведнъж хората рекат: Вдигайте го! - Ще му направят красив ковчег и с песни и музика ще го отнесат. **3-27**

Като влезете в гроба, ще видите как се живее и там. Човек запазва съзнанието си и докато се освободи от тялото си, минава през големи мъчнотии и страдания. Човек е свързан с този свят с една, с няколко или хиляди здрави нишки - не е лесно е да се освободи от тях. Праведният е свързан само с една нишка и лесно я скъсва; грешният е свързан с много нишки и затова не може лесно да се освободи от връзките на тялото си. Тежко е на духа, и душата, докато се освободи от връзките на тялото. Кога се късат тези нишки? - Само когато човек изпълни Божията воля. Всяка нишка представя известен атом, който оказва действие върху материята и по този начин я обработва и преобразява. В този смисъл те са необходими. Ако не можете да поставите тези нишки в движение да въртят колелото на живота, вие приличате на фабрика, престанала да работи. Всяка такава фабрика е осъдена на фалиране. Ако нишките, които действат в стомаха, престанат да работят, човек се намира пред голяма тревога. Той веднага вика лекар да възстанови прекратената дейност на милионите нишки които работят в стомаха. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, че целият свят е преплетен с нишки като паяжина. Това не е никаква паяжина, но пътища, по които Бог работи, и начини, по които човек може да изпълни Божията воля. **24-99**

Оня, когото заравят в Земята и остава там задълго време, не е никакво божество. Той отива на оня свят да се пречисти. **116-58**

Казвате, че смъртта е страшна. Страшна е, когато човек не изпълнява Божията воля. Тогава той се разлага и започва да мирише. Ако изпълнява Божията воля, когато заминава за онзи свят, той съблича старата си дреха и прекъсва връзката си с нея. Значи церът против разлагане е изпълнението на Божията воля. **24-104**

Който е посрещнат на Земята славно, а е изпратен безславно, то той нищо не е научил. **142-178**

В един свой разказ Толстой говори за един руски монах: Когато бях на 21 -25 години, баща ми и майка ми искаха да ме оженят за една княгиня, в това време паднах в летаргически сън, дойдоха лекари, пипаха ми пулса. „Сърцето спряло. Той е умрял!" И рекоха да ме погребват; не можех да им дам знак, че съм жив. Колко е тежко да си жив и

да не можеш да кажеш, че си жив; да виждаш, че плачат всички, и да не можеш да кажеш, че си жив! И колко души са заровени тъй! Няма нищо по-тежко от това да те заровят жив. Най-голямото нещастие е да останеш с дни и месеци в Земята и да не можеш да се освободиш от тялото си; то е най-тежкият затвор. - Ад! Ако бяхме чисти, щяхме да знаем кога душата е излязла из тялото и никога нямаше да имаме такива страдания. **3-27**

Като умреш, ще те заровят в Земята и ще си отидат. Ти ще викаш, ще плачеш отдолу, но никой няма да влезе в твоето положение - не те разбират. Обаче казано е в Писанието: „ Няма да остане преподобният да види изтлението си". Това се отнася до онзи, който искрено търси Бога. Който влезе в гроба и види своето изтление, той не е обичал Бога. Той е живял в света на безлюбието, което вкарва човека в гроба. Безлюбието носи всички нещастия, всички противоречия в живота. **112-67**

Хората мислят, че като погребат умрелия, всичко се свършва с него. Много време лежи умрелият в гроба, не може да се отдели от тялото си. Той гледа как частица след частица се къса от тялото му, вижда, че близките му плачат, но нищо не може да каже. **35-391**

Най-ужасното не е в другия свят, в ада, а гроба: там душата на грешника не излиза от тялото, а остава в него и като те заровят, ще слушаш, че плачат. Ще почне да гние тялото ти, всичко туй ще виждаш, докато последната частица месо се вземе, и ти ще почнеш да плачеш над своята съборена къща. Туй е положението, което очаква в бъдеще всички ви. Това е един факт, който ще проверите. Някой казва: Излязла му душата. - Душата само на праведника излиза, а душата на грешника не излиза. Кой излиза от затвора? - Който го е излежал. - А който не го е излежал, може ли да излезе? - Кого кредиторите освобождават? Който е платил. - А който не е платил, не го освобождават. Сега вие мислите, че лесно ще се освободите от греховете си, без да сте платили. Това не казвам за вас, вие, които ме слушате. Аз само констатирам един факт, който съвременният свят ще опита. Туй е за света, а за вас не е. Вашите души ще излязат и свободни ще бъдете. Но ви казвам, ако във вас, в един ученик, дойде най-малкото съмнение или колебание и каже: Хайде и аз да си поживея като хората, - и вие ще останете вътре като грешника. **7-330**

Обикновеният човек умира, като прекарва ред разочарования, съмнения, страх. Щом се намери вън от тялото си, той преживява необикновен страх. От всички страни го преследват, гонят го и за да се

спаси от преследването на злите духове, той се принуждава да се смалява, да стане почти невидим. В това положение той остава само с едно съзнание, че някога е бил нещо, а сега е нищо. **142-232**

Страшно е положението на човека в гроба, ако преждевременно не се е справил с желанията си, т.е., ако не е скъсал връзката си с Земята. Който е работил съзнателно върху себе си и се е справил със земните си желания, той лесно се освобождава от тялото си. **35-412**

Ако мъртвият се разкае и започне да обича, непременно ще излезе **ВЪН ОТ ГРОБА. 102-59**

Умира някой, всички скърбят. Плачат за него, но след това го заравят в Земята. Заровеното тяло в Земята показва степента на човешкото развитие, то показва крайния егоизъм на хората. При това положение хиляди години ще минат, докато хората се спасят. Спасението ще дойде, когато изчезнат гробовете. Земята трябва да бъде свободна от всякакви гробове, от всякакви миризми. Когато Земята бъде свободна от гробища, в умовете на хората ще се явят светли мисли към нов, велик живот. **105-80**

Човекът на любовта не умира, но заминава. **142-232**

Днес Земята е пълна с мъртъвци, при новото, което иде, няма да има гробища и паметници. Умрелите ще изпращат на луната, а на Земята ще останат живите. **35-412**

Животът, духът, не можеш да го туриш в гроба. Духът не е нещо материално. Тялото може да се зарови в гроб, но душата - никога, и духът - никога! **0-18.1.89**

Когато ни турят в гроба и ни оставят, какво прави Господ? Той почва да говори с нас, а не както някои мислят, че умрелите се освобождават. Пита ни: Е разбра ли, живота, разбра ли какъв е смисълът на живота, който Аз ти пратих? **3-6**

ТЪМНАТА ЗОНА

Като познава човешката природа, Бог е поставил тъмната зона за граница между този и онзи свят. **147-86**

Всички хора не умират по една и съща причина. Светията умира по една причина, грешникът - по съвсем друга. И за единият и за другият е страшен пътят през смъртта. Мъчно се минава през тъмната зона на смъртта. Там душата среща свои приятели, които ѝ се притичат на

помощ. Колкото повече приятели има човек, толкова по-лесно минава през тази зона. Мине ли благополучно тъмната зона, душата влиза в духовния свят. 57-36

Има една тъмна зона около Земята, в която витаят отрицателни човешки мисли, желания и постъпки. Докосне ли се до тях, човек настръхва. Когато възвишените същества минават през тази зона, те, като Мойсея, вдигат тоягата си и я разделят, отварят си път. Който има знания лесно минава през тази зона. Който няма знания, удавя се в нея. Мостът, който свързва тъмната зона със светлата, е много тесен, като конец. Праведният лесно минава по него. Грешникът обаче, като дойде до него, поколебава се, завие му се свят и пада в пропастта. Затова е казано, че когато заминава за другия свят, човек трябва да се откаже от всичко земно, от всичко човешко, нищо да не носи със себе си. Само така той може да мине благополучно тъмната зона. Там можеш да занесеш само светлите си мисли и желания. Там всичко е безсмъртно. Дойдеш ли до своите смъртни мисли и желания, ще ги оставиш на Земята. 147-85

ФИЛМЪТ НА ЖИВОТА

Има една история, която хроникира нещата точно, както времето ги хроникира. Там всичко е поставено на филм. Поставят филма и вие гледате картини от най-ранното си детство до 120 годишна възраст. Там всичко е отбелязано: какво си говорил, как си постъпвал. **36-34**

Всеки, който вижда своя филм, казва: Искам да се върна на Земята, да изправа погрешките си. - Тоя филм продължава цели 45 години, след което човек отново се връща на Земята, да изправи погрешките си и да продължи учението си. 36-34

Един ден, когато завърши развитието си на Земята, човек ще прегледа целия си живот като на филм и ще получи диплом за свършен курс по усъвършенстване. Този филм ще бъде говорещ, жив филм. На този филм ще видите най-лошите и противоречиви неща, както и най-красивите. На филма е отпечатана вашата любов, проявена във всички животи. Като дойдете до любовта, ще видите, че сте започвали добре, а сте

свършвали зле. Ако някой не е ценил любовта ви, вие сте започвали да го мразите и сте търсили начин да му отмъщавате. В любовта на хората има и идеални прояви: започват добре и свършват добре. Стремете се и вие в този живот, да започвате добре и да свършвате добре. 86-148

НА ПРАГА

Човек заминава на онзи свят, както е дошъл, без никакви богатства, без никакви имоти. Материалните, физическите блага той оставя, отдето ги е взел. 134-14

Когато умре неподготвен, човек разбира, че се е лишил от благата на живота. 141-116

Пътят, по който вървите, не е лек, но не е най-правилният: ще остарееете, ще изгубите силата си, ще свържат краката ви, дробовете и стомахът ще се повредят, ще изгубите слуха и зрението си. 0-4.2.87

Знайте, че и вие ще заминете за другия свят с празни ръце. Всичко, което имате на Земята и разчитате на него, ще ви се вземе. 70-323

Лесно е да кажем: да си заминем! Няма да си заминем, да се проврем, без да плащаме. Вие трябва да научите този закон. Някой казва: да умра! - Ама знаете ли, че като излезете от тялото си, ще дойдете до една врата, дето вратарите ще ви хванат, ще ви оберат, ще ви вземат всичко, до иглица, нищо няма да ви оставят. Вие още нямате тази опитност. Някой като умират, все се крият, дълго време ходят между хората. Някой път ще трябва да минете през една баджарница, през втора, през трета, 44 са те. Там ще опиташ много неща, и като излезеш, знаеш ли какво ще стане с теб? Няма да остане никаква форма от теб, ще се изгубиш. Няма да знаеш какъв си, и кой си бил, Стоян, Драган. Никаква форма няма да имаш. Няма да остане нищо, на което да се опреш. Няма да мязаш даже и на един лист, който вятърът появява из пространството. Ще дойдеш до положението на един пътник, който е изгубил пътя си, пред очите на когото е мрак и тъмнина. 42.8-27

Ще ви изпратят на другия свят. Ще ви пратят с един багаж от 33 грама, 33 грама имате право да вземете от Земята. Понеже ще минете през три инстанции, ще секвестират по 10 грама на всяка станция и едва като влезете в Божествения свят, ще имате един грам. Една малка клетка невидима ще имате само. Вие ще изпитвате едно страдание от живота и нищо няма да виждате и себе си няма да чувствате. Ще

знаеш, че си бил цар **и** си се превърнал в нищожество, което **е** милиарди пъти по-малко от един йон. Ако увеличим един йон колкото Земята, пак ще бъде невидим. **0.4.2.87**

Един ден, когато напуснеш Земята, природата се спира пред своите митници и прави баланс: толкова си взел, толкова си дал и толкова дължиш. Като види, че не можеш да платиш дълговете си, тя те пуца да заминеш за другия свят, но условно. Сметката ти остава отворена и при второ слизване на Земята пак ще ти я поднесе да плащаш. **88-94**

Всички положителни неща, всички добродетели са облекло за човешката душа. А всичко, което умъртвява човека, става причина да оголее той. Казано **е** в Писанието: „Гледайте да не изгубите онова, което Бог **е** вложил във вас”. **145-309**

Има ли нещо страшно в смъртта? - Страшното **е**, докато минеш митницата. Митничарите ще те спрат, ще оберат всичко, което носиш. Както сме дошли на Земята, така ще отидем на оня свят. Нищо земно не можем да вземем със себе си. Всичко, с което си разполагал на Земята, **е** взето на заем. Ще оставиш земното **и** ще заминеш с празни ръце. **70-152**

Мисленето **е** единственият процес, който продължава и след смъртта. Като замине за другия свят, човек нито яде, нито диша, но мисли. **87-49**

Съвременните хора се страхуват от смъртта, защото на границата на физическото поле са турени най-долнокачествените духове. Каквото имате, те го обират. Ако не искате да бъдете обран, трябва да си служител на любовта, на мъдростта, на истината. **190-6**

Мнозина мислят, **че** като отидат на оня свят, там ще научат всичко. Не **е** така. Много работи ще научите и на Земята. Те ще бъдат основа и за оня свят. Следователно, ако вие не носите известен материал от физическия свят, разбиранията ви за духовния живот ще бъдат непълни, физическият живот **е** импулс за духовния. **70-334**

Който отива на онзи свят, трябва да носи нещо. **190-6**

Когато казвате, че ще отидете на оня свят, при Христа и при светиите, първо трябва да се запитате какво ще занесете със себе си. Не **е** въпрос да отидеш на оня свят и да занесеш човешкия свят там. **36-10**

Ценното ще остане като капитал на човека, а непотребното ще се изхвърли навън. Ако остане с непотребното, човек ще се намери в положението на фалирал търговец, изоставен сам, без приятели. Ако това положение е тежко на Земята, колко по-тежко **е** за невидимия свят Движиш се натук-натам, но нито едно същество не ти обръща

внимание. Ще носиш надписа на твоята фирма: какъв си бил, с какво си се занимавал, но който го прочете, веднага се отдалечава от теб. Такова е положението на скитащите духове, които бродят в пространството с хиляди години сами, изоставени от всички. 69-137

Мнозина искат да отидат вече в другия свят, но не са готови. 70-192

Когато се казва, че след смъртта нищо не остава от човека, това подразбира, че нищо не остава от неговите мъчнотии и страдания. 92-196

Какво ще вземете със себе си на онзи свят? Вие можете да вземете само онова, което не могат да задържат на митницата. Това са вашите светли мисли, чувства и постъпки. Всичко непотребно ще остане на Земята. 145-67

Живейте на Земята, ползвайте се от благата на живота, но не си поставяйте за цел да занесете тези блага на онзи свят. Докато дойде часът на заминаването ви за онзи свят, вие трябва да сте се отрекли от всичко земно. В онзи свят има повече и по-ценни блага от земните. Не носете със себе си неща, които гният и се развалят, но занесете своите добри, светли и възвишени мисли, чувства и постъпки и благодарете на Бога за тях. 147-87

След смъртта си човек се освобождава от всичко временно и преходно. 92-196

И богатият умира, и бедният умира. И богатият отива на онзи свят с празни ръце, и сиромашът отива с празни ръце. Важно е човек да занесе на онзи свят сърце пълно с добродетели и ум - със светли мисли. 145-118

Там можеш да занесеш само светлите си мисли и желания. Там всичко е безсмъртно. Дойдеш ли до своите смъртни мисли и желания, ще ги оставиш на Земята. 147-86

Различавайте Божествените мисли от човешките. Един ден, като заминете за онзи свят, ще вземете със себе си само Божествените мисли. 69-137

Желая ви, като заминете за другия свят, да вземете със себе си своите светли мисли, чувства и постъпки, за да бъдете радостни и весели. 145-67

Ако отидете в невидимия свят, между ангелите, такива, каквито сте, мислите ли, че ще ви приемат? Ще приемете ли във вашия чист, добре нареден апартамент човек с нечисти дрехи и кален? Вие трябва да се изчистите от външната нечистота. После ще се изчистите от вътрешната си нечистота. 70-295

Ще кажете, че като отидете на онзи свят, там ще разрешите всичко. Не можеш да отидеш на оня свят, ако няма кой да те обича. Както не можеш да бъдеш гражданин на една държава, ако не знаеш нейния език, така не можеш да отидеш на оня свят, ако не обичаш и ако не те обичат. Ти не можеш да отидеш между един народ, ако не разбираш неговия език. За да влезеш между българите, трябва да знаеш български език; ако си между англичаните, трябва да знаеш английски език. Ако отидеш на оня свят, трябва да знаеш езика на любовта. Оня свят е свят на любовта. Следователно не можеш да влезеш в света на любовта без **любов**. 70-241

Като отиде на онзи свят, човек трябва да знае нещо. Плод се иска от всеки човек. Трябва да изработи нещо, да занесе изработеното със себе си, за да разберат - каква нова работа да му дадат. Някой изработил плод, друг - извор, трети - ноти. 147-296

Като отидеш на оня свят, с какво ще се похвалиш? Ако си художник, ще се похвалиш с картините си; ако си поет, ще се похвалиш с поезията си; ако си силен човек - със силата си. Докато е на Земята, човек може да се похвали с много неща; важно е какво ще занесе на оня свят. Ако си добър, истински педагог, ще се похвалиш с педагогиката си; ако си добър баща или добра майка и си отгледал добри деца, ще се похвалиш с децата си. Всичко това е на Земята. Какво можеш да занесеш на оня свят? - Там можеш да занесеш само любовта си - нищо друго не приемат на небето. Ако нямаш любов, ще те върнат на Земята. В оня свят любовта е превозно средство. Достатъчно е да обикнеш нещо, за да го постигнеш веднага. Обикнеш луната, веднага си на луната; обикнеш някоя звезда, веднага си там; обикнеш поезията, поет ставаш; обикнеш художеството, художник ставаш. 70-67

Човек трябва да има нещо реално, в себе си, на което да разчита във всички случаи на живота си. Той трябва да има убеждение, върху което да гради своя живот. Ако днес сте музикант, поет, философ или художник, какъв ще бъдете на онзи свят? Ако на Земята сте музикант, и в онзи свят трябва да бъдете музикант. Ако тук сте учен, философ или поет, и на онзи свят трябва да бъдете същият. Това се отнася за онзи, който е истински музикант, учен, поет и философ. Това значи музиката, поезията или философията да са проникнали в душата му. Тогава, при каквото и положение да се намира, човек ще носи със себе си реалното, на което разчита във всеки момент на живота си. Знанието, музиката, поезията на съвременните хора е външна дреха, с която временно

са облечени. Щом напуснат този свят, те събличат тази дреха и от нея остава само спомен, че някога са били облечени в дрехата на поета, музиканта, учения и др. Всъщност истинското знание, истинската музика или поезия са тези, с които, облече ли се човек веднъж, не може вече да ги съблече. 85-186

Ако твоята душа не е облечена в красива дреха, как ще се явиш в ангелския свят? Там не приемат голи хора - всеки трябва да бъде облечен. Каквата форма да представя човек, важно е тя да бъде красива. Всеки сам ще облече своя ум, своето сърце, своята душа и своя дух, и то с дрехи от най-красивата и фина материя. 147-296

Мнозина се стремят към онзи свят с надежда, че ще ги посрещнат ангели. За всеки човек е определено как ще го посрещнат. Това зависи от вас, от това, което носите със себе си. 147-298

Важно е човек да запази живота си. Като заминава за онзи свят, праведният оставя мъртвата и непотребната материя на Земята, а със себе си взима само живота. 86-85

Има такива клетки, винаги с теб вървят, и като умреш, те са с тебе. Светия е онзи човек, на когото, след като умре, тялото му замине на онзи свят с него и всичките негови мисли, чувства, клетки, всичко върви с него заедно. Онези мисли, които остават тук, на Земята, те не са негови. 0-21.6.89

Човек, като замине за онзи свят, ще види колко капитал има, с какво богатство е разполагал. 0-21.6.89

НА КЪДЕ?

Ние сме от тези хора, които заминаваме само на четири километра разстояние към небето и пак се връщаме назад. И след това казват за някого, че отишъл при Господа. 96.3-33

Ако тия хора бяха отишли при Бога, те щяха да се научат на ум и разум, но не са отишли при Бога, те живеят още тук на Земята. 21-32

Не аз не съм видял още нито един човек, който да е отишъл при Господа. Колко български държавници обикалят все из България, а вие мислите, че са отишли при Бога. Те си живеят тук измежду вас, и пол и-

тика си развиват. Някои от тях не можеш да ги убедиш, че са умрели. Тия хора ще ги видиш, че още спорят, дали има задгробен живот или няма. Срещна някой свещеник от онзи свят, питам го: има ли задгробен живот или няма? - А, няма. - Срещна някой писател в невидимия мир, като дух сега, питам го: не забелязваш ли, че в сегашния ти живот има някаква несъобразност? - Да забелязвам нещо особено: денем срещам познатите си, поздравявам ги, снемам им шапка, но те не искат да ми отговорят. Цели диванета се те! Вечерно време ги срещам, поздравяваме се, разговаряме се. - Казвам му: приятелю, не е така. Ти се намиращ в друг свят, не си между живите хора на Земята. **96.3-33**

ОТ СМЪРТ КЪМ ЖИВОТ

Ако мислиш, че със смъртта всичко се свършва, нищо не си научил. **92-196**

Един е животът и той не може да умира, нито да се ражда. **5-79**

Смъртта не е в състояние да отнеме живота. **86-365**

Който се ражда на Земята, умира в другия свят; който умира на Земята, ражда се в другия свят. Раждането на Земята, както и в другия свят, наричаме процес на вечно обновяване. **70-116**

Смърт не съществува. Ти можеш да *заминеш* на онзи свят, но не да умреш. При това, който живее по Божия закон, заминава точно навреме. Който не живее по този закон, заминава преждевременно, като се лишава от добрите условия на живота. Следователно нито преждевременно ще отидеш на онзи свят, нито ще закъснееш. Ти трябва да живееш на Земята толкова, колкото ти е определено да придобиеш нужните опитности, да изработиш ценности за онзи свят. **64-147**

Докато има смърт в живота, ще има и живот в смъртта. **85-82**

Няма живот само на Земята или живот само на небето. Животът е единен и неприривен. **59-16**

Мнозина мислят, че след смъртта всичко се свършва. Добре е след смъртта да се свърши всичко, но не е така. Човек продължава да живее и след смъртта, и то толкова по-добре, колкото по-съзнателно е живял на Земята. **59-16**

Истинската придобивка се заключава в самия живот. Който умира и не оживява, той нищо не е придобил, той е на крив път. Който умира и оживява, той е придобил живота, той е на прав път. 141-14

Някой казват: Ще умрем. - Ще умрете и пак ще оживеете. Орехът стои на дървото, има много облекла, но като узрее и падне, той хвърля най-горното си облекло, а като се посее, хвърля и другите облекла, за да може отново да поникне и оживее. Свалянето на тия облекла не значи смърт, а показва, че си по-близо до живота. 5-91

Който е живял по правилата на природната хигиена, продължава да живее и след като напусне Земята. Тя дава правила за здравословното състояние на ума, на сърцето и на волята. 38-228

Смъртта подразбира изгубване на живота за дадени условия само; при други условия животът продължава. 86-202

Да умре човек, не значи ни най-малко, че той губи своето съзнание, но може да изгуби онези условия, при които се проявява животът. Съзнанието може да остане тъй, както, когато човек умре, остават неговите кости. Съзнанието, то е духовният гръбнак на човека. 3-187

Човек и след смъртта си продължава да живее. 35-120

За съзнателния, за разумния човек смърт не съществува, формата му може да се разруши, но съзнанието - никога. 82-13

Страшно е, ако съзнанието на човека не е пробудено. Той пак не умира, но живее в тъмнина, в дълбок сън. 82-14

Смъртта трябва да дойде, да ни покаже, че ние сме достатъчно силни, да влезем в новия живот. 145-294

Смъртта е минаване от едно състояние в друго, от един свят в друг. Едни хора минават от смърт в живот, а други - от живот в смърт. 141-193

Човек не трябва да умира, а трябва да преминава от смърт към **ЖИВОТ**. 13-161

Дайте път на Божествения Принцип в себе си, за да възкръснете, да придобиете безсмъртие, и кажете като Павла: „Аз няма да умра, но ще се изменя.“ 35-357

Простият мисли, че като умре, ще дойде до абсолютно равновесие, дете не стават никакви промени. 92-196

Клетките на човешкия организъм са живи. И като умре човек, те не изгниват, но минават от едно място на друго: някои влизат в състава на минералите, други - в състава на растенията, е трети - в състава на животните, а някои - в състава на човешкото тяло. Някой си откъсне една ябълка от гробищата, измива я добре и я изяжда. После се чуди

защо разположението му се развалило. Много естествено, той възприел някои елементи от тялото на един от великите покойници. Значи неразположението му се дължи на неразположението, което имал покойният. 27-168

ЗАВРЪЩАНЕ

Някои мислят, че като умре човек, светът се свършва. 145-108

Когато човек умира, той трябва да знае защо умира и де ще отиде след смъртта си. 13-294

Когато възлиза нагоре, човек минава през обратния процес: от смърт в живот. 145-294

Като любиш, и да умреш, пак ще оживееш. 102-59

Къде отива човек след смъртта си? - На различни места. Неорганическата материя остава при неорганическата, органическата - при органическата, а животът - при живота. Това е, което наричаме разлагане. Под понятието „разлагане“ разбираме сортиране на материята и на силите на природата. 86-85

След смъртта си човек отива там, отдето е дошъл. 58-47

Земята е временен приют за хората, а небето е бащин дом за нас - там трябва всеки да се върне. 0-5.9.91

Сърцето е център на живота, затова чистосърдечният знае отде иде и накъде отива. Той разбира процесите на слизането и качването. Той знае, че е дошъл от Слънцето и пак ще се върне там. Като говоря за Слънцето, имам предвид седемте планети: Венера, Юпитер, Марс, Сатурн, Меркурий, Уран, Нептун като елементи на живота. При слизането си на Земята, човек постепенно се сгъстява, след което отново се разреждава, минава през планетите и се връща там, отдето е дошъл. Това наричат хората „смърт“, а ние го наричаме „заминаване“. 24-125

На Земята човек напълва, но не може да узрее. За да узрее той трябва да мине отвъд гроба, в духовния свят. Тук той навлиза във висшия свят, в будическото поле, дето под влиянието на Божествената светлина завързва и узрява. След това ангелите откъсват плода, опитват го, а семето хвърлят на Земята, дето има условия за неговото по-

кълване, растене, напълване и цъфтене. Това наричаме въплътяване на човешката душа на Земята във форма на човек. 45-116

Докато сте на Земята, вие се намирате в долния етаж на горния свят. И под Земята има много етажи. Горните етажи се отличават по светлината си. На Земята лесно се минава от един етаж в друг и от едно стъпало на друго. В духовния свят обаче минаването от един етаж в друг подразбира смяна на костюмите. Там не се приема човек със стар костюм. В този смисъл смъртта не е нищо друго, освен събличане на стария костюм от човека и обличането му в нов. Когато заравят човека в Земята, изпращат същества да го съблекат до кости. Той отива на онзи свят съвършено гол и там го обличат в нови дрехи. - Какво ще остане от нас, като ни съблекат голи? - Това да не ви смущава. Като се съблече гол, човек се освобождава от личното гледане на нещата. Няма по-велико нещо за човека, да се освободи от своите лични възгледи. Докато не започне да гледа широко на нещата, да обхване в мислите и в желанията благо на всички хора, човек никога не може да стане жител на духовния свят. Ще каже някой, че бил професор, че държал двеста-триста лекции на студентите. Това е било за негово лично благо. - Ама аз съм бил слуга, носил съм вода на господаря си - И това е за твое лично благо. - Аз пък бях майка, родих няколко деца. И това е за твое лично благо. След като сте живели за своето лично благо, трябва да се облечете в нови дрехи, да влезете в първия етаж на духовния

свят. 108-226

Ако търсите вашите майки и бащи, вашите баби и деди по гробницата, вие се самозалъгвате. Душите на хората не оставят на Земята. Архангел Михаил има грижа за това; той ще определи мястото на всяка душа. На вас предстои да се пригответе за този ден, когато Архангел Михаил ще дойде, ще похлопа на вратата ви и ще каже: Излезте вие, културните хора, от вашите стари къщи! 13-112

Ако имаш една отрицателна мисъл, кракът ти не може да стъпи в онзи свят. Най-малкият недостатък увеличава теглото на човека и го връща назад. За да влезеш в онзи свят, трябва да се освободиш от своите отрицателни мисли и желания. 0-28.6.91

Тези, които заминават за онзи свят, много си мислят за тука, защото докато отидат до онзи свят и намерят своите приятели, те се намират между двата свята сам-сами. 0-21.5.87

Много от заминалите за онзи свят се намират в тъмнина, преследвани и измъчвани от техните неприятели - лоши духове. 147-243

Като замине за онзи свят, човек остава физическото си тяло на Земята, а занася със себе си желанията: иска да яде, не може. Като види, че не е подготвен за условията на духовния свят, той започва да се мъчи. Ще дойде ден, когато ще се нагоди на новите условия, но ще мине време. ⁸⁶⁻²⁹³

Мъртвият ще мине през страдания, да се очисти, и след това ще влезе в небето. ¹⁰⁴⁻²⁹⁰

Като замине на другия свят, първият изпит, на който ще го подложат, ще бъде върху светлината, топлината и силата. ¹⁴⁵⁻⁴²

Сега аз ви препоръчвам да си направите дробове за онзи свят, защото, ако ги нямате, няма да влезете в него. Трябва да бъдете приготвени, щото вашият живот да се продължи непрекъснато нагоре след напусчане на Земята. ³⁻¹⁹²

Дали има друг живот след смъртта или няма, това зависи от съзнанието на човека. Ако човек не е готов за другия свят, и да влезе в него, нищо няма да придобие. ¹⁴⁵⁻³¹⁴

Някой се отчайва от земния живот и като не признава духовния, казва: Искам вече да напусна Земята. - Няма защо да я напуска преждевременно. И да искаш да я напуснеш, не можеш, няма място за тебе в духовния свят. Христос казва: „Отивам да ви приготвя място“. Ако Христос не ти е приготвил място, не можеш да напуснеш Земята. В който свят и да отидеш: в духовния или в Божествения, трябва да ти е приготвено място. ⁷⁰⁻³²

Докато човек е на Земята, той може да отиде и в Англия, и в Германия, и в Франция, без да е английски, германски или французки гражданин; обаче на небето не е така. На небето приемат само ония хора, които са негови граждани. ¹³⁴⁻⁵¹

Религиозните мислят, че като отидат на онзи свят, райската врата веднага ще се отвори пред тях. Ако са изплатили дълговете си на Земята, ще отидат направо в рая. Обаче, ако не са изплатили дълговете си, много време ще стоят пред райската врата и ще хлопат, докато един ден отново слязат на Земята, облекат се в плът и започнат съзнателно да плащат дълговете си. Като изплатят дълговете си, като се примирят с всички хора, райската врата ще се отвори за тях. Райската врата се отваря за онзи, който носи любов в себе си и я прилага. ⁶³⁻¹⁷⁵

Един турски бей, който живял в Цариград, умрял. Докато бил на Земята, той си мислел, че като умре, ще отиде направо в рая. Обаче не станало, както мислел. Като напуснал Земята, явил се при Свети Пе-

тър, с мисълта, че ще влезе в рая. Свети Петър му казал: Тук няма място за тебе. Временно ще живееш в едно магаре. Понеже си напуснал преждевременно Земята, ще живееш в магарето дотогава, докато се свършат годините, определени да живееш на Земята. 108-101

Онзи свят е по-уреден от този. Той е по-реален от физическия, който виждате около себе си. Ще кажете, че онзи свят е невидим. За едни хора е невидим, за други е видим. 145-108

Някои религиозни казват, че се готвят за един свят, дето живеят техните съвършени братя. Кой е този свят и те не знаят. Кой са техните братя - също не знаят. Онзи свят е място на учение. Там ще бъдете гости два три дни. После ще ви поставят на изпит, да видят какво носите от Земята. Готови ли сте да ви подложат на изпит? Първият изпит ще бъде върху любовта, да видят как сте я разбрали. Втората теза ще бъде върху добродетелта, да видят как сте я приложили. Третата теза ще бъде върху справедливостта. 112-346

В ДРУГИЯ СВЯТ

Докато е на Земята, човек минава през три фази: ставане - влизане във физическия свят; оживяване - влизане в ангелския свят и възкресение - влизане в Божествения свят. 27-238

Ще оставиш земното и ще заминеш. 70-152

Мине ли благополучно тъмната зона, душата влиза в духовния свят. Тук тя е свободна от всякакви задължения и отговорности. Каквото прави, тя го върши от любов. Животът на душата в духовния свят е блаженство. 57-36

Никой не може да влезе в духовния свят, докато не издържи своя изпит. Духовният свят е съвършен. Следователно ще издържите изпита си на Земята и след това ще влезете в духовния свят. 27-130

След смъртта си човек влиза в по-реален свят от този на Земята. 145-108

Отива в друг свят, по-красив от земния. Ако можете за малко да влезете в този свят, вие не бихте желали да се върнете. Този свят е скрит съзнателно от погледа ви, за да останете още на Земята, да се учите. 144-129

Като отиде човек на онзи свят, близките му го посрещат, радват му се, устройват му угощение. **145-107**

Ще те посрещнат братя и сестри и всеки ще ти даде нещо от себе си. Докато се обърнеш на една и на друга страна, ще видиш, че къщата ти е готова. **70-152**

Каквито са хората на Земята, такива са и в невидимия свят. **36-86**

Ние имаме отношения не само тук, на Земята, имаме отношения и след гроба. Между корените и между клонищата съществуват отношения. Един ден ние ще се срещнем горе, пред лицето на ангелите и пред лицето на Бога. Целият сегашен живот, всичките наши досегашни съществувания ще изпъкнат, и всички различия, които сега се явяват, ще изчезнат. Като дойдем пред лицето на Бога, пред нас ще изпъкнат онези синовни отношения. **8-455**

Докато е на Земята, човек мисли, че другият свят е идеален. Всъщност не е така. Има идеални неща и на онзи свят, но те са достъпни само за онзи, който има будно съзнание, да вижда ясно и да разбира. **85-279**

Какъв е животът на оня свят? **36-7**

Като се отегчат от земния живот, хората искат да умрат, да отидат на другия свят да благуват. Те мислят, че там ще намерят всичко, каквото пожелаят. И там има блага, но зависи, кой е готов да се ползва от тях. **36-6**

В онзи свят душата вижда пред себе си богати трапези, с красиви, вкусни плодове, но щом се отправи към тях, да си хапне един плод, масите започват да се движат пред него, той след тях, но не може да ги стигне и да си вземе нещо за ядене. Желание за ядене има, но не може да го задоволи, понеже няма стомах. На друга страна вижда голяма библиотеки с книги; иска да прочете нещо, пак не може - библиотеките започват да се движат; има желание да чете, на очи няма - не вижда написаното в книгите. Най-после вижда група приятели; иска да се поразговори с тях, но и те се движат, не може да ги стигне. Както виждате, на онзи свят има всичко, каквото и на Земята, но човек няма органи, с които да се ползва от благата, от които се нуждае. Това показва, че повечето хора са заминали преждевременно за онзи свят, не са свършили земната си работа. Много хора пък не живеят много добре на Земята. Който не живее добре на Земята, и на онзи свят не е добре. За него онзи свят е илюзорен, т.е. свят на не постигнати желания. Който живее добре на физическия свят, и в духовния ще живее добре - пътят му е отворен. Каквото и да е онзи свят, той остава неразбран. **146-256**

Като отидете на оня свят, ще се намерите при други обстоятелства, при други условия, други неща ще ви занимават. **70-17**

Не мислете, че на небето ще бъдете по-добре, отколкото на Земята. Разликата седи само в това, че условията и обстановката на небето са по-добри от тези на Земята, вследствие на което там нещата изглеждат **по-добри**. 142-168

Пред вас ще се разкрие широк, красив свят. **145-294**

Човек не умира, но отива в света на мира, да се освободи от всички земни страдания. Умира, т.е. отива в друг свят, дето царува мир и спокойствие. Докато си на Земята, ти постоянно излизаш на бойни полета, дето си изложен на куршуми. На Земята всеки момент можеш да бъдеш ранен, осакатен или убит. Да умреш, това значи да напуснеш бойното поле и да отидеш в друг свят, дето хората живеят братски. **148-153**

Преди да влезете в другия свят, ще ви поставят на карантина, да ви освободят от мисълта, че сте женени. Докато не се освободите от тази мисъл, вие ще живеете от тази мисъл, вие ще живеете в света на илюзиите и разочарованията. **0-3.3.91**

Хората питат: Защо умира човек. - Много просто, за да влезе в онзи свят, дето поправят всички счупени, развалени, изопачени неща. Ако кракът, ръката или главата ти са счупени на бойното поле, ще те изпратят на онзи свят, да наместят счупените кости. Ако си изопачил ума си или сърцето си, пак ще те изпратят там, да ги изправят. 148-154

Мнозина мислят, че като отидат на онзи свят, ще влязат между ангелите. И това е възможно, но за ония, които са живели в любовта. Всички останали ще живеят с илюзиите на земния живот. Ако на Земята са били търговци, и на онзи свят ще живеят с илюзиите на своята търговия. **142-232**

Ако за всичко ти се плаща на Земята, в другия свят ще бъдеш последен бедняк. 36-65

Наистина, човек отива на онзи свят, но какво място заема там, нищо не знае. При това важно е да се знае дали всички хора отиват на едно и също място. И животните са в човешкия свят, но какво място заемат в този свят, и те не знаят. Това зависи от тяхното съзнание. Също така и представата на човека за този и онзи свят - зависи от неговото съзнание. **145-314**

Праведните отиват във високите полета на невидимия свят, а грешните дълго време обикалят Земята, плачат, смущават се, търсят изходен път за тежкото си положение, в **което** се намират. Те не са готови още **за** живота на **онзи** свят. **0-6.9.91**

Клетките на човешкия организъм са живи. И като умре човек, те не изгниват, но минават от едно място на друго: някои влизат в състава на минералите, други - в състава на растенията, а трети - в състава на животните, а някои - в състава на човешко тяло. **27-168**

В училището на смъртта, човек минава четири фази на живота по обратен път. Той започва със старостта, минава през зрялата възраст, юношеството и най-после отново дохожда до детството. Като дете той става толкова малък и лек, че може да мине през най-малката дупчица на училището, което е херметически затворено. Щом влезе във фазата на детството, човек иска вече да бяга. Нищо не е в състояние да го задържи в училището на смъртта. **85-80**

Когато една душа напуска Земята, тя прекарва около 45 години в невидимия свят, дето ѝ се правят подробни изчисления и измервания т.е. определят ѝ хороскопа. Когато решат тази задача, те я пращат на Земята, да реализира своя хороскоп. **86-143**

Щом организъмът умре, клетките се разпръсват из пространството. След време те започват да тъжат един за друг, отново се събират и заживяват заедно. **79-103**

ДРУГО ТЯЛО

Ще кажете, че след смъртта човек не се нуждае от тяло. Не е така. Смъртта е раждане в духовния свят. Следователно там човек се нуждае от духовно тяло. Както майката помята детето, така и в духовния свят човешката душа може да се пометне. Смърт, при която душата се помята, е опасна. Смърт, при която душата се ражда отново, носи благословение. **36-88**

И вие ще влезете в друга къща, която апостол Павел нарича „Дом неръководен.“ Това показва, че като напусне тленното тяло, човек влиза в друго тяло, което не гние и не се разваля. **145-294**

Има едно тяло, което всякога върви с човека и на този и на онзи свят. Това тяло никога не умира. То съблича само старата си дреха и свободно от нея продължава своя път. **145 437**

И в Божествения свят не приемат човека без тяло. В никой свят не приемат човек без тяло. В никой свят не приемат човек без ум, без сърце и без тяло. Той остава някъде в Космоса, но при страшно мъчително състояние. За да не изпада в това мъчително положение, човек трябва да пази физическото си тяло, да не нарушава неговата чистота и цялост. Какво ще стане с млечната ядка на ореха, ако преждевременно пострадат горните две покривки? - Орехът е осъден на смърт. Като се запази горната покривка, орехът се развива правилно. Всяка покривка пада на времето си и като се посади, от него излиза нов живот. 145-437

Човек заминава от тоя свят в другия с ново тяло - духовно, по-съвършено, по-гъвкаво, по-подвижно. То няма никакви излишъци, никакво чуждо в себе си. 36-88

Като е дошъл на Земята, човек трябва да живее естествено, да изработи своето духовно тяло. 36-88

Човек променя много тела, много органи, но той като душа, която се развива, като съзнание в природата, не се губи. 120-43

РАБОТАТА В ДРУГИЯ СВЯТ

Като свършиш работата си на Земята, тогава пак ще се върнеш при Бога и ще Му кажеш: Господи, научи ни сега на друга работа, отвори ни пътя за по-нататък! 126-23

Ще кажете, че искате да отидете на оня свят. Какво ще правите там неподготвени? 70-113

Какво ще правите там? - Ще се учим от ангелите.- Ангелите обичат хора с пробудено съзнание. Докато имате слабости и недостатъци, ангелите няма да се занимават с вас. Те са строги и категорични. 104-290

Никой не може да отиде там, докато не свърши училището на Земята. Знанието, което човек придобива на Земята, важи и за другия свят. Някой мислят, че като отидат на оня свят, ще научат нещо повече от това, което са научили на Земята. Ако на Земята не си учил и там не можеш да учиш. 36-7

Вие сте дошли на Земята да учите и от това, което научите, зависи как ще ви приемат на оня свят. Това, което тук придобиете, ще го при-

ложите в другия свят. Ако на Земята не си се приготвил, на оня свят ще те държат само три дена, като гостенин, и ще те върнат назад. 70-191

Като влезете в духовния свят ще изучавате своите мисли и чувства от хиляди години. И след като ги изучите, като видите добрата и лошата им страна, ще изучавате причините за това. Най-после, ще ви пратят отново на Земята да учите други неща. 27-172

Като се отегчат от земния живот, хората искат да отидат на онзи свят, там да благуват. Само онзи може да се ползва от благата на другия свят, на когото кандилото постоянно свети. Онзи, на когото кандилото не свети, като отиде в другия свят, още на третия ден ще се отегчи. - Защо? - Защото няма какво да работи. Там има много работа, но той не е готов, не знае какво да прави. Каквато работа му дадат, той вдига рамене, нищо не може да свърши. Ще се отегчите и ще пожелаете да се върнете, ще пожелаете да слезете на Земята, да използвате условията, които някога ви са били дадени. Всеки трябва да носи кандилото на Мъдростта, напълнено с маслото на Истината и запалено с огъня на Любовта. 147-243

Ако като поет, като художник или като музикант вие не сте могли да направите нещо, докато сте живели на Земята, то като умрете ли ще го направите? Не се лъжете в това! 13-108

Някои мислят, че като отидат на оня свят, всичко ще им се разкрие. Блажени вярващите! 36-11

Оня свят е място за учене. Там няма толкова развлечения и забави, каквито на Земята. 70-60

В невидимия свят има университети за придобиване на мъдростта, на Земята, обаче се изучава само причините на нещата, а не самата мъдрост. Мъчно се постига мъдростта. 70-72

Види ли, че носят някой умрял, Бог му казва: Ставай веднага от носилката. Не се прави на умрял. Небето не се нуждае от умрели хора. Там живеят само живи хора, готови за работа.. 57-57

Като отидете на другия свят и там ще пеете. 70-129

Някой мислят, че като отидат на оня свят, там ще се научат да пеят правилно. Те се заблуждават. Най-добрите условия за пеене са на Земята. Тук ще се учите да пеете. 70-17

Като изучавате музика във връзка с вашите състояния, вие давате възможност на мозъка си да работи и да се развива. Без тая работа нито на тоя свят, нито на оня не можете да живеете. 70-113

Казвате, че като отидете на оня свят, ще се подмладите. Да се мисли така, това е все едно, да отидеш на училище и веднага да те приемат. Могат да те приемат, ако издържиш изпита. 70-159

Сегашните хора не познават своето естество, не знаят каква грандиозна работа им предстои и казват, че като отидат на онзи свят, ще бъдат възнаградени добре за мъченията и страданията, които са прекарвали на Земята. Те мислят, че там ще отидат като на разходка, ще се облекат с нови дрехи. Такъв свят не съществува. Онзи свят е свят на работа. 145-101

Когато някой замине за другия свят, първо го турят на работа, а после му дават да яде. Ако някой е ял и пил на Земята, без да е работил, в другия свят го турят на работа. Пращат го да сади плодни дръвчета. Ако каже, че му е дотегнала тази работа, питат го: Как не ти дотегна на Земята да ядеш и пиеш? 114-209

Онзи свят е свят на работа. Който отиде в онзи свят, трябва де е готов за работа. Там има повече работа, отколкото на Земята. Съществата, които живеят на онзи свят, непрекъснато работят. Същото е и с човека. 145-101

На онзи свят, всеки трябва да работи. 145-310

Като умре, човек влиза в другите хора и пак продължава да работи. 82-13

Ти отиваш при някого, нашепваш му как да постъпи. Ще изпратят другиго в една кръчма, да въздейства на някой добър човек, но пияница, да не пие. 113-134

Влезете ли в Божествения свят, там не се позволява никаква почивка; там всички същества работят. Който се опита да седи без работа и да почива, той неусетно ще излезе от този свят. 74-307

Някой път е по-добре мъжът да замине; някой път е по-добре жената да замине. - За къде? - За другия свят. След като замине за онзи свят, у мъжът се събужда силното желание да помогне на жена си. - Как? - Тя има много богат съсед. Мъжът влиза в кесията на съседа си и го праща при жена си. Казва му: вземи кормилото! - И гледаш този, богатият, се смилил за вдовицата, започва да ѝ изпраща брашно, това-онова и тя казва: какъв благодетел! Много добър човек е нашият съсед. - Но това не е съседът, а мъжът ѝ. Той станал слуга на съседа си. Съседът му поверил всичкото богатство и току само изпраща помощи на бедната си съседка. Казват: този богат човек е отличен, много добър, как щедро помага на еди-коя си вдовица. Да, но за да се създаде този закон,

християнството трябваше да роди много мъченици, които, като умряха, влязоха в лошите хора на Земята и по такъв начин ги направиха съмишленици на християнството. Тези възвишени души обърнаха по такъв начин много езичници към християнството. В всяка една постъпка вие трябва да виждате проявлението на Божествената Мъдрост. 125-159

Учениците от окултната школа трябва да знаят, че сега е последното им прераждане. За тях ще започне един нов етап и затова трябва да бъдете сериозни в живота си. Сега вие отивате в астралния свят, който е бил нечист, но ще го намерите чист. Всичките грешници вече са завързани. Там има ред и порядък, и като влезете да живеете в този свят, няма да има развърщаване. Със сегашното си влизане в астралния свят вие ще научите една нова култура. На Земята вече такива условия няма да се създават. Някои казват: ще се върнем на Земята. Не, на тази Земя повече няма да се върнете. Туй ви живеене на Земята е за последен път. Тия условия, при които живеете, тази обстановка, която имате, сега са за последен път. Всички ония души, които са по-напреднали, ще ги оставят да живеят в астралния свят, в по-рядка материя, по-чиста, необезпокоявани от никакви апаши, крадци, разбойници, убийци, лъжци - изобщо ще ги поставят в по-благоприятни условия. Ония пък, които спъват човечеството, ще останат на Земята. И тъй, всички сте призвани за една свещена работа... 42.5-28

СМЪРТТА И ДРУГИТЕ

Когато някой умре, той постепенно се забравя от другите, изчезва от тяхното внимание, но за себе си, за своето съзнание, той никога не престава да съществува. 133-91

От правилното или неправилно решаване на задачите им зависи изпращането на хората от Земята. Може някой да плаче за тях, я може и никой да не плаче. 142-173

Някой страда. - Защо? - Имал един приятел, който заминал за другия свят. Нека се радва, че заминал. Бог го обикнал и го повикал на гости при себе си. Като минавал по Земята. Бог харесал твоя приятел.

дал му карта да Го посети. Той отива на гости при Бога, а ти плачеш и страдаш за него. 145-429

Някой страда и плаче за своята дъщеря, че умряла. Той се заблуждава, че дъщеря му е умряла. Де е заблудението на този човек? - Във вярата му, че човек умира. Може ли това, което излиза от Бога, да умре? - Не може. Значи всичко, което излиза от Бога, нито остарява, нито умира. Всичко, което излиза от Бога, връща се обратно при Него. Божественото само се видоизменя, но нито се създава отново, нито изчезва. Ако този закон е верен за материята, колко повече за духа. Следователно ще знаеш, че си излязъл от Бога, в Когото смърт не съществува. 64-272

Плачът само утешава. Като плачеш около умрелия, ще го съживиш ли? Ако не можеш да го съживиш, поне не го смуцавай! На умрелия човек тъпан бие ли се? Ако може да чуе, удрий тогава колкото искаш, ако не може да чуе, поне времето си не хаби. 136-330

Какво значение имат за вас погребалните речи, които са му държали? Какво значение има това, че на погребението му присъствували видни хора? Какво от това? Важно е дали има на погребението му хора, на които тай е направил поне едно добро. Според мене, на погребението могат да ходят само онези хора, на които покойният е направил добро. Днес придружават умрелия онези, които имат да му дават. Като го изпращат, те казват: Хайде, добър ти път, но молим ти се, да не подадеш някакъв протест срещу нас и в другия свят, че и оттам да ни мъчат. - Затова, именно, длъжниците държат надгробни речи на своя кредитор. 34-4

Няма защо да умираш, да плачеш за мене, да ме погребваш - ще живееш за мене! 114-208

Щом дойде смъртта, човек всичко дава, остава други да се ползват от неговите богатства. 141-70

ВРЪЗКА С УМРЕЛИТЕ

Отиваме си вече, заминаваме си за другия свят и от там ще ви се обадим. - Някой казва: не, като отида в онзи свят, няма да се обръщам към света, но ще се обърнете към своите приятели. 126-23

Вие питате защо вашите близки не са обаждат от онзи свят. - Как ще се обади? - Докато бил на Земята, всички го гонили, измъчвали. Сега, след като се освободил от мъчнотиите на Земята, той не иска да си спомня за нея. 145-107

Хората могат да се разбират само тогава, когато живеят в една и съща среда. Между умрелите и живите хора не може да има връзка. Умрели не могат да се разбират напълно с нас. Те не се интересуват от нашия живот. Понеже им липсва физическо тяло, нямат такива нужди, каквито имаме ние, затова не ги интересуват въпроси, които се отнасят до физическото тяло. Ние се грижим за нещата, докато имаме нужда от тях. Може ли някой ваш близък, който е заминал за другия свят, да се грижи за вас тъй, както когато е бил на Земята? 125-207

Хората плачат, като изгубят своите близки. Те плачат, защото не знаят къде е отишъл. Чрез тях плаче онзи, който е заминал. 143-364

Когато умре някой, близките му плачат; когато се роди дете, всички се радват. В някой народи е точно обратно: когато някой умре, там се радват; когато някой се роди - плачат. Според нас, правилно е и когато умира човек, и когато се ражда, да се радваме. 21-26

Онзи и този свят е едно и също нещо. Достатъчно е да погледнете с окоето на ясновидеца, да видите, колко много същества от невидимия свят ви обикалят. Много от вашите скърби и радости се дължат на тях. 143-364

Искате ли да влезете във връзка с вашите заминали майка или баща, вие можете да направите следният опит. Влезте в стаята си, затворете добре прозорците, за да не влиза от вън вятър или някакъв шум, който да пречи на опита и концентрирайте малко мислите си към майка си, например, като си представите един от нейните добри черти и така почакайте 15-20 минути. Като мине това време, вие ще усетите една лека, приятна хладина около вас, която се приближава към лицето ви и ви милва. Това е майка ви, която не е в сила да ви помилва. По този начин тя ви запитва: „Синко, защо ме викаш?“ 13-71

Ще дойде ден, когато хората ще се съобщават със своите близки, заминали за другия свят. Те ще знаят последните новини от онзи свят. За сега съобщенията с онзи свят не са усъвършенствани, вследствие на което тамошните жители мълчат. 143-339

Умрелите никога не обичат да се говори лошо за тях, да се подхвърлят лоши мисли за тях. - Защо? - Защото и без това те самите се съдят. Те виждат своите грешки и страдат. Ако пък са ви направили някакво добро, дръжте в ума си само и винаги това добро. 0-8.9.91

Оттук ще им правят помен. Тежко ти да чакаш от тук да ти изпратят четири-пет пъти през годината по един колет. Ще чакаш да дойде задушница, да се съберат душите на едно място и да раздават за тях. За просветения човек идеята за раздаване за душите е заблуда. 114-209

Съветвам ви, на гроба на всеки от вас, на близките ви, да се посява **ЖИТО**. 0-31.1.87

Мнозина мислят, че душите на умрелите отиват далеч някъде и прекъсват връзката си със своите близки. Не, когато майката замине за другия свят, душата ѝ влиза в душите на децата и продължава да живее. Докато е живяла на Земята, тя е била слугиня, а в онзи свят тя става господарка, оттам диктува и нарежда работите. 142-309

Светът е пъпен с ненапреднали души, които трябва да се осветлят. И ние, които живеем тука на Земята, трябва да имаме толкова светла мисъл, че да осветлим всички тия души да им дадем подтик да се развиват. В тези религиозни събрания, които стават тук, около всеки един от вас има много ненапреднали души, които искат да се осветлят, да се повдигнат. Някой път се усещате скръбни, песимистично настроени. Това са души, които обикалят около вас и искат да им помогнете. Те хлопат на вашите врати и казват: помогнете ни! - Вие казвате: не зная какво ми става, много ми е тежко. - Това са вашите деди и прадеди, които ви искат помощ. 96.3-34

И умрелият говори, но по друг начин. Той влиза във вас и там говори. 91-22

Вашите заминали се вливат във вас и ви предават от своята светлина, топлина и сила. Ако между баща ви и вас има добра връзка, т.е., ако се обичате, като замине за другия свят, той ще се влее във вас и ще увеличи светлината на ума ви, топлината на сърцето ви и силата на тялото ви. Ако не се обичате, той пак ще се влее във вас, но ще изпитате понижаване в светлината на ума ви, в топлината на сърцето ви и в силата на вашето тяло. Също става и при заминаване

на ваши приятели или неприятели. Който заминава за онзи свят, трябва да повдигне температурата на ближните си, а не да я понижи. 145-132

Ако има дори един човек, с когото не сте се помирили, той ще ви бъде спънка, да вървите в духовния свят. 0-7.2.91

Вие мислите, че вашите заминали са на онзи свят, и устройвате сеанси, да ги видите. Вие можете да видите само онзи, когото обичате. Вие можете да видите само свободния, силния, светлия и добрия, 142-30

Но къде са заминалите за онзи свят? - Те са стопени, както ледът се топи и превръща във вода. - Губи ли се водата? - Водата не се губи, но се влива в широкото море. 145-132

Заминалият за онзи свят не остава там, а продължава да живее в сърцата, в умовете, в душите и в духовете на своите братя, останали на Земята. 142-309

ВРЪЗКА С БОГА

Като дойде смъртта при вас и започне да ви говори, кажете й: Ти не знаеш, че аз обичам Бога? Ако те обикна, знаеш ли какво ще стане с мене? Ще хвъркна някъде в пространството, ще се отдалеча от центъра на живота. 145-147

Само когато излезеш извън тази среда, като минеш през вратата, която се нарича „смърт“, когато „умреш“, само тогава ще познаеш какво нещо е Бог. 3-190

Хората трябва да се убедят в мисълта да обичат Бога. Да обичаш Бога, това значи да Го виждаш в хората. Тогава смъртта няма да царува на Земята. 70-137

Бъдещето носи живот и свобода на хората, а не смърт и ограничаване. 70-56

ВЕЧЕН ЖИВОТ

БЕЗСМЪРТИЕ

Всеки търси щастието, защото чрез него той ще придобие елементите на безсмъртието. Докато умира, човек не може да бъде щастлив. Щом престане да умира, той е щастлив. За да бъде щастлив, човек трябва да знае, че няма да умира, но само ще се видоизменя и от млад ще става възрастен, и от възрастен - пак млад. Като научи законите на безсмъртието, човек може да се подмладява, когато пожелае. 21-19

Невъзможно е човек да умре. - Кога? - Когато е абсолютно праведен. Възможно е човек да умре. - Кога? - Когато е абсолютно грешен. Животът и смъртта са в зависимост от спазването на великите закони на природата. Ако спазва тия закони в абсолютния смисъл на думата, човек е дошъл до безсмъртието. Не ги ли спазва, той живее в областта на смъртта. 87-219

Всички хора се стремят към живота, искат да избегнат смъртта. 83-99

Човек живее и след смъртта. Значи смъртта не е в състояние да отнеме живота. 86-365

Всеки трябва да се стреми не към дълг, но към безсмъртен живот, да разбира елементите на този живот. 15-92

Аз говоря за разумността, която е свързана с Божията Мъдрост дотолкова, доколкото човек има свобода и Божествена Любов, тя ще може да се всели в душата му. Той ще бъде богат и ще има всички условия за придобиване на онова благо, което Бог му е дал. Любовта е от един вечен произход, тя не може да живее между смъртни хора. Безсмъртието не може да живее в смъртното. Дотогава, докато живеете, Любовта не може да живее във вас, защото всеки грях е смърт.

Например в даден момент един човек греши. Какво става с него? - Той умира. После направи едно добро. Какво става в този случай с него? - Оживява. Така той постоянно умира, оживява, умира, оживява, минава през такива последователни процеси, докато най-после намира великия закон, с който урежда всички свои връзки, които го поставят в състояние на безсмъртие. **126-6**

Човек е дошъл на Земята да учи, да придобие вечен живот на безсмъртие. **144-269**

Ще дойде ден, когато ще влязат в областта на безсмъртието. **83-99**

Да знаем, че смърт няма. Човешката душа, човешкото съзнание не умира. Промяна на човешкото тяло става, формата се променя, но това не е съществено. Това е един факт, в който няма никакво изключение. **120-43**

Природата има предвид да усъвършенствува човека, да го направи безсмъртен. **86-54**

Безсмъртието, това е стремежът на човешката душа, идеал, към който тя се стреми и желае всякога да го осъществи. **3-109**

Какво се иска от човека, за да стане безсмъртен? - Иска ли да стане безсмъртен, човек трябва да измени напълно своя мироглед. Нов мироглед, ново разбиране, нов морал е нужен на човека, за да придобие безсмъртие. **86-54**

Разумният живот е живот на безсмъртие. **133-88**

Докато живее само за плътта си, човек никога не може да придобие безсмъртие. **140-18**

Човек още не е господар на положението си. Трябва да минат хиляди години още, докато душата на човека остане завинаги да живее в неговото тяло. Това означава истинско въплътяване. Тогава човек става господар на положението си, той става светия. **47-164**

По тяло всички ще умрем, ще се стопим. Безсмъртието е качество на човешката душа, а не на човешкото тяло. **6-192**

Човешкият живот е живот на постоянно разрушение, а Божественият живот е живот на постоянно съграждане. **40.14-18**

Човешкото разрушава, а Божественото съгражда. Тия два живота паралелно вървят, докато един ден Божественото включва човешкото вътре; тогава ще дойде вътрешна хармония и ще минеш от едно състояние в друго, ще минеш от смърт към живот. **40.14-19**

Ако вие не успеете да превърнете вашия ограничен живот в безграничен, той завинаги ще остане обикновен, материален живот. **47-из**

Важно е човек да намери такава идея, която да го направи безсмъртен. 87-69

Умът е който продължава живота. Ако човек мисли правилно, удължава живота си. o 18.11.89

Ние нямаме и религия, която да внася безсмъртие у човека. Онзи, който е намерил тази връзка, Любовта да действа в душата му и Мъдростта в ума му, той има религия, той разбира закона и самото безсмъртие. Тази религия ни прави подобни на Бога. Как може да бъде човек подобен на Бога. Да не умира, защото Бог е безсмъртен. Та и Христос казва „Бъдете съвършени, както е Отец ваш съвършен“, а не може да бъде човек безсмъртен, ако не е съвършен. Ще попита някой: Ами защо светиите умряха? - Защото понесоха греховете на хората. Когато се освободим от грехове, ние не ще умираме, а ще дойдем в онова положение, което е същината на туй учение - живеене в любов и мъдрост. Човек, който няма тази Мирова Любов, не може да бъде религиозен и безсмъртен. Според туй определение, схващайте ме добре, да не умираш значи да ти е еднакво радостно и когато страдаш, и когато се радваш; да ти е еднакво, когато губиш и когато печелиш. 115-11

Човешката душа живее на Земята, за да намери пътя на безсмъртието. **3-109**

Безсмъртието е равновесие на нещата, на силите, които действат в природата. Смъртта е загубване на това равновесие. **3-109**

Безсмъртният трябва да бъде готов на всичко. Каквото и да се случи в живота му, по негова воля, или вън от него, той трябва да го приеме с готовност. 86-54

Безсмъртието заключава в себе си съединение, хармония; смъртта - разединение, несъгласие, дисхармония. **3-109**

Свободата, безсмъртието, моралът са идеали, към които човешката душа се стреми. Ще дойде ден, когато човек ще постигне идеалите на своята душа. 86-98

Човек може да измени клетките на своето тяло и да живее колкото иска, стига да узнае съединителното равновесие на нещата, което и било известно на древните народи. Безсмъртието е едно устойчиво първично съединение. 0-8.11.90

Път без страх, истина без съмнение и живот без страдание - това е безсмъртие. 136-39

Безсмъртният живот се отличава по това, че той никога не гасне. 47-23

Любовта, мъдростта, правдата, истината, добродетелта са качества, сили, способности, присъщи на безсмъртния живот. 47-23

Хиляди, милиони ученици са учили преди нас в земните училища, но какво особено са научили? - Кой е научил нещо повече от другите, той е минал в нова област на живота - в живота на безсмъртието. 47-24

Който влезе в безсмъртието, той се стреми вече към съвършенство. Не е въпрос, дали може лесно да постигне съвършенство, важно е човек да се стреми към съвършенство, а що се отнася до великите добродетели на живота: любов, мъдрост, истина, правда, доброта - те постепенно ще дойдат и ще живеят заедно с него. 47-24

Човек, който има за основа любовта, мъдростта и истината - трите велики принципа - никога не умира. 36-90

Животът е безсмъртен само в любовта. 70-200

Животът на любовта носи безсмъртие на човека. И в огън да влезе, любещият човек пак жив ще остане. 142-231

Човек, който е разбрал любовта, става безсмъртен. 190-5

Докато не познаваме любовта, смъртта царува. Щом познаем любовта, безсмъртието царува. 145-147

Щом дойдем до любовта, до безсмъртието, ние цитираме стиха, който Христос е казал: „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си проводил.“ 145-147

Следователно живеете в любовта, за да станат телата ви безсмъртни. Значи, когато любовта обхване цялото тяло на човека и започне да работи в неговия ум, в неговото сърце, в неговата душа и неговия дух, той става безсмъртен. Само безсмъртният може да бъде поканен в **ДРУГИЯ** СВЯТ. 145-62

Какво носи любовта? - Живот. Какво носи безлюбието? - Смърт. Който обича смъртните хора, смъртен става. Баща, който обича само синовете си, става като тях. Ако искаш да станеш безсмъртен, трябва да обичаш Бога. Затова е казано да възлюбиш Господа с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкото си сърце и с всичкия си ум. Христос обичаше Бога и в името на тая любов възлюби и хората. За тази любов Той се пожертва за човечеството и пое неговите грехове. Най-после - Той възкръсна, с което показа на хората, че като обичаше Безсмъртния, и Той стана безсмъртен. Вие мислите, че ако обикнете света, ще се повдигнете. Не е било и няма да бъде - да обичаш света, и той да не те изяде. Това не е закон, а наредба. Следователно, ако искаш да станеш безсмъртен, обичай Бога, обичай светиите, добрите и безсмъртните хора. 70-137

Съществуват три чисти неща: Божията мисъл, Божията любов и Божията истина. Без Божията любов, без Божията мъдрост и без Божията истина не съществува чистота. Без тях няма обнова, никакво подмладяване не може да става. Без тях няма безсмъртие. Безсмъртието съществува в пълната любов, пълната светлина, в пълната, абсолютна свобода. Да бъдеш безсмъртен, това значи да запазиш ценното, което си придобил в живота. Безсмъртието има определено отношение към Бога. Той е негов съработник. Откаже ли да работи с Бога заедно, той слиза в долината на смъртта, дето нещастията се редуват, както денят и нощта. **70-104**

И тъй, мислете първо за Бога. В това се крие безсмъртието на човека. Любовта към Бога ражда живот, любовта към хората ражда смърт. **70-140**

Безсмъртието е вложено в човека, но той не знае как да бутне това бутонче, да го раздвижи. **0-1.9.87**

На какво се дължи безсмъртието? - На добродетелите и способностите на човека. Защото само те го следват във вечността. **84-59**

Който се храни физически, духовно и умствено с чиста и доброкачествена храна, в него има условие за безсмъртие. **84-59**

Когато човек страда, добива Божествен баланс - безсмъртие. **0-1.12.86**

За да придобие безсмъртие, той трябва да воюва, да се освободи от робството, от ограниченията на смъртта. **37-269**

Пробуждане на съзнанието води към безсмъртие. Само безсмъртният разбира Божествения език на нещата. **20-155**

Ако хората биха приели Христовото учение, грях нямаше да имат и щяха да станат безсмъртни. Сега понеже живеят повече в магнетичната любов, грехове имат и смъртта ги дебне. **26-102**

Безсмъртен е онзи, който от нищо не се смущава, който не нарушава своя вътрешен мир. **56-137**

Хванете ли здраво щастието, вие ще влезете в безсмъртния живот. Влезете ли в безсмъртния живот, това не значи още, че всички сте разбрали. Не, безсмъртният живот изисква още повече работа, усилия, отколкото временният живот. Защото, ако не работите, вие можете да го изгубите. И в безсмъртния живот нещата не се постигат моментално. И там човек трябва да работи, да се развива, да учи. Той не може изведнъж да обхване този широк свят около себе си. Работа се изисква **ОТ ВСИЧКИ. 47-33**

Сега се явява въпрос, какво да прави човек, като влезе в безсмъртието. За това не мислете. Много работи има човек, но важно е да работи с любов. Щом има любов към Бога, животът му ще се осмисли. Той ще живее вечно, без да се отегчи. Той е влязъл вече в Божествения ден на живота, той обича всички и всички го обичат. **145-183**

Ние трябва да се учим постоянно, да намерим ония условия, при които безсмъртието може да съществува. **3-109**

Като има любов и мъдрост в себе си, човек има условия за придобиване на безсмъртието. **21-124**

Безсмъртие се урегулира от един велик Божествен закон, закон, който човек трябва да проучи и приложи във всички области на своя **ЖИВОТ**. **3-109**

Които са спазили великите Божии закони, те живеят вечно. **13-163**

В Божественото начало се крие вечният живот, безсмъртието, красотата и смисъла на живота. **35-112**

Седмото тяло е на любовта. Когато се облече в тялото на любовта, най-красивото и съвършено тяло, човек може да се яви пред Бога. Дрехата на любовта включва в себе си дрехата на мъдростта и на истината. Който се е облякъл в трицветната дреха на любовта, мъдростта и на истината, той е опитал топлината на любовта, светлината на знанието и на мъдростта, както и силата и свободата на истината. Да облече човек дрехата на Великата Любов, Мъдрост и Истина, това значи да е придобил вечния живот, т.е. живота на безсмъртието, който познавали старите алхимици. **63-15**

Да бъдеш безсмъртен, това значи да запазиш ценното, което си придобил в живота. Безсмъртието има определено отношение към Бога. Той е негов съработник. **70-105**

Средата за всички същества и за нашата душа е Бог; елементът, който носи живот в себе си, е Христос, а условията, които спомагат за проявяването на живота, седят в Духа Свети. **3-189**

Думата „вечен“ се отнася за духовния свят, подразбира в себе си материали, от които може да се съгради безсмъртен живот. **3-187**

Човешкото тяло нито е устроено още, нито е организирано. Един ден то ще се устрои добре, тогава душата му ще се въплъти напълно в него и човек ще стане безсмъртен. **0-20.5.89**

Когато душата възприеме безсмъртието, то е условие, закон и тялото ще бъде безсмъртно. **6-192**

В бъдеще, когато започнем да образуваме храната си от слънчевите лъчи, ще бъдем безсмъртни. Дотогава, докато изваждаме за храна сокове от Земята, ще умираме. Един ден ще имаме растения, които ще възприемат енергия направо от слънцето, тогава ще имаме условия за безсмъртие. И сега може, но се искат неимоверни усилия. 0-10.11.89

Човек трябва да се стреми към вътрешно безсмъртие, а не към външно. При сегашните условия на живота човек външно е смъртен. За да придобие безсмъртие, той трябва да се запознае с онези методи, чрез които Духът го ръководи. 141-15

Задачата на новото учение се заключава именно в това, да освободи човешкия дух, да направи човека безсмъртен. 35-411

Истинската наука е онази, която може да освободи човека от вечния страх и безпокойствие за живота си и да каже: Аз съм от онези хора, които не умират. Мога да се изменя, но не и да умра. 137-89

Иде нова, възходяща вълна в света, която трябва да се използва. „Близо е лятото“. За кой? - За онези, които искат да бъдат здрави, да се подмладят, да придобият щастие, да разберат смисъла на живота, да станат безсмъртни. 35-388

Новият човек е човек на безсмъртието, на Вечния живот. 83-87

Човек, който се стреми към нов живот, той влиза в нова област - в зоната на безсмъртието, дето отношенията между хората са съвсем нови. Тия отношения са съвсем чисти. 130-24

ВЕЧНА МЛАДОСТ

Нов свят, нови условия идат. Вие трябва да бъдете млади, да се пригледите към новите условия. 145-111

Външно човек може да остарее, да побелее, но вътрешно той остава малко дете. Следователно дръж се за това, което не остарява. 136-347

Влезе ли човек в Божествения живот, той никога не остарява, но всякога е бодър и свеж. 45-103

Под „младост“ разбирам изгряване на живота. 105-3

Няма съществуване, от каквато йерархия да е, като стъпи на Земята, да не облече дрехата на младостта. 105-7

Едно нещо поддържа съзнанието на човека - идеята за младостта. Човек трябва да бъде млад. - Какво означава младостта? Какво значи да бъдеш млад? - Да си млад, това значи да любиш. Да имаш любов в себе си, значи да имаш живот. 105-3

Всеки може да бъде млад - от него зависи. Младостта е в съзнанието на човека. Достатъчно е човек да се чувства млад за да бъде такъв. Щом се чувства млад, той има силата и духа на младия и проявява неговите качества. Едно от качества на младия е неговата работоспособност. 59-211

Младият е всякога доволен и богат. 81-7

Младият е извор, който дава изобилно. 81 -7

По какво се отличават младите? - Младите лесно изправят погрешките си. Младият лесно пада и лесно става. Той е като детето. Като падне, показват му един орех и той става. Той е пъргав и подвижен, лесно се огъва. 70-193

Младият вярва в силите си. Когато заболее, скоро оздравява. 70-160

Той яде сладко. 70-39

Лесно се примирява с мъчнотиите. 36-75

Използвайте всичко онова, което носи младостта. 36-19

ПОДМЛАДЯВАНЕ

Някои учени казват, че една от причините за остаряването се дължи на отслабване на нервната система, отслабване на общата дейтелност на организма, вследствие на което става голямо натрупване в мускулите, в ставите и т.н. И туй е вярно, но за стария е важно това, че той е натоварен с много излишни неща. Казвам: когато човек започне да остарява, това показва, че той е много забогатял, много е натоварен, вследствие на което едва се движи. Ако свали товара от колата си, той ще почне да се движи. 133-13

Човек не остарява само по своя собствена вина. Хиляди поколения са живели нередовен живот, в който са изгубили всичко най-свещено в себе си, и днес тия души, изостанали в своето развитие, пъшкат, страдат, чувстват се остарели. Казвате: какво общо имат тия души с него? - Те са свързани кармически с него и, докато той не изправи отношенията си към Бога, винаги ще се намира под тяхното влияние. Днес, по обратен начин ще си внушавате, че и 500 години да живеете,

вие пак можете да бъдете млади и свежи. Младостта на човека не седи във външните промени, но в полета на неговата душа и мощността на неговия дух. **76.6-36**

Стрежете се към подмладяване, за да запазите енергиите на организма **СИ. 83-31**

Необходимо е за всинца ви подмладяване, възстановяване на човешките **СИЛИ. 126-23**

Всичко в природата говори за младостта. **36-19**

Какво означава подмладяването? - Представи си, че твоята стая е малка, тясна и ниска. Искаш да се подмладиш. Това значи да напуснеш тая стая и да влезеш в нова, по-широка, по-дълга и по-висока. Светла, голяма трябва да бъде стаята ти, а ти трябва да бъдеш здрав. **70-165**

Най-лесната работа е да се подмладиш. 191-242

Започни да служиш на ближния си съзнателно и с любов. Ето един от законите на подмладяването. 191-243

Всеки трябва да има желание да се подмлади. 36-12

Ще пожелаеш да се подмладиш - и ще се подмладиш. 70-92

Ако пожелае човек, лесно може да се подмлади. - Как? - Чрез волята си. Достатъчно е да си внуши някаква положителна, права мисъл, за да разбие всички отрицателни мисли, които е придобил чрез самовнушение. 145-200

Лесно можеш да се подмладиш, ако не допуснеш никаква отрицателна мисъл в ума си. 64-213

Старият човек е натоварен с много противоречия. Искате да се подмладите, трябва да се освободите от противоречията в живота си. 133-13

Когато човек има наченки на живот в себе си, той се подмладява. Без младостта живот не иде. 105-35

Човек е дошъл на Земята, да научи методите за обновяване, за подмладяване на тялото. 142-342

Старият човек, ако разбира законите на разумността, и в този живот може да се подмлади, да продължи живота си на **120,200,300 години.0-30.9.86**

Вие сте остарели, защото много кал се е хвърлило върху вас, пък и вие сами сте се каляли. Изчистете калта и ще се подмладите. 0-30.7.87

Често се говори за подмладяването, обаче съвременните хора имат ограничено разбиране за него. Човек е млад, докато мисли и чувства право. Щом престане да мисли и чувства право, той остарява. 70-158

Благодарността и признателността на човека **за** всички блага, които му се дадени, го подмладяват. **63-176**

С груби желания и постъпки надалеч не може **да** се отиде. С такива мисли, чувства и постъпки не можеш да се подмладиш. **70-165**

Оня, който не допуска излишни мисли и желания в съзнанието си, придобива знания, без да губи силата си. Той запазва своята бодрост за дълги години и живее с радост. Това значи да запази човек младостта **си**. **36-75**

В движението е подмладяването. **0-14.10.88**

Докато работи, човек е млад. Щом престане да работи, той остарява. **70-158**

Човек трябва да се подмладява вечно, постоянно. Това подразбира вечен интерес към новото. **36-6**

Той трябва да се стреми към новото, което носи в себе си вечна младост. **141-85**

Всеки ден да внася нещо ново в живота си. В това седи истинското подмладяване. **141-30**

Ако старият придобие вяра в новото, подмладява се. **145-130**

Които живеят в новото, са млади. **145-130**

Новото учение носи идеи, които подмладяват и обновяват човека. **36-12**

Новото носи в себе си Божията Любов. Който **вярва** в тази Любов и я прилага, той ще се подмлади. **145-130**

Пътят, по който вървите, не води към подмладяване. И сто години да живеете, не можете да се подмладите. Подмладяването става по съвсем други закони. Човек може да се подмлади, но ако живее по закона на любовта. Вие още не разбирате този закон, нямате ясна представа за него. **70-136**

Любовта е причина за вечното подмладяване, за вечното обновяване на човешката душа. **145-61**

Любовта прави човека млад. Имаш ли любов - подмладяваш се. **122-160**

Когато любовта започне да работи в човека, тя произвежда следните промени: първо тя лекува човека: второ, тя го подмладява. **49-176**

Когато любовта проникне в сърцето на човека, тя засилва неговите жлези и той се подмладява. Докато човек обича хората, жлезите му са активни и той има условия да се подмладява. **142-335**

Защо да съм млад? - За да придобиеш любовта. **145-37**

Когато човек чрез своята любов весели Господа, подмладява се. **122-89**

Вложете надеждата и любовта, за да се подмладите. Като ставате от сън, кажете си: Ще се подмладя. **39-19**

Искате ли да се подмладите, направете следния опит. Ако сте човек на 50-60 годишна възраст, всяка вечер, като си легнете, кажете на себе си: Утре ще бъда с пет години по-млад, отколкото съм днес. Правете този опит цяла седмица. Ако сте успели да вложите тази мисъл в подсъзнанието си, в края на седмицата наистина ще бъдете с пет години по-млади. Така правете няколко седмици наред, докато толкова се подмладите, че стигнете до 25-годишна възраст. **142-343**

Защо с внушение човек да не може да се подмлади? - Прекарватے ръката си често около тялото с мисъл за подмладяване и се подмладявате. **0-17.4.87**

Кажеш ли, че ще се подмладиш, желанията ти ще се изменят. **36-19**

Вярата подмладява. Ще вярваш, за да се обновиш и подмладиш. **104-270**

Подмладяването зависи от твоята интензивна мисъл: Колкото по-интензивна е мисълта ти, толкова по-скоро можеш да се подмладиш. **0-4.10.87**

Щом престанат хората да те обичат, ти остаряваш. За да се подмладиш, ти ги обикни. Обичайте младите, за да се подмладите. **0-10.10.88**

Всеки ден мислете за подмладяването. **0-10.10.88**

Докато имаш любов в себе си, всякога ще живееш; щом изгубиш любовта си, ще умреш. **105-3**

Каже ли младият, че и без любов може, той умира. **105-4**

Днес от всички хора се иска приложение на доброто в живота като нов начин за подмладяване, за засилване на способностите, за закрепване на здравето. **86-25**

Доброто е закон за подмладяване. **0-26.11.88**

Които искат да се подмладят, да правят добро. **0-11.10.88**

Когато умният човек започне да служи на ближния си, той е вече на път да се подмлади. **191-243**

Ако човек изключи от себе си насието, лъжата и злото, той ще се свърже с Божественото начало в себе си; тогава всички болести, всички недъзи в тялото, умът и сърцето ще изчезнат. Те ще се съблекат от нас така, както змията съблича кожата си. Тогава у нас ще влезе нещо ново - нова мисъл, ново чувство, които ще ни подмладят. Подмладим ли се ние и светът около нас ще се преобрази. Пречките, които дотогава са съществували в ума и сърцето ни, ще се премахнат, и ще почувстваме доброто във всичката му вътрешна красота.. **134-37**

Благодарността оживява, възраства и подмладява. **0-8.5.87**

Не дръжте нито своите, нито чуждите погрешки в ума си. Това е метод за подмладяване. **0-17.11.88**

Като млад няма да мислиш само за радостта и удоволствието, но доброволно ще приемеш страданието. **105-11**

Първо, човек се облича с дрехата на младостта. Тази дреха наричат дреха на страданието. Ето защо, който не може да облече тази дреха, не може да се подмлади, не може да се нарече млад. Това е закон. **105-7**

Вечно творчество, вечно подмладяване, вечно прераждане - в тия думи се крие смисълът на живота **36-6**

Младостта се вижда главно в лицето. Някой се погледне в огледалото и казва: Млад съм, няма защо да се подмладявам! - Това е неразбиране на младостта. Не е млад оня, който не живее чист живот. **70-158**

Как може човек да се подмлади? Как може да направи косите си черни? - За да боядиса косата си, човек трябва да внесе в ума си светли мисли, а в сърцето си - благородни, възвишени чувства. Същевременно нека употребява цяла година или година и половина коприва. Като яде коприва, косата му ще почернее. Всички възможности се крият в мисълта. Тя регулира функциите на органите в човешкото тяло. Тя регулира всички системи в човека. Щом човек изправи мисълта си и функциите на неговите системи се оправят. **59-297**

Пита ме някой как ще се подмлади. Казвам: Ще се подмладиш, като се върнеш при Бога. Само така ще се подмладиш. Много пъти ще влизаш и излизаш от Бога. Ония, които очакват Господа, ще се обновят и подмладят, както ония, които очакват слънцето. **70-98**

Писанието казва „Който уповават на Господа, те ще се подмладят, а телата им ще се обновят.“ Който живее в Бога, той никога не остарява, той придобива вечен живот. Христос казва: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единаго Истиннаго Бога.“ Който познава Бога, той никога не остарява, никога не умира. **132-25**

Ако не познавате Бога, Който е вътре във вас, Който ви е дал живот, вие не можете да познаете и да разберете окръжаващите неща. Ако разберете това, което днес ви говоря, всички ще се подмладите. Всички ще станете млади, без никакви бръчки по лицето, без никакви гърбици. Ще станете на 33 години. **145-289**

Ще обичаш Бога, за да се подмладиш. **0-13.10.88**

Който вярва в Божията Любов и я прилага, той ще се подмлади. Който не вярва в любовта, живее в старото. В широк смисъл казано: Които живеят в старото, са стари хора. Които живеят в новото, са млади хора. Ако младият изгуби вярата в новото, остарява; ако старият придобие вяра в новото, подмладява се. **145-130**

За утеха някои казват, че като се преродят втори път, тогава ще се подмладят. Ако сега не се подмладят, и в другото прераждане няма да се подмладят. 145-130

И на хиляди и милиони години да е ангелът, е всякога млад, защото при всички условия се учи. Искате ли да останете вечно млади, учете се от всичко. 145-36

Щом умът е светъл и съзнанието будно, човек се подмладява. 0-11.10.88

Подмладяването седи главно в новите възгледи, в новата и права **МИСЪЛ**. 133-12

Смисълът на човешкия живот седи във вечното подмладяване. Като се подмладява, човек се освобождава от своите стари възгледи. 142-408

Старият е вода в покой. Дадеш ли ѝ наклон, тя става подвижна. Така старият се подмладява. - Остаряхме вече! - Вие сте вода в покой, в равновесие. Как ще се подмладите? - Като ви се даде наклон или като се изпарите. - Що е изпарението? - Заминаване в другия свят. **102-98**

Подмладяването е вечен процес. Затова казваме, че вечното подмладяване е Божествен процес. **70-203**

Дядо ти остарял, баба ти остаряла; майка ти и баща ти остаряли, и ти ще остарееш като тях. Но за да не остаряваш, трябва да прекъснеш връзката си със своята наследственост. Когато червеят се превръща в пеперуда, остарява ли? Като червей остарява, но като пеперуда, той се подмладява. Ето защо като дойдете до старостта, напуснете я. Червей си, стани пашкул и после излез от пашкула, като пеперуда, обновена готова за нов живот. Останеш ли в положението на червей, гъсеница, непременно ще остарееш и ще умреш, без да разбереш законите на живота. Приеми новите закони, които Бог ти е посочил, и стани пеперуда. Така ти ще излезеш от закона на старостта и ще се подмладиш. Ако очакваме всичко на Господа, той сам няма да ни направи на пашкули. Той ще ни даде правила, сами да се обърнем на пашкули. Сега на вас казвам: направете пашкула си и ще видите, че и най-добрите професори ще дойдат да ви помагат. Ако не го направите,

никой няма да ви помага. Вие ще бъдете обикновени хора. Затова се казва: "Бъдете винаги в съгласие с Божественото, и никога не се разколебайте." **67-180**

Искам всички да се подмладите и по ум, и по сърце, и по душа, и по дух, та и старецът на 100 години като теле да подскача. **120-222**

Когато старият започне да мисли за Бога, той вече се подмладява. Тъй щото, иска ли човек да се подмлади, той трябва да намери такъв обект за мисълта си, който да не остарява. **136-304**

И разбирането ви за стар и млад трябва да си отиде. Всички трябва да се подмладите. Христос казва: „Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие" Млади, нови хора са нужни. **70-121**

Искам всички да бъдете млади: млади в любовта, със знание и със свобода. **70-124**

Влизаме вече в новия свят, в света на децата, в новите възгледи, които носят вътрешна свобода. Само така човек ще се освободи от своите вътрешни недъзи и ще влезе в света на вечната младост, на вечната радост, на вечното блаженство. Това значи да проникне новото, Божественото съзнание в човека. Тогава той става едно с Бога. Тази е неговата задача на Земята. **105-84**

ПРЕЧИСТВАНЕ

Човешкият свят е нечист и трябва да се пречисти. Мъчно се чистят човешките мисли и чувства, затова хората страдат. Бог поглежда към тях, не ги съди, но тихо им нашепва: „Очистете света, в който живеете!" **70-16**

Днес от всеки човек се изисква физическа, сърдечна и умствена чистота. **129-10**

От всички се изисква чистота във всяко отношение. **102-9**

Всяко нещо, което има отношение едновременно и към триете свята, е чисто, възвишено и идеално. Който има отношение само към двата свята, в неговата чистота има една трета примеси. Ако има отношение само към единия свят, две трети са примеси. Тъй щото, задачата на всеки човек е да разглежда своите мисли, чувства и постъпки и да ги пречиства. Докато дойдете до съвършената чистота, благодарете за всичко, което става в живота. **145-41**

Задачата на всеки човек е да очисти тялото си, за да влезе Божествената енергия в него. През мозъка влиза енергията на Божествената

мисъл; през сърцето - енергията на Божествената Любов, а през тялото - Божествената сила. Влезе ли тази енергия в човека, тя започва да работи, да преустройва неговия организъм. 145-307

На всички престои едно коренно, вътрешно пречистване. 129-26

За да се освободят от чуждите тела в своя организъм, хората трябва да мислят право. 145-249

С крилата на мисълта ти можеш да се освободиш от земната кал. **70-233**

Стремете се да замените лошите образи с чисти, картинни образи, за да запазите чистотата на вашето съзнание. 129-29

Иска ли да не греши, човек трябва да държи злото и всички отрицателни прояви на естеството си вън от себе си. Това значи да се очисти от злото. Много работа се иска от човека, докато се справи с жестокостта на своето сърце. И светията минава през големи вътрешни борби, докато се освободи от злото и противоречията в живота. 145-238

Свещен е огънят на любовта. Тя изгаря всичко нечисто. Чистото пък претопява и го превръща в злато. Ако си нечист, стой далеч от любовта, да не те изгори. Ако си чист, влез в любовта, за да те превърне в злато. 145-162

Любовта може да ви подмлади, но ако не живеете в чистота, пак ще остарее. 35-320

Пазете се от отровите, били те физически или психически. Лошите и отрицателните думи са психически отрови, които причиняват големи пакости. Не е лесно човек да се справи с една психическа отрова. 145-231

От вас зависи да пазите абсолютна чистота в целия си живот. Искате ли да бъдете здрави и весели, нека всяко ваше чувство, всяка ваша мисъл и всяко ваше действие да бъдат проникнати от идеята за абсолютна чистота. Само при това положение вие можете да се радвате на Божието благословение. 129-11

ОБНОВЯВАНЕ

Красиво нещо е обновяването. 54-177

Красотата на живота седи във вечното опресняване, или обновяване. **51-11**

Природата постоянно опреснява. Ако въздухът и водата не се опресняваха, щяха да бъдат в постоянен застой, който би се отразил неблагоприятно върху целокупния живот. Като знаете закона за обновяването, приложете го в своя личен живот. 51-180

Дойде ден, краката не държат, ръцете не работят, нервите се разстройват и човек казва: Не зная какво да се прави! - Много просто, човек трябва да се обнови, да научи закона на освобождаването. **70-284**

В Писанието е казано: „Постоянно се обновявайте!“ **51-171**

Вижте какво става с гъсеницата. Тя се превръща в пеперуда, с безброй краски на крилцата си. Ако гъсеницата може да се превърне в пеперуда, с нова дрешка, колко повече мъжът и жената могат да се преобразят. Те могат да постигнат това лесно, понеже носят в себе си Божествени заложби. **145-268**

Всичко старо трябва да се преобрази, да се обнови. **145-268**

Обновяването е вътрешен процес в човека, който внася нещо ново в неговата душа. **51-176**

Всеки трябва да се стреми към вътрешно опресняване, към вътрешно обновяване в живота. **51-171**

Най-важният въпрос за човека е вътрешното обновяване. То седи във връзка с доволството. **51-182**

На всеки човек е дадена известна работа от природата, която той трябва да извърши. Когато не изпълнява службата си както трябва, човек не се обновява. Когато не е верен на своя идеал, човек не се обновява. Когато не е постоянен в своите възвишени мисли и чувства, човек не се обновява. **51-174**

За да се обнови, човек трябва да пречисти в себе си всички Божествени мисли и чувства, които от миналите векове още е изопачил. **51-173**

Обновяване разбирам намаляване на тежестта, която човек е турил върху себе си. Тази тежест се дължи на чрезмерно големи желания, към които човек се стреми. **51-184**

За да се обнови, човек трябва да избягва повторението на нещата, което води към пресищане. **51-174**

От честото повтаряне на известни неща става вътрешно втръсване в човека, вследствие на което се произвежда вътрешна реакция. Дойде ли до тая реакция, човек непременно трябва да се опресни, да се обнови. Като се обнови, той може разумно да си обясни причините за противоречията в живота. **51-171**

На преситения трябва да се отнеме нещо за да се обнови. **51-174**

Отнемането трябва да бъде като външно условие, а не като постоянен вътрешен процес, **51-176**

Този процес се извършва непрекъснато. Няма човек в света, на когото да не е отнето нещо. Това е необходимо, за да дойде обновяването. **51-174**

Турете в ума мисълта, че трябва постоянно да се обновявате. 51-185

По какъвто и да е начин, човек трябва да се обновява. 51-177

Човек **може** да се обновява и при най-неблагоприятни условия. 51-180

Страданията винаги обновяват човека. 51-175

Щом искате да се обновявате, не мислете за окръжаващата среда.

Щом искате да се обновявате, не мислете за времето: дали е облачно, дали вали сняг, или дъжд - нищо друго не мислете, освен за обновяването. 51-177

Обновяването се постига чрез закона на Любовта, за Мъдростта и на Истината. 51-177

Не може да се обновиш, ако не разбереш това, което умът ти носи, сърцето ти носи и силата ти носи. 70-284

Всеки ден, всеки час, всеки момент трябва да се внася нещо ново в мислите и чувствата на човека. Самото обновяване повдига човека. 51-176

Мислите и чувствата се препращат по цялото тяло чрез мозъчната и симпатичната нервна система, така те обновяват човека. 70-106

Да пресъздаде човек ума, сърцето и тялото си, това значи да се обнови. Това не е еднократен процес, а многократен. Човек трябва вечно да се обновява. Значи задачата на всеки човек е да работи за своето вечно обновяване. Това се постига чрез Божията Любов, Мъдрост и Истина. 145-43

Раждането на Земята, както и в другия свят, наричаме процес на обновяване. 70-116

При обновяването на човека взимат участие съществата извън него. 51-180

ПРЕРАЖДАНЕ

КАКВО Е ПРЕРАЖДАНЕ

Всяка душа, още като е умирала, тя е въздъхнала и изпратила чрез един ангел своето оплакване до Бога. В Бога всички живеят. Понеже те живеят в Бога, то щом въздъхнат, Бог протяга ръката си върху тях и казва: „Не бойте се, аз ще ви възвърна живота.“ 8-380

Защо плачеш? - Баща ми умря. - Не плачи, аз ще го върна отново на Земята. Той ще дойде като малко детенце, което ти ще носиш на ръце и ще му се радваш. **145-366**

Мислите ли, че за пръв път идвате на Земята, че за първи път сега се раждате? Не, всички вие имате една дълга история и ако някой ви опише историята, ще ви се види много интересно това, какви сте били в миналото и какви ще бъдете в бъдеще. Това е един велик процес, през който минавате. **120-32**

Как може човек да живее дълго време на Земята? - Чрез прераждането. **145-152**

Какво представя прераждането? - Прераждането е закон на освобождаване на човека от неговите погрешки и заблуждения. **108-155**

Когато се казва, че човек един път само се ражда, това се отнася до Божествения свят, дето има само един дълъг ден, а когато казваме, че човек се преражда много пъти, ние разбираме материалния свят, дето можеш да си реализираш идеите, които Бог е заложил във вас. **13-41**

Прераждането не е закон на материята. Да се преражда човек, това е закон на човешкия дух. **13-41**

Когато човек умира и отново се ражда, това възкресение става само на физическия свят, то се нарича прераждане. **137-30**

Законът за раждането е закон за вечното развитие. Чрез този закон Господ напълно се изявява на нашата душа и чрез него Духът положително работи. Чрез него се проявява и усъвършенства висшето Божествено съзнание у човека. **5-29**

Прераждането е закон за подобряване на живота. Прераждането подразбира прогресиране, всеки ден човек да подобрява условията на своя живот, да работи съзнателно, активно. Когато се ражда, човек трябва да работи, да се повдига; като умира, той ще почива. **142-337**

При всяко прераждане условията трябва да се подобряват. **65-27**

В българския език думата „прераждане“ подразбира преработване на нещата. Значи тук, на Земята, ние не вършим друго, освен преработване на известна опитност, която сме придобили от милиони години. **5-29**

За да се освободи от миналото си, човек трябва да се ражда и преражда много пъти на Земята, което индусите наричат странстване на душата. **13-10**

Защо някои хора не приемат прераждането? - Защото те не искат да изплащат дълговете си, или най-малко не искат да ги признаят. Той прави това, защото интересите му го диктуват. **13-42**

Прераждането е условие за ликвидиране на кармата. **86-339**

Това, което наричат прераждане, не е нищо друго, освен произвеждане на живота върху плочи. В човешкия живот има много плочи. На всяка плоча е написано нещо. Всяка плоча представя един живот. **145-194**

Ако знаете законите на раждането и прераждането, всеки от вас ще може да определи на кое място ще се прероди. Ако някой баща има 5-6 сина, в следния живот той ще се прероди чрез този син, когото най-много обича. Като има предвид това, той оставя на своя любим син най-много наследство: къщи, ниви, пари. Той прави това с користолюбива цел: като дойде втори път на Земята да бъде богат. По същия начин постъпва и майката, която има няколко дъщери. Туй не е за осъждане, защото такъв е вечният план. Това ще се повтаря дотогава, докато човек се изчисти от своя моизъм и от своето користолюбие. При тази користолюбива любов, когато бащата се прероди чрез своя любим син, той ще бъде отгледан от него по всички правила на съвременното възпитание. Той ще тегли от сина си такъв каиш, какъвто никога не е виждал и не е чувал. **130-27**

Много пъти човек се преражда, докато научи уроците на живота. Но това не е лесно. За да се възплъти и да дойде на Земята, човек трябва да се конкурира с милиони души. Един от тях ще се прероди, но докато постигне това, той минава през големи страдания. **145-152**

Праведният обаче никога не умира. Той излиза от една къща и влиза в друга. **108-156**

Човек се ражда и умира докато добие съвършенство, докато добие живота на безсмъртието. Ще дойде ден, когато няма да се ражда и умира, но ще севселява. **0-28.11.86**

Казвам: На всяка страница в Писанието се говори за прераждането, но то се отнася само за онези, които имат очи и могат да виждат, които имат уши и могат да чуват. **13-41**

КОЛКО ПЪТИ СЕ ПРЕРАЖДА ЧОВЕК?

Ще се раждате и прераждате до деня на своето съвършенство. Който много обича Земята, ще се преражда много пъти, докато най-после пожелае да стане съвършен. Ако не станете съвършени, дълго време ще учите на Земята. Ще слизате на Земята, ще се качвате на небето, докато най-после завършите развитието си. Колелото на живота ще се върти дотогава, докато добиете съвършенство. **105-35**

Не само един път, но много пъти човек слиза на Земята, и при това в различни форми: ту като мъж, ту като жена, ту като стар дядо или стара баба, ту като цар и т.н. 74-42

Може би сте идвали на Земята 400-500 пъти. Вие сте носили разни имена, разни форми. **43.15-9**

Вие сте минали най-малко през 30-40 прераждания; женили сте се 30-40 пъти, имали сте много жени, деца; имали сте коне, овце, говеда, Някои от вас са били царе, заповядвали са на хората, а за сега са прости, невежи. **70-53**

Който се е родил от баща и майка, той се ражда и преражда много пъти на Земята. **24-160**

Човек се преражда хиляди и милиони пъти. Започнал своя живот от микроб, увеличавал се, преработвал се, за да се роди най-сетне като човек, в пълния смисъл на думата. Прераждането е процес, а раждането един завършен цикъл от процеси. **5-27**

След колко години се преражда човек? - Който върви по закона на любовта, преражда се след 1500-2000 години; който върви по свой закон, преражда се след 45 години; и най-последно, глупавият се преражда веднага. **108-155**

Нашата задача е да възпитаем и очистим ума си и да облагородим сърцето си. Това не може да се постигне в един, в два, в три, в пет или десет дни и месеци, но се изискват години усилена работа. Някои окултисти твърдят, че за да се постигне това нещо, изискват се поне 777 живота, и то епохални, през които човек да е играл някаква велика роля. Покрай тези животи има още много незабележими. **13-40**

Главата на човека е побеляла от раждания и прераждания. Казват: Докога ще се раждаме и прераждаме? - Докато се научите доброволно да се подчинявате на Божествените закони; докато бъдете тъй неподвижни за злото, като материята, и тъй подвижни за доброто, като живота; докато бъдете тъй разумни, както Духът. **137-96**

Докато изучи законите на физическия свят, човек трябва да мине през 777 прераждания. **145-168**

Глупавият се ражда и преражда, докато стане умен; обикновеният трябва да стане талантлив, гениален, светия, ангел и т.н. **24-160**

Докато живееш в безлюбие, ще се раждаш и прераждаш. Щом дойде Любовта, прераждането престава. Тогава ще влезеш в закона на вселяването. **112-246**

Човек ще се ражда и умира дотогава, докогато започне да различава проявите на умствения, на духовния и на физическия свят. **108-71**

Ще дойде ден, когато тия хора се изправят. Те ще слизат на Земята, ще се качват на небето, докато един ден окончателно решат да заживеят за Бога и приложат Неговото учение. Това може да стане и след осем хиляди години, а може да стане и сега - от човека зависи. Дали по-рано или по-късно ще стане това нещо, зависи от усилието, което човек прави, както и от резултатите на това усилие. **134-78**

ПАК НА ЗЕМЯТА

Хората искат да знаят, като заминат за онзи свят, ще се върнат ли пак на Земята. Ще се върнат, разбира се. - Кога? - Когато изядат храната, която носят със себе си. **87-171**

В училището на смъртта, човек минава четири фази на живота по обратен път. Той започва със старостта, минава през зрялата възраст, юношеството и най-после отново дохожда до детството. Като дете той става толкова малък и лек, че може да мине през най-малката дупчица на училището, което е херметически затворено. Щом влезе във фазата на детството, човек иска вече да бяга. Нищо не е в състояние да го задържи в училището на смъртта. **85-80**

Когато една душа напуска Земята, тя прекарва около 45 години в невидимия свят, дето ѝ се правят подробни изчисления и измервания т.е. определят ѝ хороскопа. Когато решат тази задача, те я пращат на Земята, да реализира своя хороскоп. **86-143**

Когато грешим много, ще бъдем заставени да се прераждаме в плът и кръв. Ще обикаляте тогава около някоя жена или мъж, ще ги молите да ви спасят, да ви създадат ново тяло, но това ще бъде само предговор на страданието. Като поживеете няколко години тук, на Земята, ще отидете наново в пространството, дето ще прекарате известно време, и пак ще дойдете тук на Земята. Син Човечески ще ти проговори и ще ти каже: „Създадох ти отново око, гледай този път, да не го поквариш!“ **5-91**

Щом организъмът умре, клетките се разпръсват из пространството. След време те започват да тъжат един за друг, отново се събират и заживяват заедно. **79-103**

Щом се прероди, започва друга борба - за първенство. Всеки иска да бъде богат, силен, учен, да заема първо място в света. Това са неизбежните пътища в човешкия живот. **145-152**

Ще кажете, че сте виден човек, не искате да минете през участта на всички. Щом сте виден човек, кажете отде идете и накъде отивате! Вие сте дошли на Земята инкогнито, преоблечени в други дрехи, и сами не знаете кой сте и отде идете. Ще кажете, че се познавате. Отчасти само. Ако сте видели един човек в детството му, когато е бил 5-годишно дете, ще го познаете ли днес, когато е станал 120-годишен дядо? Ако в далечното минало си бил цар, а днес си овчар, помниш ли нещо от царуването си? Сега си детрониран цар, но нищо не помниш и мълчиш. **145-177**

Понеже не изпълнил задачата си като цар, днес е дошъл като просяк, да се научи да обръща внимание на малките работи. Той е учил, придобивал знания, но не знаел как да живее. Затова Бог го направил просяк. Когато бил цар в миналото някога, не е служвал на хората. Как им услужва? - Развива тяхното милосърдие. **92-308**

Когато човек изпадне в по-низко положение, отколкото някога е бил, започва да се срамува и не иска да влиза между хората, да не го познаят, да не си спомнят, че някога той е бил при по-високо положение, отколкото днес. Казвам: Не се стеснявайте. Влизайте свободно между хората, никой не помни вашето високо положение, никой няма да ви познае. Добре, че хората не помнят нито своето минало, нито вашето, за да бъдете неизвестни един за друг, да можете свободно да серазвивате. **108-102**

Когато мислите, че имате много идеи, вие сте в закона на прераждането. **5-31**

Някой казва, че каквото не е могъл да постигне в тоя живот, ще го постигне в бъдеще, в друго прераждане. Защо да не се преродиш още днес? Всяко желание за постигане на нещо добро показва, че ти си се преродил вече. **36-15**

Използвайте условията, които ви се дават. Мнозина от вас казват: В другото прераждане. - Дали ще се преродят, е въпрос, не е сигурно това, понеже за прераждането има голяма конкуренция. Може да попаднете в една група, където не всички се прераждат в едно и също време, а има и голямо чакане. Всеки иска да слезе на Земята, да си оправи грешките и сметките. С години се случва да се чака. **0-8.5.91**

Бог ви е дал дарби, но вие чакате да се преродите втори път или трети път. Сега сте преродени. Използвайте този живот. Като сегашния

живот никога няма да намерите. Следващия живот като дойдете, съвсем други ще са условията. 0-2.10.86

Казвате: Да оставим възпитанието за бъдещето, когато се преродим. - Ти сега си прероден и нищо не си научил. Каква е вероятността, че като се преродиш втори път, ще бъдеш по-добре? Ако в бъдеще се родиш при по-лоши условия? Днешният ден е най-добър: той носи най-добрите условия за човека. 70-196

Ще кажете, че не можете да приложите любовта сега, а ще я приложите в бъдеще, в друго някое прераждане. Няма защо да отлагате, това, което предстои на човека да свърши, може да го свърши в един ден, а може и в продължение на много години. За предпочитане е човек да свърши работата си в един ден, отколкото да я отлага. 145-203

Не отлагайте нещата за друг живот, за друго прераждане. Отлагането изопачава човешкия характер. 142-337

В съвременния окултизъм има една опасност, когато мислим, че като се преродим в бъдеще, тогава ще изправим живота си. 8-ю

Сега искат да ни кажат, че в света има много прераждания и от там се явява кривата страна на окултизма, който казва, че като има много прераждания, то втори път като се преродя, тогава ще подобра живота си. Не, ти си от мързеливите ученици. Ти не туряй мисълта, че много пъти ще се прераждаш. Второто прераждане ще бъде за втори клас; седмото прераждане - за седми клас. Представете си, че вие сте в положението на едно млекопитаещо същество, като коня. Да кажем, че на тоя кон му е останало само едно прераждане да стане човек. Ако той не използва последното се прераждане, той ще остане пак като кон. Питам: къде ще употреби благата, човешките дарби? Тогава знаеш ли какво ще прави конят, как ще се прояви? Когато не знае да свири, ще почне да рита назад, ще почне да прави упражнения и ще прилича на акробат. Тези аналогии, като принципи и в светския живот са същите: вие ще живеете като един обикновен човек. Ще почнете и вие, като коня, да се спъвате в краката си 8-ю

„Аз се познавам като цар, когато съм воювал със сабя на бойното поле. Защо помня само този образ?“ - Защото той е един от силните моменти на неговото минало. И тъй, различните въплъщения в Битието не са нищо друго, освен силните аспекти на живота, които имат положителен и отрицателен характер. 74-42

Днес носиш наследствени черти от баща си и майка си. Преди четири поколения ти си бил баща на своя баща. Значи това, което си унаследил от баща си днес, това някога си вложил в него. 104-224

Ученият човек, който на старини знае много неща, като се прероди втори път, пак ще знае много. **76.6-29**

Както миналия живот е бил приготвяне за сегашния, така и сегашният е приготвяне за бъдещия. Това показва, че по естество животът е неделим. 33-11

Когато умра, някои същества от невидимия свят казват, че един от актьорите на земната сцена се е преоблякъл. Като поседи известно време в невидимия свят, отново го пращат да слезе на Земята. Той започва да търси нови майка и баща. Колкото повече човек слиза на Земята, толкова повече условията му се подобряват. Той намира все по-добри майка и баща, братя и сестри, които му създават добри условия за растеж и за развитие. **143-194**

За да се спасят от лошите условия на живота, някои човешки души, изостанали в развитието си, влизат в животинските форми - котка, куче, кон - и там прекарват, докато условията им се подобряват. Тези души се приютяват в животински форми, както пътникът в бурна нощ, или както морякът се хваща за някоя скала след голямо коработрушение. Лошо е положението на изостаналите души, но без тези почивки е още по-лошо. **69-64**

Един ден, когато влезете в духовния свят, вашите мисли и чувства ще станат обективни и като ги видите, ще се засрамите от себе си, ще разберете, че не сте готови за този свят, и ще пожелаете по-скоро да слезете на Земята, да работите за съграждане на своето светло бъдеще. Затова именно човек се преражда. **24-17**

Докато не мине през изпитания, изкушения и противоречия, човек е далеч от истината, далеч от Царството Божие. Ако мисли, че може да избегне този път, той се лъже. Ще правиш усилия, ще страдаш, ще се раждаш и прераждаш, докато най-после влезеш в пътя на реалността. **69-65**

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

КАКВО Е ВЪЗКРЕСЕНИЕ?

Възкресението подразбира влизане в Божествения свят, т.е. връзка с бога. 27-238

То не е нищо друго, освен влизане в рая. 145-488

Какво означава думата възкресение? - Да възкръснеш, значи да оживееш. 142-274

Тъй наричат християните възкресението - да излезе из гроба. 5-35

Който умира и не оживява, той нищо не е придобил, той е на крив път. 141-14

Който умира и оживява, той е придобил живот, той е на прав път.

141-14

Може ли човек да не умира? - Важно е човек, като умре, да оживее. 141-14

Под думата „възкресение“ разбирам борбата и победата на човека върху смъртта. И затова се ражда човек - за да се бори и победи смъртта. Когато победи смъртта, ще дойде денят на възкресението. 5-36

Христос е дошъл да покаже, че трябва да се борим със смъртта, да я победим и да възкръснем. 5-36

Туй, което хората наричат „възкресение“, то е раждане. 5-35

Възкресението подразбира нов живот в нова форма. 137-82

Разумният живот е начало на нова епоха, на нови форми, които сега се създават. Това нарича Христос възкресение. Това очакват и религиозни, и светски хора. Светските го наричат освобождение. Който е готов, той ще възкръсне в живот вечен. Човекът на бъдещето, обаче, е човек на възкресението, човек на свещения живот. 21-21

Да се пробуди съзнанието на човека, това значи възкресение. 55-60

Първото съединение, което трябва да направим, то е с Бога, с Любовта. Нашата душа трябва да се съедини с Божествена Любов и в такава едно съединение ще се яви новият живот, който Христос нарича възкресение. 6-171

Любовта носи възкресението. Щом възкръснеш, ти ставаш безсмъртен. 190-81

То е един процес, който Духът Божии извършва в нашия живот, един велик процес, чрез който Бог възстановява тази първоначална хармония. 3-115

Казват за някого, че е умрял. Това не е механически процес, а органически. Той е посаден в Земята и след време ще порасте, т.е. ще възкръсне. Ако не умре, човек не може да възкръсне. Смъртта и възкресението са дава процеса, които стават в съзнанието на човека. 147-31

Трябва да се разбира основният закон на възкресението. Възкресението е едно преходно състояние от подсъзнателен живот към съзнателен и свръхсъзнателен живот. Следователно, когато едно низше животно мине от подсъзнателен в съзнателен живот, самосъзнанието, което се заражда е възкресение, оживяване 6-163

Възкресението подразбира новото, космическо съзнание в човека, което ще дойде. 0-18.12.90

Възкресението не е нищо друго, освен минаване на човешкото съзнание в по-висока степен. По този начин и любовта влиза в нова фаза, във фазата на Божествената Любов. При това състояние в човека няма да стават разни промени, той няма да се ражда и умира. 19-30

Човек трябва да се стреми към вътрешно безсмъртие, а не към външно. При сегашните условия на живота човек външно е смъртен. 141-15

Сега ние очакваме повдигане на човешката душа, освобождаване на човешкия дух и възкресение на човешкото тяло. Значи физическият човек трябва да възкръсне! На физическия свят възкресението представя новия живот на човека. В духовния възкресението подразбира идването на Любовта на Земята. В Божествения свят възкресението означава слизането на Духа на Земята. Следователно едновременно човек трябва да възкръсне и в трите свята: да възкръсне тялото му, да възкръсне душата му, да възкръсне и духът му. Това е истинско възкресение. Когато човек умира и отново се ражда, това възкресение става на физическия свят, - то се нарича прераждане. Възкресението в духовния свят подразбира влизане на човека в свят без никакви противоречия. Възкресението в Божествения свят подразбира придобиване на Вечен живот. 137-29

Да умираш, това значи да минеш през най-страшните противоречия и тогава да възкръснеш. 147-31

Поглъщането на Йона от кита не е обикновена смърт, но минаване от светлина в тъмнина. Това е все едно да паднеш отвисоко в някоя пропаст. Обратният процес е изкачване, излизане на свобода, или възкресение. 147-31

Мнозина очакват, че един ден ще умрат, ще отидат на оня свят и след това ще възкръснат. Как ще възкръснете? - Възкресението няма да дойде, както се проповядва в църквата, или както учените казват. И днес можеш да възкръснеш. Ако се съмняваш, смъртта ще дойде. Ако вярваш, животът ще дойде. **190-105**

Досега вие сте живели за себе си, живели сте за дома си, живели сте за обществото, живели сте за народа си, живели сте за човечеството, но казвам: отсега нататък живеете вече само за Бога! Живеете ли за Бога, вие ще придобиете светлина, да разберете това учение, да се разбирате с хората и със своите ближни. Живеете ли за Бога, вие ще възкръснете. **46-227**

Блажени са, които очакват възкресението. **147-60**

Сега се преживява най-важната епоха на човечеството. Тъмните духове ще бъдат вързани и пратени в бездната. Радвайте се, че живеете в това време и вземате участие в изграждането на новото. Преди Архангел Михаил да вземе дежурството, е владеел Архангел Гавраил. Архангел Михаил е като колективна Божествена вълна, с цяла голяма армия ангели. Тази армия ще се раздели на четири групи, защото има четири вида хора, на които кръвта не е еднаква, защото има четири вида кръв. Тогава ще се отворят вратите на Царството Божие и който е готов ще влезе в новия живот - това е възкресението. От живот към Любовта Божия и от Любовта Божия към всичко. /Ясновидско видение на Учителя. **12.10.43**

Раждането, като процес, ще остане само за тия хора, които не са добили високо съзнание. Онези пък, които са се сдобили с възкресението, ще бъдат Синове Божии и като такива пак ще дохождат между хората. Те могат да бъдат видими и невидими, според желанието си. Така ще помагат на хората и ще ги обръщат към Бога. **19-30**

КАК СЕ ВЪЗКРЪСВА?

Аз не искам да ви говоря за смъртта, но казвам, че тя е проява на един живот вън от Бога. Всички, които живеят вън от Бога ще умрат; онези, които вярват в Бога и живеят в Него, ще възкръснат. **104-270**

Ако Божественият живот влезе в умрелия, той ще се съживи. Който е придобил Божествения живот, той е влязъл вече в правия път, в който се проявява живата, абсолютната вяра в Бога. **141-15**

Когато Бог изпрати светлина във вашите умове, топлина във вашите сърца и сила във вашите тела, **вие ще** възкръснете и отново ще се родите. 142-218

Казано е в Писанието: „Ако не се **роди** човек изново, **не може да** влезе в Царството Божие“. Това значи, ако **не** стане духовно възрастен и не **влезе да живее в духовното си** тяло, **човек не може да бъде наследник** на Царството Божие. 142-218

За да придобие безсмъртие, той трябва да се запознае с онези методи, чрез които Духът го ръководи. 141-15

„Който чуят гласа на Син Човечески. те ще възкръснат“. Не се казва, който чуе гласа на Бога, той ще възкръсне, а се казва: „Който чуе гласа на Син Човечески“. Син Човечески е гласът на Мъдростта. Това възкресение не е, което подразбира църквата: То е възкресение, чрез което се придобиват знания за разбиране на законите, по които се управлява сватът и се развива животът. 5-90

Който иска да влезе в новия живот, трябва да умре за стария. Ако житното зърно не умре, не може отново **да** прокълне и да израсте при новите условия. 145-294

Някой пита със старото ли тяло ще възкръсне, или с друго някое? - Ако волът умре и възкръсне пак с рогата и копитата си, това не е никакво възкресение. Това е пак робство. Възкресението изключва раждането. Който е възкръснал, той не се ражда вече по стария начин. 145-294

В какво **седи** новото? - Във възкресението, във великата свобода. Докато живее в старото, човек се намира в ограничения. Щом влезе в новото, той се освобождава от ограниченията и възкръсва. 145-129

Кой може да възкръсне? - Всеки, който придобие свобода на душата си, той е възкръснал. Който придобие сила на духа си, той е възкръснал. Който придобие светлина на ума си. той е възкръснал. Който придобие доброто в сърцето си, той е възкръснал, той е оживял. Достатъчно е човек да придобие свобода, сила, светлина и доброта, за да възкръсне, да оживее. 142-274

Когато се поставят на място всички види и винтове, когато умът и сърцето бъдат на място и в ред, ще настъпят условията на вечния живот. Тогава възкресението ще бъде дело осъществимо и възможно. 3-199

Вярвайте в ума и в сърцето си, в духа и душата си, които Бог е вложил във вас, и вие ще възкръснете. 24-174

Когато се говори за възкресение, за вечен живот, разбираме съчетанието, което съществува между човешкия дух и човешката душа. Те

съдържат качествата на Божествения дух и на Божествената душа, за това човек има възможности, каквито Бог има. **24-158**

Стремете се към възкресението, като вътрешен процес. Това значи да си свободен човек от всички съмнения и ограничения. **24-174**

Работете върху себе си, за да облагородите душата си, да развиете духовното си тяло, с което ще възкръснете. Има хора които ще възкръснат, докато са още на Земята. За тях именно апостол Павел казва, че външната им обвивка ще падне, те ще възкръснат и ще се изменят. **24-174**

Вярно ли е, че Христос е възкръснал? - Ако кажете, че Христос възкръсна, без да сте минали вие през възкресението, това е теория само. Вашата вяра във възкресението още не е такава, каквато трябва. Обаче, който е минал през възкресението, той вярва абсолютно във възкресението на Христа. Сегашните християни казват, че вярват в възкресението. Кой съвременен християнин е готов да напусне баща си и майка си, да се откаже от всички богатства, да вдигне кръста и да води чист, скромн живот? **145-251**

Чрез възкресението Христос доказа, че е силен. Нищо в света не беше в състояние да Го задържи в гроба. **145-294**

Ние искаме да живеем, а при това приготвяваме се за смърт. Онзи, който е горе, трябва да каже на онези, които са долу: Вие, които мислите, че сте мъртви, почнете да благодарите и ще възкръснете. - Онзи, който е намерил закона на Мировата Любов, на туй космическо съзнание, той вече не умира. Може да му забиете гвоздей на ръцете и краката, може да го разпъват на кръст, може да го положите в гроба, той е в състояние да оживее пак. Онзи, който не е научил този велик закон на любовта, неговият камък никога не ще бъде отвален от гроба. **115-14**

Ако вие се решите да придобиете това самосъзнание, вие можете да възкръснете. **6-164**

Когато съзнаете всички ваши погрешки, всички тия недостатъци и недоимъци на тоя живот, страданията, които произтичат от незнание на тия закони, тогава ще се пригответе за възкресението. **6-164**

Докато живее разумно, човек се ползва от благата на Божествения живот. Той живее в Божествената Любов, Истина и за него няма смърт, но възкресение. **35-240**

Сегашната бяла раса ще мине изцяло в пълно съзнание. То е възкресението, то е новият живот. **6-164**

С тази нова енергия, която Христос внесе в света със Своето възкресение, показва пътя на туй Божествено изкуство - спасението. **3-114**

Който уповава на Божията Любов, той ще възкръсне. **147-87**

Любовта е, която ще подобри и форми, и хора. Тя е, която ще внесе лек за тях. Ще ги обнови и възкреси. **0-6.4.87**

Няма по-щастлив момент в човешкия живот от този, да бъде герой за Истината, да постави Истината на първо място в живота си. Това значи да е придобил пълно освобождаване, да е дошъл до прага на възкресението. **86-318**

Когато разумното Слово се въплъти у нас и когато Бог дойде да живее у нас, тогава ще дойде новата култура на възкресението. **0-15.5.89**

Ние наричаме нова идея онази, която може да накара човека да стане, да оживее и възкръсне, т.е. да напусне старото. **85-90**

Иде ново тяло, което сега се гради, то, старото ще отстъпи мястото си на новото. Това ново тяло у някои е в началото си, а у някои то е на един месец. Аз говоря за раждането на ново тяло, от което ще излезе вашето възкресение. С тези тела, с които сега живеете, не можете да вървите в тези истини. Тялото на плътта е плът, тялото на духа - дух е. Плътта е тялото, дете временно живее духът, а духът, а духовните тела, са тела на вечността. **120-214**

В Любовта всички хора стават, оживяват и възкръсват. И сега иде ден на възкресение. **122-53**

Возкресението подразбира новото космическо съзнание в човека, което ще дойде. Тогава във всички ще проблесне нова светлина и те ще съзнаят, че са братя един за друг, ще съзнаят, че и простият, и знаещият са едно пред Бога. **0-18.12.90**

Когато новият живот проникне у нас, старият живот ще му отстъпи мястото си и вие ще слезете от мистическия кръст на страданието. След това ще слезе ангел от небето, ще отвори каменната плоча от гроба и вие ще влезете във възкресението. **0-17.4.89**

Що е възкресение? - Влизане на живота в новите условия, при които новият живот може да се прояви. **6-170**

Иде Христос сега, да ви изведе от този затвор на вашия егоизъм, да ви заведе във великата природа, дете ще играете и ще скачате при изворите. За вас е това! Това е новият живот, който иде сега. Това е възкресението! И то ще бъде пак на Земята, но не в тази материя. Тази материя ще претърпи едно видоизменение. Вие ще получите духовни тела, ще влезете в астралния свят, в една материя по-рядка. И там има твърда земя, и там има вода и въздух; едно нещо е само, че тази твърда земя се различава много от нашата земя. **6-177**

КОЙ ЩЕ ВЪЗКРЪСНЕ?

Ония, които първи се повдигнат, ще възкръснат и ще влязат в новата култура. Ония, които няма да се повдигнат остават в гробовете си, т.е. в старата култура. 27-258

Един ден умрелият ще възкръсне. Зависи какъв е този умрял. - Как ще възкръсне волът? - Ако възкръсне, така ще го впрегнат в ралото, цял ден да оре нивата. Ако възкръсне престъпникът, пак ще дойде на Земята, да върши престъпления. Ако възкръсне богатият, ще продължи да изтезва бедните. Ако възкръсне бедният, страданията му ще се продължат. Кой ще възкръсне тогава? - Разумният. 91-6

Кога може да възкръсне човек? - Когато поправи своето минало. 81-159

За да се изчисти човек, ще мине през страдания, през смъртта и тогава ще възкръсне. Без страдания няма възкресение. 145-488

Питате дали сте възкръснали. Повечето от вас все още не сте възкръснали. -Защо? - Не сте били на кръста; не сте били извеждани пред първосвещениците Ана и Кайафа; не сте били съдени от Пилата. Някои от вас не са предадени от Юда. Някои още не сте минали през интриги, за да ви хванат, както хванаха Христа в Гециманската градина. Мнозина вече са пред разпятието; след което ще ги турят в гроба, и на третия ден ще възкръснат. 102-104

Да възкръснеш, това значи да бъдеш господар на всички елементи, на всички сили, на всички мисли, на всички желания, на всички свои действия. 3-113

Някои от вас още днес ще възкръснат, някои утре, някой след 10 дни, 15, 20, някой - след една година, две, три, а някой може би след хиляда, две, след 10 хиляди години. И казвам, на когото времето е дошло, да не закъснява нито с 1/100 милионна част от секундата. Вие трябва да бъдете като онова пиле, което се е замътило, и черупката се е изтрила, и то каже: Чик-чик, чик-чик, - а майката каже: - Клок-клок, клок-клок! - Какво му казва? -Употреби този малък клюн, да излезеш в новия живот, в който ще възкръснеш. - Българите казват: „клок“, а англичаните казват: „клак“, което значи часовник, движение. Движение, движение, напред, напред в Божественото съзнание. 6-177

Има хора, които са близо при възкресението. 5-35

Вие, които мислите, че сте мъртви, почнете да благодарите и ще възкръснете. 115-14

Възкресението ще дойде само за онзи благочестив, свят човек, който цял живот е работил и се е молил, но не за онзи, който никога не се е молил и само за себе си е работил. 49-71

Ако обичаш, и да умреш, непременно ще възкръснеш. 102-59

Възкръсналият е силен човек. 147-60

Който е умрял за Господа, той трябва да възкръсне. 57-58

Праведните ще оживеят, ще добият сила и власт, ще възкръснат. Те ще победят смъртта. 147-60

Иде възкресението! Преди две хиляди години възкръсна Христос, а сега ще възкръснат неговите ученици. 27-163

Апостолите са възкръснали и работят на Земята. 5-35

И както след страданията Христо възкръсна, така и вие ще възкръснете - ще научите закона на безсмъртието. 5-35

Явява се въпросът, кой ще възкръсне, и кой няма да възкръсне? Възкресението трябва да бъде общо. 27-163

ВЕЧЕН ЖИВОТ

Време без ограничение се нарича вечност. 51-196

Вечни неща са тия, които нямат нито начало, нито край. 47-198

За вечността няма мярка. Под думата „вечност“ се разбират тия условия на живота, които никой не може да ограничи. Вечността, без-конечността не може никога да се свърши. 130-15

Тя съдържа в себе си всички красиви възможности. 130-16

Има вечност, която е минала вече; има вечност настояща; има вечност бъдеща. 130-16

Животът се проявява в безброй форми, но сам по себе си той е без начало и без край. 85-153

Всички форми в света да се разрушат, животът няма да изчезне. Това означава, че животът е без начало и без край. 85-153

Животът не е еднократен, но продължава вечно. Той нито се дели, нито умира. Външните форми се разрушават, а животът продължава - нищо не е в състояние да го умъртви, т.е. да го унищожи. Животът е посилен от смъртта. За него няма смърт, но хората мислят, че умират. 133-81

Под думата „вечен живот“ у нас разбират: дълъг, безграничен, непрекъснат живот. 3-184

Под „вечен живот“ се разбира безграничните условия на Любо-
та, която носи живота на безсмъртието; на Мъдростта, която носи свет-
лина и знание, и на Истината, която носи свобода. 47-113

Думата „живот“ подразбира органическия живот в материята, кой-
то расте и се развива и не може да бъде непрекъснат, вечен: неговата
форма може да се измени и туй изменение наричаме смърт. 3-187

Докато не разбере временното, човек не може да дойде до вечното. 141-261

Човек трябва да мине от условията на временния живот към веч-
ния **ЖИВОТ**. 82-119

Елементите се отнасят до продължението на живота, а условията
до съществуването на живота. 3-187

Първият елемент на вечния живот е онзи елемент, в който душата
е потопена, тъй, както рибата. Този елемент наричаме среда. Когато
започваме да градим една къща. тази среда наричаме основа. Върху
основата издигаме стени и туряме покрив. Когато посаждаме расте-
ние, тази среда наричаме почва. Средата, в която човек живее, е въз-
духът. Човек е потопен в него. 3-186

Въздухът, храната и водата са първите три елемента, светлината е
четвъртият елемент. 3-187

Във „Вечния живот“ кое е средата? - Бог. 3-186

Средата за всички същества и за нашата душа е Бог; елементът,
който носи живот в себе си, е Христос, а условията, които спомагат за
проявяването на живота седят в Духа Свети. В Църквата тази идея е
изразена под „Троеличност“ на Бога. Отец, Син и Дух Свети. Това са в
граматиката: подлог, сказуемо и свързка. 3-189

Ние трябва да намерим условията при които да можем да се под-
готвим и да живеем в Бога. В този смисъл трябва да е насочено усилие-
то на всеки съзнателен човек. 3-188

Бог и Исус Христос са двете начала, от които произтича вечният
живот или двете опори, двата стълба, върху които се той крепи. Думата
„вечен живот“ подразбира разумното движение на душите; думата „Бог“
- зародишите на духа, силите, законите в природата, върху които се
гради и крепи този величествен ред на нещата, а „Исус Христос“ -
разумното начало, което излиза от Единия Бог и което насочва и съх-
ранява всички живи същества. 3-185

Това, което наричат вечен живота, е любовта ви към Бога. 105-54

За да се освободи от смъртта, човек трябва да познава Бога, да познае Любовта. Познаването на Бога подразбира придобиване на вечен живот. Значи, само Любовта е в състояние да избави човека от смъртта. Дето е Любовта присъства, смъртта отсъства. Търсете Бога, търсете Любовта, и вие ще бъдете далеч от смъртта. Вложете любовта в сърцето си, в ума си, във волята си, и вие ще бъдете свободни от смъртта. **146-280**

Казва Христос: „Когато вие познаете вътре във вас Единаго, Истиннаго Бога, Който гради, който е среда, условие, елемент за вас, ще придобиете вечен живот.“ 3-198

И при Христа дойде един младеж и Го пита какво да направи, за да наследи вечния живот. Христос му отговори: „Едно ти недостига. Иди, продай имането си и го раздай на сиромасите.“ Вие цитирате този стих, но сами не знаете, как да продадете имането си, на кого да дадете парите. Сиромасът има отношение към вътрешния живот на човека, а не към външния. Всичко трябва да става естествено. Едни хора вървят по естествения път на живота, други - по неестествения, затова имат различни резултати. 70-83

Пълната Божия Любов, Мъдрост и Истина носят вечния живот. 68-263

Истината е най-чистият свят, в който любовта се проявява. Истината е най-чистият образ на Любовта. Тя е вечният живот. 130-136

Това, което наричат вечен живот е любовта ви към Бога. 105-54

Вечният живот изисква такова служене на Бога, както ангелите му служат. Като необходим елемент за Вечния живот е абсолютната чистота. **130-43**

Щом има любов към Бога, животът на човека ще се осмисли. Той ще живее вечно, без да се отегчи. Той е влязъл вече в Божествения ден на живота, който няма начало, няма край. Който влезе в Божествения ден на живота, той обича всички и всички го обичат. Там любовта е еднаква към всички същества. 145-183

Който проявява любовта си правилно, той обича човека заради онова вечно начало в него, а не заради неговите знания, способности, добродетели и т.н. 145-226

Щом влезете в любовта, вие влизате във вечния Божествен ден. 145-263

В мястото, дето Божията Любов цари, има вечен живот. 145-183

Само чрез любовта можем да познаем Бога. Щом Го познаем, ние сме вече придобили вечния живот. „Това е живот вечен, да познаеш Тебе,

Единаго, Истиннаго Бога." Истинен Бог е този, който ни обича. **142-279**

Пейте, както животът, знанието и свободата ви подбуждат. Не спирайте тия импулси. В тях се крие вечният живот. **70-157**

„Вечен живот" можем да добием сега, днес. **3-196**

Мнозина говорят и проповядват за вечния живот, но никой не е готов за него. Всички хора седят на едно място и чакат да мине някой, да им даде нещо за ядене. Вечният живот няма близко отношение до съзнанието на хората. Вашата близка задача е да работите върху себе си, да станете господари на своята материя, т.е. на тялото си. **86-196**

Освобождаването на човешкото съзнание от всички ограничения и заблуждения, от всичко отрицателно: болести, бедствия, старост и др. Това значи вечен живот - живот на безсмъртието. **64-116**

Тия, които са спазвали великите Божествени закони, те живеят вечно. **13-163**

Животът и смъртта са в зависимост от спазването на великите закони на природата. Ако спазва тия закони в абсолютен смисъл на думата, човек е дошъл до безсмъртието. **87-219**

Еликсирът на вечния живот е любовта. **190-26**

Който се свързва с любовта, влиза в областта на вечния живот. **147-105**

Хора, които претърпяват всичко заради Любовта - вечно живеят. **122-89**

Христос казва, че за да добие вечен живот, човек трябва да научи първо да мисли и действа правилно. **3-197**

Да придобиеш Истината, това значи да влезеш във вечния живот, който търсим и към който се стремим. **137-63**

Ако не си работил, когато е било време, как ще придобиеш вечен живот? **3-196**

Ако наистина само си ял и пил, без да си придобил нещо вечно, напразно си живял. **92-196**

Да придобиеш вечен живот, това значи да придобиеш благоприятни условия за развиване на своя ум, на своето сърце и на своята душа. **147-106**

Думата „вечен" се отнася до духовния свят и подразбира материал, от който може да се съгради безсмъртният живот. **3-187**

Когато говоря за вечността, аз имам предвид възможностите, които се крият в човешката душа. За реализиране на това, което душата носи в себе си, е нужна цяла вечност. Милиони години са нужни за развиване на човека. Като знаете това, не ограничавайте своя живот.

Не мислете за сегментите на своя живот. Не гледайте на живота си като на парче от целия кръг и не мислете, че животът ви е къс. **55-154**

Една задача е дадена на всички хора: да изменят, да преустроят телата си. Павел казва: „Ние няма да умрем, но ще се изменим“. Да мислите, че ще се измените след смъртта си, това е криво разбиране. Човек трябва всеки ден да умира и всеки ден да възкръсва. Докато не дойде до състояние на вечен живот, човек постоянно ще умира и ще възкръсва. Вечният живот подразбира състояние, при което човек живее съзнателно при всички условия - благоприятни и неблагоприятни. Когато страда, човек умира; когато се радва, възкръсва. Страданието ограничава човека, а радостта го освобождава. Един ден, когато се издигне над радостите и страданията, човек нито ще умира, нито ще възкръсва. **86-195**

По вътрешно чувство човек схваща, че има вечен живот, затова се приготвя да мине от едно състояние в друго. **133-92**

Повдигнете съзнанието си към Бога и кажете: Господи, благодарим Ти за ума, за сърцето, за душата и за духа, които си ни дал. Отсега нататък ще работим така, че да Те познаем, да влезем във вечния живот! **36-19**

Като работим делата Божии, ще придобием вечен живот. Като придобием вечен живот, ще познаем Единаго, Истиннаго Бога. **35-26**

Има ли любов към Бога, човек придобива вечен живот. **59-43**

Види ли, че носят някой умрял, Бог му казва: „Ставай веднага от носилката. Не се прави на умрял. Небето не се нуждае от умрели хора. Там живеят само живи хора, готови за работа.“ **57-57**

Б И Б Л И О Г Р А Ф И Я

0. Мисли за всеки ден

ПЪРВИ СЛОВА

1. Наука и възпитание - изд. 1949 г. - София
2. Възвание към народа ми. - препис

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

3. Сила и живот -1 серия, изд. 1924 г. - п. "Гутемберг" - Казанлък
4. Сила и живот - 2 серия, изд. 1933 г. - Пловдив
5. Сила и живот - 3 серия, изд. 1929 г. - п. "Д Петров" - Русе
6. Сила и живот - 4 серия, изд. 1922 г. - кооп. п. "Едисон" - София
7. Сила и живот - 5 серия, изд. 1922г - кооп. п. "Съгласие" - София
8. Двата природни метода, изд. - кооп. п. "Фотинов" - София
9. Настанало е Царството Божие
10. Сила и живот - 8 серия, изд. 1926 г. - п. "Малджиев" - Русе
11. Затова се родих - изд. 1929 г. - София
12. Влизане - изд. 1930 г. - София
13. Праведният - изд. 1930 г. - София
14. Вехтото премина - изд. 1932 г. - София
15. Мнозина казваха - изд. 1933 г. - София
16. Ни мъж, ни жена, изд. 1933 г. - п. "Гутемберг" - Казанлък
17. Синове на възкресението, изд. 1934 г. - п. "Гутемберг" - Казанлък
18. За съдба дойдох - изд. 1929 г. - София
19. Учителю благий, изд. 1934 г. - п. "Бр. Миладинови" - София
20. Който има невеста - изд. 1935 г. - София
21. Голямото благо, изд. 1936 г. - п. "Гутемберг" - Казанлък
22. Крадецът и пастирят, изд. 1937 г. - п. "Гутемберг" - Казанлък
23. Да възлюбиш Господа, изд. 1946 г. - п. "Житно зърно" - София
24. Все, що е писано, изд. 1942 г. - п. "Литопечат" - София
25. Дали може, изд. 1942 г. - п. "Литопечат" - София
26. Великите условия на живота -изд. 1944 г. - София
27. Новият човек, изд. 1947 г. - п. "Житно зърно" - София
28. Ще управлява всички народи, изд. 1948 г. п. "Житно зърно" - София
29. Живият Господ, изд. 1948 г. - п. "Житно зърно" - София
30. Поучаваше ги, изд. 1949 г. - п. "Житно зърно" - София
31. Петимата братя - изд. 1949 г. - София
32. Който дойде при Мене, изд. 1950 г. - п. "Житно зърно" - София
33. Да ви даде, изд. 1938 г. - п. "Гутемберг" - Казанлък
34. Условия за растене, изд. 1949 г. - п. "Житно зърно" - София
35. Делата Божии, изд. 1942 г. - п. "Гутемберг" - Казанлък
36. Вечно подмладяване - изд. 1944 г. - София
37. Учителю, да прогледам - изд. 1931 г- София

ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

38. Трите живота, изд. 1942 г. - София
39. Правила на окултната школа
40. Правилният растеж на ученика, изд. 1923 г. - п. "Малджиев" - Русе
41. Положителни и отрицателни сили в природата, изд. 1922 г. - л. "Малджиев" - Русе
42. Високия идеал - изд. 1923 г. - п. "Малджиев", Разумност в природата - изд. 1948 г. - София
43. Абсолютна справедливост, изд. 1924 г. - п. "Д.Златев" - Русе
44. Козативни сили - изд. 1930 г. - София
45. Светлина на мисълта, изд. 1930 г. - п. "Венера" - София
46. Условия за разумния човек - изд. 1930 г. - София
47. Простите истини - изд. 1933 г. - София
48. Неразрешеното - изд. 1933 г. - София
49. Възможни постижения - изд. 1934 г. - София
50. Четирите кръга - изд. 1934 г. - София
51. Великото и красивото, изд. 1935 г. - п. "Задруга" - София
52. Малки и големи придобивки, изд. 1936 г. - п. "Задруга" - София
53. Добри и лоши условия, изд. 1937 г. - п. "Задруга" - София
54. Ключа на живота, изд. 1937 г. - п. "Задруга" - София
55. Смени в природата - изд. 1938 г. - София
56. форми в природата - изд. 1938 г. - София
57. Определени движения - изд. 1938 г. - София
58. Естествен ред на нещата - изд. 1939 г. - София
59. Степени на съзнанието - изд. 1939 г. - София
60. Доброто оръжия - изд. 1939 г. - София
61. Божият глас - изд. 1940 г. - София
62. Просветено съзнание - изд. 1940 г. - София
63. Реалност и сенки - изд. 1941 г. - София
64. Събуждане - изд. 1944 г. - София
65. Законът на любовта - изд. 1936 г. - София
66. Начало на мъдростта - изд. 1947 г. - София
67. Новата мисъл - изд. 1947 г. - София
68. Работа на природата, изд. 1948 г. - п. "Житно зърно" - София
69. Трите посоки, изд. 1948 г. - п. "Житно зърно" - София
70. Новият светилник, изд. 1946г. - п. "Житно зърно" - София

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

71. Двата пътя - изд. 1934 г. - София
72. Противоречия в живота - изд. 1934 г. - София
73. Допирни точки в природата - изд. 1935 г. - София
74. Добри навици - изд. 1936 г. - София
75. Разумният живот, изд. 1926 г. - Просветният комитет - София
76. Лекции на младежкия окултен клас — 1924-25г., изд. 1927 г. - София
77. Лекции на младежкия окултен клас - 1925г., изд. 1929 г. - София
78. Влияние на светлината и тъмнината, изд. 1937 г. - п. "Задруга" - София
79. Жива реч - изд. 1937 г. - София
80. Посока на растене - изд. 1938 г. - София

81. Свято място - изд. 1939 г. - София
82. Божествената мисъл, изд. 1942 г. - п. "Литопечат" - София
83. Божествените условия, изд. 1942 г. - п. "Литопечат" - София
84. Отворени форми, изд. 1943 г. - п. "Литопечат" - София
85. Служене, почит и обич - изд. 1940 г. - София
86. Закони на доброто, изд. 1940 г. - п. "Литопечат" - София
87. Път към живота, изд. 1941 г. - п. "Литопечат" - София
88. Методи за самовъзпитание, изд. 1941 г. - п. "Литопечат" - София
89. Живот и отношения, изд. 1947 г. - п. "Житно зърно" - София
90. фактори в природата, изд. 1947 г. - п. "Житно зърно" - София
91. Великата разумност - изд. 1949 г.
92. Съразмерност в природата, изд. 1949 г. - п. "Житно зърно" - София
93. Силите на природата, изд. 1947 г. - п. "Житно зърно" - София

МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ

94. Разцъфтяване на човешката душа -1 събор, изд. 1923 г. - Русе
95. Да възлюбиш - 2 събор, изд. 1940 г. - Просветният комитет - София
96. И обхождаше Исус всичката Галилея - 3 събор, изд. 1940 г. - Просветният комитет - София
97. Вътрешни и външни връзки - 4 събор, изд. - Просветният комитет - София
98. Мислещият човек - 5 събор, изд. - Просветният комитет - София
99. Закон за единство и общност - 6 събор, изд. 1928г.
100. Първите стъпки - 7 събор, изд. 1929 г.-София
101. Право си осъдил - 8 събор, изд. 1930 г. - София

УТРИННИ СЛОВА

102. Абсолютна истина, изд. 1949 г. - п. "Житно зърно" - София
103. Ново разбиране, изд. 1949 г. - п. "Житно зърно" - София
104. Сеятелят - изд. 1950 г.
105. Дрехата на живота - изд. 1950 г.
106. Учение и работа - изд. 1939 г.
107. Трите родословия - изд. 1943 г. - София
108. Ценната дума, изд. 1941 г. - п. "Литопечат" - София
109. Устойчиви величини, изд. 1943 г. - п. "Литопечат" -София
110. Той създава, изд. 1947 г. - п. "Житно зърно" - София
111. Старото отмина, изд. 1947 г. - п. "Житно зърно" - София
112. Ликвидация на века, изд. 1948 г. - п. "Житно зърно" - София
113. Красотата на душата, изд. 1948 г. - п. "Житно зърно" - София
114. Новото начало - изд. - София

СЪБОРНИ И ПЛАНИНСКИ БЕСЕДИ

115. Мировата любов и космичната обич, изд. 1919 г. - Просветният комитет - София
116. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя -1919 г.
117. Беседи и напътвания на събора - 1920г.
118. Новото човечество, изд. 1947 г. - п. "Житно зърно" - София
119. Пробуждане на колективното съзнание, изд. 1921 г. - п. "Слово" - София

120. Беседи и упътвания от Учителя - 1921 г.
121. Новият живот, изд. 1947 г. - София
122. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1922г.
123. Разумният живот, изд. - п. "Малджиев" - Русе
124. Наряд и упътвания - 1225г, изд. - Просветният комитет - София
125. Две свещени положения, изд. - Просветният комитет - София
126. Свещеният огън, изд. - Просветният комитет - София
127. Пътят на ученика, изд. - Просветният комитет - София
128. Обич към знанието
129. Абсолютна чистота - изд. 1929 г. - София
130. По Бога направени, изд. 1929 г. - София
131. Благословена между жените - изд. 1930 г.
132. Любов към Бога - изд. 1931 г. - София
133. Нашето място - изд. 1932 г. - София
134. Отиване и връщане - изд. 1932 г. - София
135. Светът на великите души
136. Ценното из книгата на великия живот, изд. 1932 г. - София
137. Бъдещето верую на човечеството, изд. 1934 г. - София
138. Часът на любовта - изд. 1934 г. - София
139. Великото на живота
140. Царският път на живота, изд. 1935 г. - п. "Задруга" - София
141. Да им дам живот - изд. 1936 г. - София
142. Лъчите на живота - изд. 1937 г. - София
143. Двигатели на живота - изд. 1938 г.
144. Езикът на любовта, изд. 1939 г. - п. "Литопечат" - София
145. Божествен и човешки свят, изд. 1940 г. - п. "Литопечат" - София
146. Възможности за щастие - изд. 1941 г. - София
147. Опорни точки на живота, изд. 1942 - София
148. Вечното Благо изд. 1944 - София

СБОРНИЦИ ОТ БЕСЕДИ

149. Път на мисълта, изд. 1940 г. - п. "Житно зърно" - София
150. Кротостта и смирението
151. В царството на живата природа, изд. 1933 г. - София
152. Трите основи на живота, изд. 1921 г. - п. "Слово" - София
153. Успоредните пътища. Проявление на ума, изд. 1928 г.
154. Чист и светъл - изд. 1926 г. - Пловдив
155. Човешкият дух - изд. 1933 г. - София
156. До скончанието на века, изд. 1926 г. - Русе
157. Отличителни черти на човека, изд. 1927 г. - Просветният комитет - София
158. Отворените очи - изд. 1928 г.
159. Положителни и отрицателни черти на човека, изд. 1928 г.
160. Свинксът - начало и край на нещата
161. Изгревът на слънцето - изд. 1928 г. - София
162. Духовното у човека изд. 1929 г. - София
163. Линиите на природата
164. Пътят на добрите постижения

165. Учителят - изд. 1930 г. - Пловдив
166. Новата Ева - изд. 1932 г.
167. Жал ми е за народа
168. Майката на времето - изд. 1932 г.
169. Разумно разбиране - изд. 1934 г.
170. Великото в живота, изд. 1934 г. - п. "Гутенберг" - Казанлък
171. Да мисли - изд. 1935 г. - София
172. Отец ме люби
173. Баща и син - изд. 1937 г. - София
174. Да живеем за Господа - изд. 1937 г. - София
175. Дигни одъра си - изд. 1938 г. - София
176. Свещени думи на Учителя
177. Големият брат - изд. 1939 г. - София
178. Учителят говори
179. Живот за цялото
180. Заветът на цветните пъчи - изд. 1940 г.
181. Новият ден - изд. 1941 г. - София
182. Линиите на природата
183. Общение с Бога - изд. 1943 г. - София
184. Към новата култура - изд. 1946 г.
185. Истината - изд. 1948 г.
186. Новото човечество - изд. 1948 г.
187. Възходящият път - изд. 1921 г.
188. Тихият глас
189. Повече светлина

ЩЕ УМРЕМ ЛИ?

Из словото на Учителя Петър Дънов

Съставили:

Трендафила Балдевска, Ангел Кермедчиев

Коректор:

Иван Динчев

Първо издание

Тираж 1000

ф. „Г.Амбарева“, ул. „Червена Стена“ 2
СОФИЯ